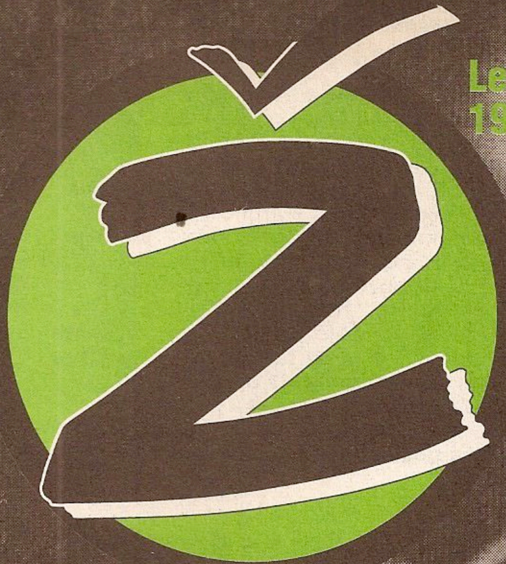

Letnik 2, enaindvajseta cifra, izšla 28. julija 1993, cena ubogih 140 SIT

21

fuladoberinodličen časopis za mlade

supermanekenke: HELENA CHRISTENSEN

recepti: PIZZA

nagradna igra: BESEDOLOVCI!

glasba

U2

intervju

CHATEAU DARJA ŠVAJGER

... pa make up, standardne rubrike, pisma bralcev, vruuum, žnabltalk, droona, računalništvo, ribolov, horoskop, babje teme, Ž je najboljši...

... ojebenti, a vas je kdaj strah, da vam je kdo v pijačo namešal kakšno tako močno drogo, potem pa se s kom pogovarjaš in se ti zdi vse normalno, v bistvu ti pa iz ust grejo same neumnosti in nepovezani glasovi, folk te pa gleda, ko ti blebečeš totalno neartikulirane besede, pa se ti počasi začne megliti pred očmi, potem te pa zvežejo in posilijo, jebenti, a ni grozno, razmišljam o tem, kerta imamo v uredništvu novo sodelavko, ful čudne oči ima, take ognjene, in nas je vse častila z kokabrogo, gmeti pa pe mdmo zdi, da je tako pradanica ke v notranwooost, a bi pribišje idvangezil, saj nikakor se onadtri gi bijangodalllll, pa ne me jeblat, njac, njac, njac, stronziral: Venoooooda!, Venoooooda!, ah, krfatica, ajabungo, notr, čepravilmo, čepravitonga, čeprigino, okej, fuc, fuc, pa ne mi odvalivat, korepetivnica mondena, kajutno frele da bi ga prilinčal, saj, ojebeeenquis, malajka ti ga niktopan ne bo zembirila, kajta obadvanga se brida nikdork ujedla ali razunmooolq, razennda ne moreš v nobeeeeeelis poyymeddu kar tankisto pelooozabirat onde, fuk, fuk, Moocy se je tudonto zepacirotil na wandaaa raci, hk, hk, te, te, avalizot?, midi vanja dilopisa, "havana, havana",... hapilbu odjebi, nefukaj pa če bi švin tabu hmotan, bi peter ozapavil ne vre opravikote, ni ge mojda znošlo, haj, versunski sort da ga nimaweeee, midarje je jedal zapirot, me Deemc gabija obiritno gozdovina jalovina, a pa jabi onde in vadarina ot zadek, jondigrondi ajne prokrustolana, Sonjanja je vadidala, nafinga Jonnjas, Anjanja krotigana, Dražunko ze gabinde je frakturi, alap..., alap,... al... Kookec..., zzzzzzzz,... ŽŽŽŽŽŽŽŽŽŽŽŽŽŽŽŽŽŽŽŽŽ,... snort,... snort...

Gobidištvo

TRAČ!

Najstniška senzacija iz Avstralije

London, julija. Dekleta so mlada, prihajajo iz Avstralije in so tako priljubljene kot tri glavne avstralske značilnosti - kriket, lager XXX in soap opera Girlfriend. Čas je, da Kylie Minogue pospravi kovčke: dekliški pevski in plesalski kvintet bo zanesljivo postal nova modna nujnost v državi, kjer so avstralske soap opere dobile domovinsko pravico.
Vse do nedavna so bile v Britaniji povsem neznane, toda v Avstraliji so okupirale najstniški trg ter povzročile množično histerijo med pubertetnimi dekleti. Njihov prvi single je takorekoč čez noč skočil na prvo mesto tamkajšnje top pops lestvice, medtem ko se njihov prvi album prodaja enako hitro kot Madonna ali Prince. Nedavno so Girlfriend nominirali za šest avstralskih glasbenih nagrad ter so tudi osvojile prvo mesto kot najboljša nova skupina in najboljši dance act. Res je, da v Avstraliji ni kakšne posebne konkurence na področju pop glasbe, toda Girlfriend so se vsekakor bolje odrezale kot INXS ali novozelandski Crowded House. Dekleta imajo za seboj japonsko turnejo, Evropo pa bodo naskočile z nastopi na britanski televiziji, kjer bodo predstavile svoj debitantski singel Take It From Me. Kdo so torej punce na fotografiji? Od leve proti desni - Melanie, Lorinda, Jacqui, Siobhan in Robyn. Takšne kot jih vidite na fotografiji tudi nastopajo v živo, kajti za razliko od njihove "starejše sestre" Kylie, jih ne odevajo v modna prosojna oblačila, ali jih vlačijo po nočnih lokalih, kamor zahajajo VIP ljudje. Premeteno jih marketirajo kot zdrava, "nepokvarjena" zabavna dekleta, ki naj bi imponirala mlajšim ženskim članom povprečne družine.
Dekleta si ne belijo svojih lepih glavic s tem, da bi skladale pesmi in pisale besedila. Imajo svojega pisca, stilista in koreografa. Od njih pričakujejo, da delajo tisto,kar jim gre najbolje od rok, oziroma nog, da pojejo, plešejo, in da so videti prijetne. Vse to pa očitno počenjajo profesionalno. V Avstraliji ima Girlfriend že lastno revijo, ki navdušenim tinejdžerjem odkriva skrivnostno zgodbo deklet. Če je verjeti njihovim menadžerjem, je tipična vsakodnevna rutina deklet naslednja: enourne vežbe pod nadzorom trenerja v telovadnici, dve uri pouka japonščine (za japonski trg so posnele svoj album v japonščini!) ter šest ur pevskih in plesnih vaj. In kot nam sporočajo, so vse po vrsti obdržale noge na tleh. "Ohranile so svoje prijatelje, edino kar si želijo pa je, da bi imele čas za svoje fante!"

Madonna se vrača v London

London, julija. Londončanke bo spet počastila z obiskom velika dama pop sveta, ki rada kalkulirano šokira in vznemirja. Britansko prestolnico si je izbrala za premiero svojega novega showa, ki že morda po naslovu "The Girlie Show" daje slutiti, kaj lahko pričakujemo.
Kot so mi zaupali organizatorji, show temelji na Madonninem albumu Erotica ter vsebuje skrbno planirani koktajl kinky kostumov, dirty dancinga in serije njenih hitov. Za glavno temo pa si je tokrat izbrala svet transvestitov ter je trenutno sredi iskanja dvospolnih plesalcev in plesalk - deklet moškega videza in feminističnih fantov.
Ljubitelji Madonne, pripravite svoje koledarje (da o denarju za pretirano drago Adrijino vozovnico do Londona in nazaj sploh ne govorimo): svetovno turnejo bo začela na štadionu Wembley 25. septembra in ne kot so prvotno govorili, z nastopom na Kitajskem. Pred tremi leti je pevka tri noči zapored do kotička napolnila Wembley v okviru svoje turneje Blond Ambition, ko je šokirala s fingiranjem seksa z moškim plesalcem na king size postelji, medtem ko je prepevala Like A Virgin. Tisti, ki se spoznajo na pop sceno - in teh je v Londonu vse preveč - namigujejo, da bo nova svetovna turneja odločila o njeni glasbeni karieri, potem ko so propadle njene filmske ambicije.
Madonnin zadnji film Body Of Evidence je bil popoln polom in kot ste slišali, jo je odkurila s premiere, ko je njena pojava na platnu sprožila krohot občinstva. Res pa je, da ji oboževalci, ki ljubijo njeno zvrst popa, ostajajo zvesti: njen album Erotica je dobil platinasto barvo tako v Ameriki kot v Britaniji, saj so ga prodali v več kot 2 in pol milijona izvodih. Poleg tega je v Britaniji že tudi postavila svojevrsten rekord z najštevilčnejšo zapovrstno uvrstitev na lestvico deseti najboljših hitov. Ponaša se z 32 zaporednimi uvrstitvami med deseterico, s čimer je prehitela Beatle, Elvisa Presleya in Cliffa Richardsa.
Te dni so v BBC-jevi oddaji Top of the Pops v Britaniji ekskluzivno predvajali tudi video za njen najnovejši, 35-ti po vrsti single Rain, Rain. Izdelal ga je znani ustvarjalec kultnih filmov Mark Romanek. Še to - v kratkem bo Madonna praznovala 34 rojstni dan.

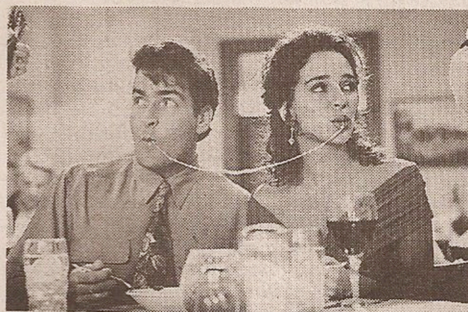
Kaj se dogaja z Naomi Campbell?

Če mislite, da je dovolj lepota ter vrhu nje še slava in bogastvo, se hudo motite. There's always something missing. Črna lepotica Naomi Campbell ima vse in še več od naštetega ter je ena najdražje plačanih manekenk, za katere se pulijo vsi fashion showi. Od nekdaj je želela preizkusiti tudi svoje pevske sposobnosti, kajti prepričana je bila, oziroma je še, v svoj čudoviti glasek. Vsekakor je znala prepričati Sonyjevo založniško hišo Epic Records, ki se je ogrela za veliki podvig, da spravi črno manekenko v snemalni studij in na CD. O njenem snemalnem projektu je bilo veliko govora in pisanja, toda zdaj se je očitno zataknilo. V začetku meseca je Naomi preprosto ni pojavila na snemanjih v New Yorku in domnevno direkcija Epic Records razmišlja o tem, da bi projekt, za katerega so doslej morali izkašljati že veliko denarja, opustili. Toda, kot mi znanci zaupno šepetajo, je Naomi prezaposlena, da bi lahko dokončala snemanje. Zaradi serije pogodb o modeliranju, predvsem pa zaradi zaroke z Adamom Claytonom iz skupine U2, je časovno povsem okupirana. Pojoče Naomi tako še nekaj časa ne bo na trgu. Če sploh kdaj.

Tudi Iman nima nič proti pop preizkušnji

Časovno okupirana je tudi njena tekmica po barvi kože, lepoti, bogastvu in manekenski slavi, somalska Britanka Iman. Toda nič ne bi imela proti temu, da bi jo povabili v snemalne studije, pa čeprav kar pred mikrofon. Najbrž se podobno kot Naomi, ki je odkrila svoj glasbeni dar potem, ko je začela hoditi s Claytonom, tudi Iman za nastopanje v pop sceni zanima, odkar je soproga Davida Bowiea. Toda britanski pevec, ki je somalsko lepotico poročil lansko poletje, se javno zaobljublja, da ne bo nikoli skupaj s soprogo nastopil v pop videu, kajti po njegovem bi bilo to enako "poljubu smrti". Bowie, katerega album Black Tie White Noise je že deset tednov na lestvicah, pravi: "Niti v sanjah ne bi zaprosil Iman, da bi nastopila v videu. Še bolj pa bi se upiral skušnjavi, da bi se predstavljala kot novi duet. To bi bilo preveč nevarno. V preteklosti sem videl vse preveč takšnih primerov..." Linda in Paul McCartney?

NOVO!NOVO!NOVO!

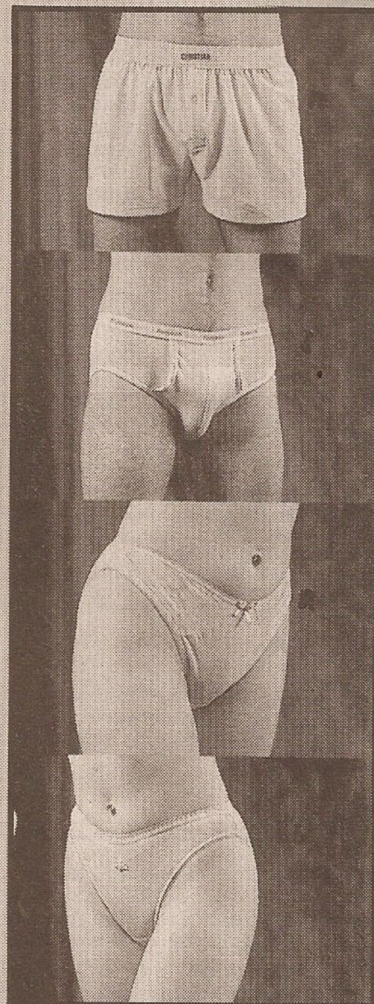
Verjeli ali ne, toda marsikatera romantična večerja je zaradi različnih okusov že uničila prenekateri zakon ali romanco. Taka reč ima lahko tudi dolgoročne posledice. Z leti lahko povzroči razdražljivost in netolerantnost do strežnikov. Na Slovenskem tržišču zato ponujamo najnovejšo rešitev : Slurp-slurp špagete, za zaljubljene in razvezane pare! Špagete normalno pripravimo, kako jih jedo Italjani veste, za Kitajce pa najbž tudi. Predstavljamo pa vam povsem drugačen, ljubezenski način uživanja špagetov, ki so jih prakticirali Transerotikonci pred nekaj tisoč leti, v Južni Ameriki. Zaradi tega so jih znanstveniki poimenovali tudi "ljubezenska civilizacija". Nekoč jim je špagetov menda zmanjakalo ali pa so jih oropala sosednja indijanska plemena in ljubezni je bilo žal konec. Vendar lahko danes po naši zaslugi to popravimo in ustvarimo boljši svet. Špaget, ki vsebuje tudi poseben erotični protein, partnerja (glej sliko) preprosto srkata vsak s svoje strani, ko prideta do konca se njuni ustnici dotakneta in obed se zaključi v strastnem poljubu.

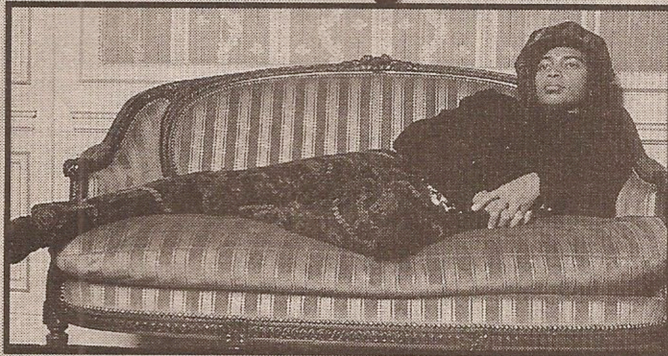
ČVAKA: lat. (chvaka lucida) je norec v lahkotnejši izvedbi, nekoliko načet, počen, odštekan, na robu resnične norosti, človek, ki je pripravljen peti na drevesu in lahkotno tekati po avtobusu.
Opomba: Če se vam primeri, da imate v ustih cigareto, iz škatlice pa jemljete novo, dobrodošli v svet Čvake.

Perilomatic sensitiv

Ste se naveličali biti moški? Bi radi spoznali, kako je biti ženska? Če je tako, potem vam predstavljmo še eno novost na tržišču! Enkraten, naravnost genialen izum: Spodnje perilo, ki vas, ko ga oblečete, v trenuku transformira v nasprotni spol. To pa še ni vse! Te fantastične spodnjice delujejo na katero koli predstavo o ženskem spolu, ki obstaja na zemlji! Torej, če vas zanima, kako zadeve potekajo med denimo sloni, žirafami ali kokošmi, si to enostavno zaželite in oblečete Perilomatic Sensitiv hlačke in že ste v svetu divjine in strasti!
Kmalu tudi model za dekleta in srednji spol. Vaše roke bodo občutile spremembo, vaš nos bo zaznal drugačnost, saj to je vaš svet, Perilomatic Sensitiv, čista senzacija!

Mali oglas

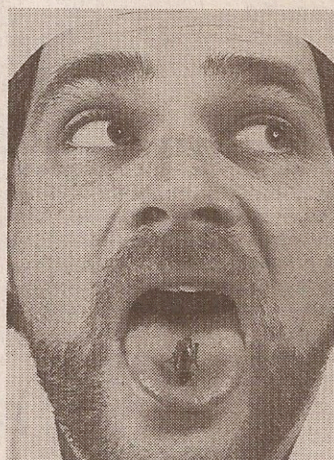

Sem zelo inteligenten in se tako tudi obnašam. Moja specialnost je poležavanje na kavčih. Torej, če nimate domače živali, psa, mačke ali opice, lahko pridem k vam in preizkusim vašo novo zofo. Ponudbe sprejemam pod šifro: Relax d.o.o.

KVIZ

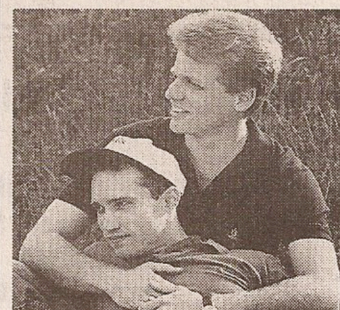
Kaj počenjata moški in ženska na sliki?
a) Po škotsko nazdravljata s trkanjem glav.
b) Pljuvata vsak v svoj kozarec.
c) Moški z nosom praska žensko po čelu.
d) Ženska mu je rekla "zajebi" in mu spustila čelno,
e) Imata slab zadah in pijeta denta fluor razkužilo za usta.

Biokill

Juuhuuu, ime mi je ZX POLDE in prihajam iz Krke Kozmetike! Sem najnovejši in naravi prijazen proizvod za nevtraliziranje insektov, žuželk, mravelj in ostalega nadležnega mrčesa. Ne uničujem ozona in sem zelo ekonomičen, ker golazen, ki frči in se plazi po tleh preprosto in učinkovito pojem, kar mi daje energijo za nadaljne delo. Sem proizvod, ki vas bo preživel in me bodo lahko uporabljali tudi vaši vnuki. Po željah sem sposoben opravljati tudi ostala domačijska dela, kot na primer, iskanje sramnih uši, lovljenje muh na kravjih plečih in iztrebkih itd. Domet mojega jezika seže meter in pol. Sem čisto prijazen dečko. Recite baj, baj mrčes in že sem pri vas!

Zgodba za lahko noč

Dragi otroci, nekoč je bila Rdeča Glavica...
Ah, ljubi, tvoje prsi so tako čvrste, tako atletske!
Ljubček moj, kako močne in kosmate roke imaš!
Da te lažje objamem!
Dragi , kako lepo uro imaš!
Da lažje štopam!
Ooo, poglej Lovec s puško gre, le kaj hoče?
Rdečo glavico, fant moj.

Zdravo, bedaki!

Vi ste vsi navadni kreteni, ker mislite, da ste ful face in da je vaš časopis ne vem kaj! Pa ni, tako da veste. Mislite, da ste duhoviti, pa niste. Članki so dolgočasni in nezanimivi. In kaj misli Jonas, da je? Nanj padajo samo glupe pičke in potrebne šminkerice. Njegov imidž je bolan in dolgočasen. Njegovih nasvetov ne bi upošteval, pa če bi mi plačali, ker so nikakvi in bedni. Da o obnašanju in opičjem mahanju z rokami v tisti njegovi oddaji sploh ne govorim. Sploh ne razumem, kaj nekateri vidijo na njem. Še sreča, da nas velika večina ne pada na take finte in ga pet posto ne šljivi. Vsem mojim prijateljem je zoprn. Bimbolov in ribolov pa sta sploh polna bedarij, saj vsi vemo, da so ženske veliko bolj potrebne od moških in da se samo sprenevedajo. V posteljo pa lahko tako ali tako dobiš vsako, če se le malo bolj potrudiš. Če hočeš imeti mir, jih moraš vsake toliko časa dobro nabrisati, pa so zadovoljne. Sploh pa je znano, da so ženske manj pametne od moških in ne vem, zakaj se tako trudijo biti nam enake. Naj bodo raje lepe in urejene, stvari, na katere se ne razumejo, pa naj raje prepustijo nam moškim.
Pisanje Easy Mucyja je pa sploh poden. Ta človek sploh ne ve, kaj piše, sploh pa o avtomobilih. Spačka ne bi imel, pa če bi mi ga kdo šenkal! Ali pa Dnevnik dobre pičke, te stvari so očitno izmišljene in polne pretiravanja. V življenju se takšne stvari ne dogajajo. In kakšna potrebna ženska mora biti, da lahko piše takšne stvari! Saj razumem, radi bi si razširili krog bralcev. Ampak povem vam, s takšnimi poceni fintami ne bo šlo! Verjemite mi, kmali vas ne bo nihče več bral, ker folk tudi ni tako neumen!
A ja, tisti vaš Milo Van Pašeknez sploh nima pojma o politiki in je dolgočasen, pa Sonja tudi nima pojma, Čvaka je pa za ustrelit se! Jaz ne razumem, da se vam take stvari zdijo smešne, ko pa so prav očitno bolane fore. Raje se zgledujte po Anteni ali Frendu, tam pišejo mnogo bolj duhovito in zanimivo. Tudi vam bi priporočal, da se malo bolj zresnite in začnete pisati bolj resno, namesto da se stalno nekaj greste in (zaman) poskušate biti duhoviti. Potem pa bi mogoče šlo.
Saj vem, da tega pisma ne boste objavili, pa nič hudega. Tako ali tako ne boste več dolgo izhajali, ker vas že nekaj časa nihče več ne bere.

Goran, Ljubljana

Okej, Goran, mi mislimo drugače. Pa kdo od naših bralcev tudi. In če kdo misli drugače, naj nam piše. In če kdo misli podobno, naj nam tudi piše. Bomo vsaj vedeli, če je res čas, da zapremo štacuno. Ampak najbrž še ni...

Mucek, živjo!

Pismo je namenjeno samo tebi, zato drugi slinavci stran! Easy Mucy, ti si glavni džek. Brez tebe bi bil Ž kakor jajce brez rumenjaka. Naj pridem k stvari. Tudi jaz sem udarjen na veterane, še posebno pa na Citroene. Pa ne tiste, ki so sedaj v modi, žabe, AX, to je sranje, čisti ponaredek. Tisti pravi so diane, spački in pa amiji. Nekaj ti moram zaupati. Sem čisto trčen na amije. Sedaj pa nehaj buljiti Sonji v joške, ampak raje beri, kaj ti pišem. Ami s svojo dinamično obliko in pa mega karoserijo, kar je glavni šus tega avta, popolnoma raztura. Sedaj pa ti. Prosim te, da mi objaviš eno večjo sliko amija in ga totalka opišeš. Napiši koliko jih je približno v SLO? Kateri letnik je najstarejši. Opiši mašino, vse, vse...
Prosim, naredi mi to uslugo, saj znaš. Držim s teboj.
Predlogi: Rubriko Vruuum razširi na dve strani. Še naprej piši citroenih (zgodovino o njih), pa te stvari.

Pozdrav vsemu uredništvu, še posebno pa tebi Mucek. Čao!

Najprej hvala za komplimente. Ker sem za večino bralcev še preveč pisal o spačkih, sem se odločil, da ne bom več. Zate bom naredil izjemo. Citroen je avtofirma stoletja, žaba ID 19 iz 1961 je tretji naj avto na svetu (prvi VW Hrošč, drugi Ford T), in tehnični dosežek stoletja. Leto 1961 je bilo najbolj mega zanje, ker je takrat nastal iz spačka predelani model AMI, takrat z oznako 6. To je čisto navaden spaček, s predelano obliko. Imaš AZ, AM spačke, med njimi je tudi AMI. To je spaček v fraku. Razen karoserije in nekaj detajlov je spaček. AMI 8 je nastal okoli leta 1968, delali so ga do 1978, vmes pa je bil tudi avto leta. Tako, kot XM. Izdelan je bolje in močnejše od spačka, vendar je drugo slabše: 200 kil težji, zato ima močnejši dvojni karburator in s tem za liter do dva večjo porabo. Zaradi teže ima tudi močnejše amortizerje, tako da pravijo, voziš se kot v Mercedesu, ko pa ven stopiš, ti je kar malo nerodno. Glavni šit pri amiju je, da nima platnene strehe. Ampak moje Emice ne zamenjam za nič na svetu.

Hi, Ž-jevci!

Komaj sem dobila en kos papirja, da vam pišem. Se je šola končala, je šel še papir na počitnice. Oglašam se vam iz Nove Gorice. Ker vidim, da se nobeno bitje iz Nove Gorice še ni opogumilo in vam pisalo, sem rekla, da moram rešiti ponos Primorske.
Vaša revija je super, najbolj pa se mi dopade Easy Mucy s svojimi avti. Moram reči, da sem tudi jaz udarjena na vse oldtajmerje in na spačkote. Kaj vse bi dala za enega spačka, a kaj, ko moja denarnica ne premore 2000 mark, da bi ga kupila. Doma pa: "Denar ti bomo dali za avto, ne pa za takile stvor!" Da bi jih vse nekam pobralo! Da si upajo spačkotu reči stvor! Za crknit! Tako se moram zdaj furati okrog z eno šutasto stoenko od tastarega. To pa je avto, jebem ti...!! Držite pesti, da bom enkrat le zbrala denarčka za mojega spačkota, mojo ljubezen.
Jonasu bi pa dala eno idejo za bimbolov. Če hoče šjorica zapecat tipčka, naj mu kupi eno gajbo pira. Tip bo njen. Zagotovo, res, sem probala. Tipček je še sedaj pri meni (eno leto in pol). No ja, za vse tipe to ne velja, a za Primorce že.
Pa še nekaj. Za božjo voljo, ne mi več s takimi reklamami za Ž po radiju, prosim. Zmislite si kakšno drugo, samo to ne, ki je bila za dvajseto številko. Če ste sposobni si zmisliti tak dober časopis, dajte pa še eno tako reklamo. Prosim!

Nataša, Nova Gorica

Nataša, z reklamami po radiju je pa sranje, ker nam ne dovolijo vrteti takšnih, kot bi si jih mi želeli. Tam obstaja neka komisija, ki odloča o tem, če je reklama primerna za objavo na nacionalnem radiju ali ne. To preprosto pomeni, da mora biti jezik pravilno slovenski, brez tujk ali narečnih izrazov, ne sme biti ljubljanščine, štajerščine, dolenjščine ali česa podobnega. Pa spodobne morajo biti. Jeba. Potem pa reklamiraj. In ker tako ne znamo delati, raje prepustimo ta posel firmi Faktor, naj se oni s tem ukvarjajo. Mi pa delamo cajteng. Spačka boš pa že dobila. Le malo še potrpi in si naberi keš. Vse se da!

En lep eksotični primorski pozdrav!

Jaz sem Maja, ona pa je Jasmina. Torej... obedve skupaj sva Maja in Jasmina...
Zadnjič me je tako prevzelo, da sem se v vlaku sama sebi kar režala in pogledam naokoli in vsi v mene strmijo, jaz pa se sprašujem, kaj je za enega hudiča z mojo frizuro narobe. Pa se malo potapkam po glavi in vidim, da je vsak las na svojem mestu, pa grem pogledat v WC, če imam kak flek na obrazu, pa nič. Ker sem ena od poznih, sem pač pozno dojela, da je to zaradi... In kaj se je potem zgodilo šele! Pridem jaz do cilja, frendic pa nikjer. Pa kake pol ure sedim z Ž-jem v roki. Pa se naveličam in grem na bus in plačam karto (130 sitov). In jih zagledam in kar stečem proti njim. In kaj one naredijo? Namesto moje prtljage mi vzamejo Ž iz rok in ga začnejo brat. Še objele me niso. Si misliš! Pa še 130 sitov sem zaružila. Vidite, kako jaz trpim! Pa če res je vse to!
Samo še nekaj za konec! Malo več bi lahko dali seatlske scene, pa grungea pa to. O tem niste nič pisali! Pearl Jam, Soundgarden, Alice In Chain!
Zdaj pa se jaz, Maja in ona, Jasmina, poslavljava in izravljava priložnost prenašanja pozdravov Saši, Loreni, Urški, Eriki, Ingrid, Adrijani, Lauri, Denisu iz Škofje Loke (Maja), pa še Daši, Renati in Saneli... Pa seveda še sebi pošiljava pozdrave iz Ljubljane. Zdaj vas imava pa dovolj.
En lep... en lep... en zelo lep (pišuka, spet mi ne pride), en fantastičen hipijevski in grungeovski pozdrav!

Maja in Jasmina

Uauuu! Tenks!

emona obala koper d.d.

ZUNANJA IN NOTRANJA TRGOVINA
Generalni zastopnik in distributer,
Šmartinska 130, Ljubljana,
telefon 061 101-044.

GoldStar

AUDIO, VIDEO, GLASBILA,
BELA TEHNIKA

BESEDOLOVCI!

Videti je, da ste z našo nagradno igro kar navdušeni, najbrž zaradi lepih nagrad. Pravilni odgovor iz prejšnje cifre je bil:
ITSONMUORTSIB - BISTROUMNOSTI
Tokrat je srečnega dobitnika izbral sam veliki Jonas Ž., srečna dobitnica pa mu bo morala v zahvalo poslati eno lepo darilo, je rekel. By the way, hvala Živi Girandon, ki nam je v redakcijo prinesla kup piškotov. Požrli smo vse! Srečnica pa je tokrat:

Tina Šulc, Rozmanova 2, 68270 Krško

ČESTITAMO, ČESTITAMO, ČESTITAMO, ČESTITAMO, ČESTITAMO!
Bravo, Tina, zdaj boš lahko gledala TV kar v svoji sobi, a ni to fajn?
Tolažilne nagrade (ure ZEON) pa prejmejo: **Franc Brdnik, Smlednik 34, 61216 Smlednik, Marjan Grajzar, Sajovčevo naselje 9, 64208 Šenčur, Nina Garbus, Pohorski bataljon 19, 62380 Slovenj Gradec, Manca Pinterič, Titova 8, 61433 Radeče, Marjana Finžgar, Za postajo 44, 62341 Limbuš.** Zdaj pa ni več izgovorov za zamujanje šole, kaj?

Gremo naprej. Pravila igre poznate? V Ž-ju morate med vsemi članki najti besedo, ki je napisana narobe. Na primer, če v nekem članku najdete takle stavek:
...ko je Frenk Crnega še na tleh brcnil v želodec, mu je ta pognal sekiro v ejžondem...,
je nagrada že skoraj vaša. Ker je v stavku ena čudna beseda, ki jo dešifriramo tako, da jo preberemo od zadaj naprej: "MEDNOŽJE"! Pravilno rešitev (besedo) napišete na kuponček, ga prilepite na dopisnico in ga pošljete na naš naslov: **Revija Ž, Delo revije, Dunajska 5, 61000 Ljubljana. Pozor, brez kupončka ni nagrade!**
Še namig: Baba je baba, najboljša je slaba! He, he, he, hecamo se, dosti je bilo namigov, se bo pač treba malo bolj potruditi. Hmmmmmm, no naj vam bo... skrivnostne besede ni v bimbolovu, stripu, pismih, križanki, magiji, babjih temah in na naslovki. Tako.

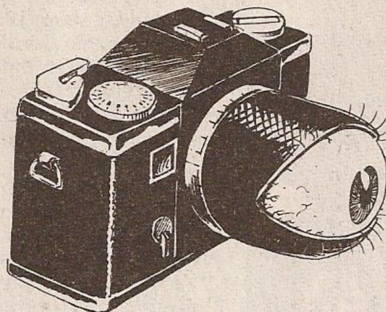
Kaj pa nagrade? Spet televizor, barvni, s teletekstom in daljincem! Model se imenuje **GOLDSTAR 51 - 9902**, ful je dober in dela!
Pa to še ni vse! Drugoizžrebanec prejme še **SEGA MASTER SYSTEM II**, komplet za računalniško pobijanje vesoljcev. Pa še tolažilne nagrade so tudi v igri, pet ur **ZEON**. Vse nagrade je prispevala **EMONA OBALA KOPER**! Srečno!

Ime in priimek: ____________________
Naslov: ____________________
Rešitev: ____________________

LUČ, KAMERA, AKCIJA!!!

Dragi, najdražji frendi, feni, psihopati in sploh ljubitelji tega famoznega in veličastnega časopisa za mlade!
Čas počitnic se je že zdavnaj začel in mnogi od vas ga že serjete kje na morju, v gorah ali na Luni. Zato upam, da ste patrioti, in da sedaj berete to nujno obvestilo. Velja pa seveda tudi za tiste, ki šele nameravate kam v Ameriko ali Afriko, ali pa k babici v Brežice.
Pred vami je fantastična ponudba, da z nami sodelujete tudi v tem poletnem, brezskrbnem času. Gotovo se boste tam, kjer pač že boste preživeli med šolskim letom s peticami in šuti krvavo zasluženi počitek, neizmerno zabavali, zafrkavali in morda te trenutke tudi zabeležili na film, pa si zraven še kakšno štorijo v skriti dnevnik zabeležili.
Ne mi reči, da vsaj 80 procentov od vas nima enega trotlziher fotoaparata, pa nekaj drobiža za kakšen poceni film. No ja, če tega kljub 21 stoletju še ne obvladate, pa si lahko nabavite tudi fotkote z enim samim posnetkom. Dobi se jih že skoraj v vsaki trafiki. Nato bi svoje fantastične posnetke poslali sem na Ž in mi bi jih jasno objavili. Zato pri vsej stvari tudi gre, a ne? Vi pa se bi lahko potem do nezavesti gledali v najbolj cooloidnem cajtengu vaše in naše generacije in ga čez recimo 20 let kazali svojim vnukom in jim pripovedovali, kakšne face da ste v mladosti bili. Za povrh pa bi se lahko še pred nevoščljivimi prijatelji in prijateljicami pohvalili, ki so vedno sanjali, da bi se vsaj enkrat v življenju videli v svojem najljubšem časopisu.

Torej, posnemite nekaj materiala in izberite najboljše fotke, ter jih pošljite na naš vsem znani naslov: Revija Ž (jasno!, kajpada, dasenebikdozmotili!) Dunajska 5, Lublana (je bulana), s pripisom, recimo: "Za fotko mojega poletja". Ali pa "za Izota". Izbrali bomo najbolj nore in odštekane slike, ki naj bi bile po možnosti tehnično (ostrina, barvna ločljivost...) čim boljše, zaradi tiska namreč. Pazite na paralakso in da ne boste pred objektiv tlačili kakšen prst, ki mu je mesto na sprožilcu. Samo toliko, da veste. Aja, zraven še kaj napišite, kakšno anekdoto, za podpis pod sliko.
Na primer, kaj ste počeli v tistem trenutku, ko ste ujeli sliko. Dobro, to mi je jasno, da ste takrat slikali, ampak zanima nas, kaj je privedlo do neke določene scene na fotki...
Za vspodbudo si oglejte naše predpočitniške norosti, ki so se zgodile na žuru, o katerem ste brali v prejšnji cifri.
Ala, zdej pa v akcijo, klapa je padla! Let's go! Že nestrpno čakamo pred kaslcem za vaša cenjena pisma. Poštarji nas odrivajo, ker ne morejo zraven, res so face, brez njih ne bi bilo nič.

Iztok Dimc

U2 so edina velika rock'n'roll atrakcija rojena in potrjena v prejšnjem desetletju, torej v osemdesetih. Skupina, ki ji je uspelo to, kar ni nikomur. Resnično big success. Kar malce težko je prikazati to dejstvo na kakšnem banalnem primeru ali s kakšnim detajlom ali kaj podobnega. Evo.

U2

Partija modrih rockerjev

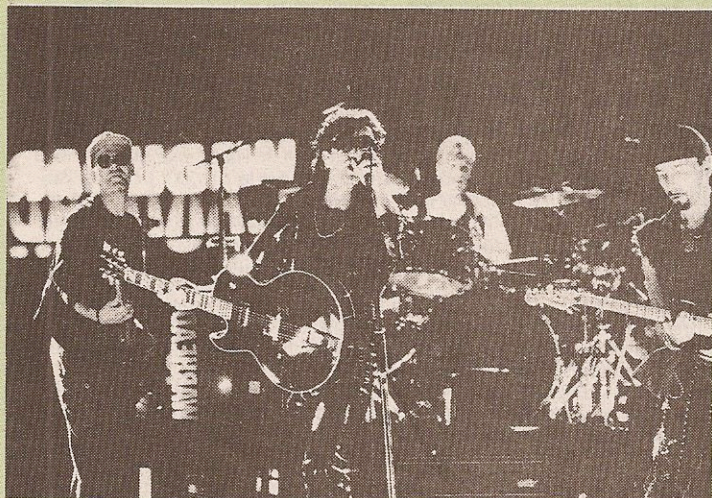
Morda bi bil neko merilo tudi to. Na naslovnici ali pa naslovnicah rock enciklopedij je med Jimijem Hendrixem, The Beatles, Chuckom Berryjem, Elvisom Presleyjem, Ericom Claptonom, Mickom Jaggerjem, Michaelom Jacksonom, Tino Turner in redkimi drugimi tudi Bono. Verjetno bo med temi ksihti čez nekaj let tudi Axl, vendar si bo moral to še prislužiti. Kot rečeno pa si je Bono, oziroma so si U2, to prislužili že pred najmanj petimi leti.

Skriti začetki U2-manije segajo celo v sredino sedemdesetih, ko so v predmestju irskega glavnega mesta Dublin sošolci sklamfali skupaj pop bend, ki pa je imel precej punkovski izraz, čeprav so Feedback, kakor so se imenovali na samem začetku, preigravali tudi komade Beach Boysov in Rolling Stonesov. Skupino, ki so jo že od samega začetka sestavljali pevec Bono, nekaj let kasneje tudi Bono Vox, pa po novem spet samo Bono (s pravim imenom Paul Hewson, rojen leta 1960), kitarist The Edge (alias David Evans, roj. 1961), basist Adam Clayton (roj. 1960) in bobnar Laryy Mullen Jr. (roj. 1961), so leta 1977 preimenovali v The Hype in šele kasneje v U2. Kot je znano, je U2 ime legendarnega vohunskega letala, ki je svoje naredil med hladno vojno in potem raztreščen končal v sibirski tajgi.

Leta 1977 so U2 zmagali na avdiciji, ki jo je za Irsko organizirala multinacionalka CBS. U2 so naslednje leto tako izdali svoj prvi mini album ali EP z naslovom U2:3, ki se je sicer uvrstil na Irsko top lestvico, vendar ne posebej visoko. Njihov prvi poiskus prodora na britansko glasbeno sceno je klavrno propadel. Leto kasneje pa so zamenjali založniško hišo. Pri Island Records so jim ponudili termine za snemanje celotnega albuma, ki pa so ga najprej izrabili za ponovno snemanje dveh komadov, ki sta kasneje postala njihova prva hita. To sta bila I Will Follow in Another Day. Prvega še zdaj preigravajo na svojih koncertih. Še eno srečno naključje je skupini zelo pomagalo na poti k uspehu. Producent njihovih prvih posnetkov in nato še celega prvega albuma Boy je bil Steve Lillywhite, dober in cenjen producent, ki se je proslavil s sodelovanjem s Petrom Gabrielom, Big Country in mnogimi drugimi. Boy je izšel leta 1980 in takoj dobil izvrstne ocene pri kritikih, ki so že tako zavohali, da bo iz teh irskih novovalovcev še kaj postalo. Koncertna turneja po otoku se je dobro obnesla, še bolj pa je uspelo še dvema novima komadoma Fire in Gloria, ki sta prav tako prišli na angleško top lestvico. V letu 1981 so U2 tudi prvič nastopili v ZDA. Istega leta so navrgli že svoj drugi album October, ki ga je spet produciral Lillywhite. Ta se je takoj po izidu že uvrstil tik za prvih 10 v Angliji. U2 so postali znani tudi pri nas.

Ključni album v karieri skupine U2 pa je izšel leta 1983. War je prinesel osem odličnih komadov, od katerih jih je nekaj postalo rockovskih klasik. Sunday Bloody Sunday, politično angažirana in romatična New Years Day se žvižgata kot napevi Beatlov. LP War je takoj zlezel na vrh angleške top lestvice, s tem pa tudi formalno potrdil U2 stil, ki je združeval novovalovsko energijo, in za štiričlansko zasedbo zelo domiselne in hudičevo dobro izpeljane aranžmaje. Nemudoma zatem kot so pospravili z Anglijo, so resno naskočili Združene države, kjer so spektakularni in domala kultni postali njihovi živi nastopi. Tako je ob koncu leta 1983 izšel mini LP s koncertnimi posnetki Under A Blood Red Sky, ki nazorno prikazuje U2-jevski power v živo. To naj izpade kot priporočilo za vse tiste, ki zgodnjih U2 morda še ne poznajo. Video posnetki s teh nastopov so prav tako hitro obkrožili svet in U2 so se dokončno približali rockovski smetani. Takrat se je tudi razvedelo, da sta njihova velika fana Bruce Springsteen in Pete Townshed (ex The Who).

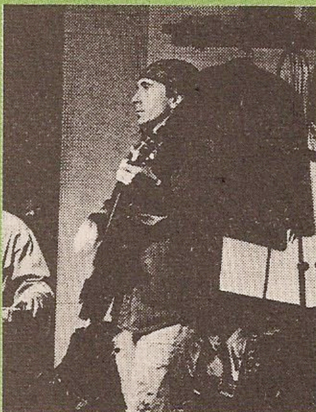
Že veselo polnih malh, so se U2 spet pobasali v studio, kjer so z novima producentoma Brianom Enom, znamenitim eksperimentatorjem in glasbenim tehnologom ter Danielom Lanoisom, starim blues in rock frikom, ki je Kandačan, hkrati pa na pol indijanec, živi pa na jugu ZDA v New Orleansu (kakšna nora mešanica), posneli naslednjo, četrto plato. The Unforgettable Fire ima letnico 1984, zvok U2 pa je postal precej bolj mehak in poppy. Kljub temu pa se agresivnost U2 nikakor ni stopila. Pride (In The Name Of Love) in Bad sta osvojili poslušalce, v Angliji je bil ta album spet prvi, v ZDA pa 12. Posebne vrste štalo pa so, čeprav so zaigrali le

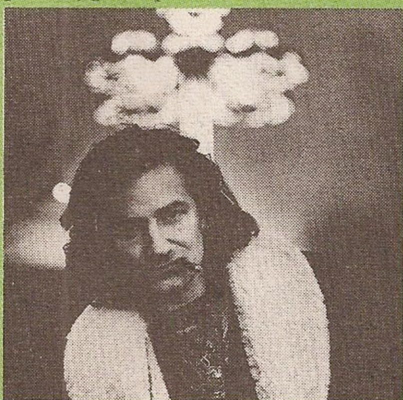
dva komada, Sunday Bloody Sunday in Bad (z izletom v Reedovo skldabo Satellite Of Love), povzročili na legendarnem koncertu Live Aid, poleti 1985, ko je Bono iz razgrete množice na londonskem Wembleyju spektakularno potegnil eno bejbo in z njo odplesal en giro. Cel svet je bil iz sebe. Too much.

Larry

U2 so postali popularni in kmalu so se začele vrstiti različne scene v katerih so nastopali posamezni člani skupine. Bono je istega leta sodeloval pri projektu, ki ga je v anti-apartheid reklamo obvladal Springsteenov kitarist Steve Van Zandt, imenoval pa se je Sun City. U2 so se udeležili tudi nekaj nastopov za Amnesty International, skupaj s Petrom Garbielom, Lou Reedom, Stingom in drugimi. The Edge je izdal svojo prvo ploščo s filmsko glasbo, za film The Captive, pri kateri mu je pomagala tudi Sinead O'Connor. Bono je sodeloval z irsko pop folk skupino Clannad. U2 so veliko uslugo naredili ameriški skupini R.E.M., ki so jo v vseh intervjujih razglašali za svojo najbolj priljubljeno. R.E.M. so nekaj mesecev za tem, kot predskupina U2 tudi prvič nastopili v Evropi. Leta 1985 je v ZDA izšel še en mimi LP s koncertnimi posnetki, naslovljen Wild Awake In America. Naslednji album je izšel spomladi 1987. Joshua Tree je še zdaj njihova najbolj prodajana plata, nekateri pa celo trdijo, da tudi najboljša. Okrog nje je bilo resnično veliko pompa, tako da je logično, da se je povzpela na prva mesta na obeh straneh Atlantika. With Or Without You je skladba, ki je v trenutku osvojila občinstvo, prav tako odlični štikli pa so še I Still Haven't Found What I'm Looking For, Bullet The Blue Sky, Where The Streets Have No Name. U2 so promocijo albuma zastavili grandiozno in napovedali 110 koncertov po vsem svetu. To se je tudi zgodilo. Vendar pa so se kdaj pa kdaj pojavili tudi v kakšni prav nori izdaji, kot je bil na primer njihov koncert v San Franciscu, kjer so nenapovedano nastopili kar na enem od številnih križišč v centru mesta. Na tej glomazni turneji se je skupini nabralo toliko video in avdio materiala, da so kar morali izdati še en dvojni album. Tam pa je bil narejen tudi film in vse skupaj se je imenovalo Rattle And Hum.

Edge

U2 z odzivom publike nekaj mesecev za tem, se pravi sredi leta 1989, niso bili povsem zadovoljni in so se kar za nekaj let umaknili s scene. Kljub temu pa je Rattle And Hum spet prinesel kup dobrih novih komadov. Spomnimo se samo popevke Angel Of Harlem, ki je posvečena legendarni jazz pevki Billie Holiday, pa komada, ki so ga U2 posneli skupaj z blues legendo B.B. Kingom When Love Comes To Town, pa prvi single Desire.
Vsi člani skupine uradno živijo v Dublinu. Vsi v skromnih vilah in samo Bono s familijo. Bono ima že dva otroka. U2 so pri glasbenih petičnežih in perfekcionistih vedno veljali za nekakšne bleferje. Še posebej gre uspeh U2 v nos raznim kitarskim maniakom, saj The Edge kot kitarist ene največjih rock skupin praktično na nobenem posnetku in tudi v živo ni zaigral kakšnega posebej zahtevnega sola. Vendar ni problema. Težko si je predstavljati kogarkoli drugega na mestu kitarista v skupini U2, pa naj zna kitaro špilat s trepalnicami. Povsem druga viža pa je z Bonovim glasom, ki dejansko postaja standard za vse nove rock pevce, kakor je to nekoč bil Zeppelinovec Robert Plant,

Bono

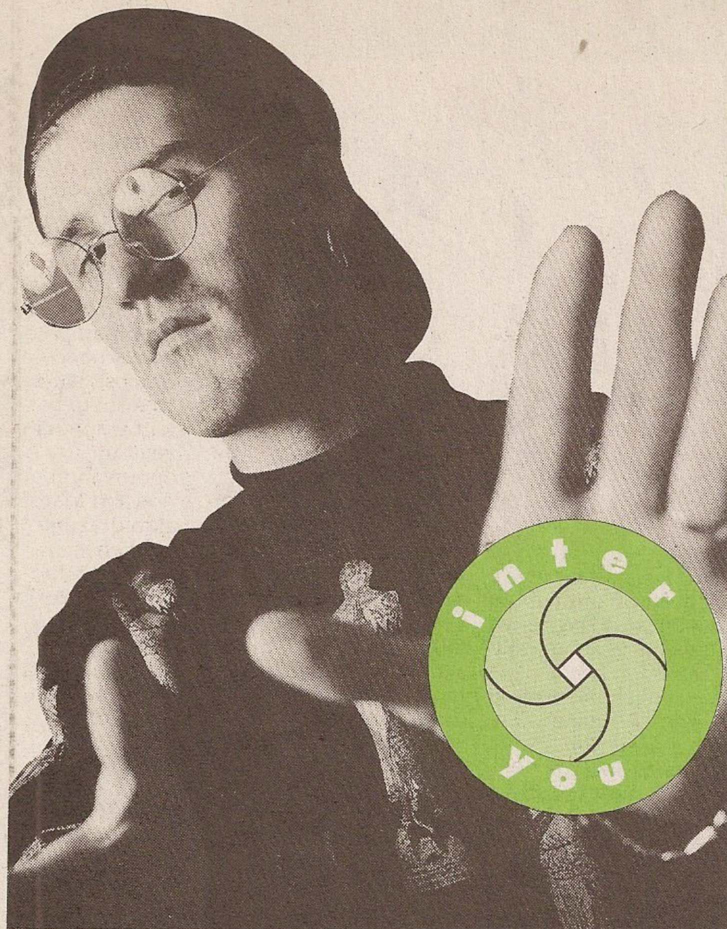

ki ga še danes posnemajo vsi heavy tulilci. Oktobra 1991 so U2 navrgli novo plato, ki so jo posneli v Dublinu in Berlinu, z njo pa začeli tudi novo obdobje v svoji karieri. Bono in kompanija so šli v neznano skrajnost, katere vzroke je treba iskati v njihovih dveletnih popotovanjih po svetu. Od Maroka pa do Brazilije. Hudo jih je pretresel tudi padec berlinskega zidu in konec socializma ter ob tem fascinantno tehnološko napredovanje telekomunikacij. U2 so v takem vzdušju, mirno in nepretenciozno posneli album Achtung Baby, ki je ponovno vžgal kot malokateri. Zares izdelek, ki sodi daleč v prihodnost. Povsem na novo izpeljane tehnične rešitve pri bas linijah in vesoljski prehodi s sintetizatorji so totalno povzdignile ekspresionizem U2 na tron svetovne pop produkcije. Ludo! The Fly, Mysterious Ways, Until The End Of The World, One, Who's Gonna Ride Your Wild Horses itd. so komadi, ki jih bodo povsem zanesljivo z neznosno lahkostjo konzumirali tudi naši vnuki.
U2 so se spet odpravili na mega turo po celem svetu, vendar jim po letu dni ni zmanjkalo energije in provokativnih idej. Tako so turnejo iz leta 1992 podaljšali še v letošnjo sezono. Kot gotovo že veste, je oder U2 neko posebno arhitekturno čudo, na stropu je obešenih nekaj Trabantov, katerih žarometi so odrske luči, kompletno sceno pa dopolnjuje pet ogromnih ekranov, ki še dodatno poskrbijo za vele štadionsko žurko. Bono po novem celo z odra telefonsko kliče voditelje držav, v katerih nastopajo. Zadnja cvetka je ta, da je prejšnji teden, ko so U2 nastopili v Laussanni v Švici, Bono klical Benedicta Hentscha in ga obtožil, da je bil pred in med 2. svetovno vojno Hitlerjev osebni bančnik. Hentscha ravno v času koncerta ni bilo doma, se pa je stari bančnik javil nekaj dni kasneje in se ponudil Bonu kot njegov finančni svetovalec. Bono je med drugim na isti način že zatežil Helmutu Kohlu zaradi nemške nestrpnosti do Turkov in francoskemu desničarskemu prvaku Le Penu zaradi nacionalizma, ki ga proklamira.
U2 pa so se sredi marca za nekaj ur uspeli ustaviti v svojem dublinskem studiju, kjer so sprva nameravali posneti nekaj komadov za novi maxi single, vendar pa jim je snemanje šlo tako dobro od rok in glav, da so posneli materiala kar za dva albuma. Enega pa so res izdali. Zooropa je naslov in je izšel prejšnji mesec. Ta album je spet nekaj posebnega, bolj umirjenega, a hkrati spet zelo zelo dobro odštekanega. Skladbi Lemon in Stay (Faraway, So Close) bosta zanesljivo veliki svetovni uspešnici, vendar, kot da to U2 sploh več ne zanima. Objavili smo že novico, da so za novo pogodbo z založbo Island Records za naslednjih pet albumov U2 pobasali 150 milijonov funtov, kar je daleč največ v zgodovini pop glasbe. Oni se torej gredo nekaj povsem svojega, živijo v svojem lastnem odklopljenem svetu in producirajo pop kulturo na najvišji kakovostni ravni. Kaj še hočemo. The Best.
Še zadnji trač. Kot pravijo poročila iz Irske je Paul McGuinness, premeteni menadžer skupine U2, je že nakazal 15000 funtov na račun svetovnega šahovskega prvaka Garyja Kasparova. Zakaj? Toliko je Kasparov zahteval za šahovski dvoboj z Bonom, ki je v svoji mladosti veljal za enega najbolj perspektivnih irskih šahistov. Kdo bo koga za mizo se ne ve, oziroma se ve. Zakaj pa zdaj takšne vrste reklama za U2? Nekdo že ve. Ali pa tudi ne? U2 dejansko šahirajo s celim svetom. Kdo bo prej osvojil velemojstrski bal, mi, oni ali vsi skupaj..... Poslušajte Zooropo!!!!

Adam

Matjaž

SNOW

Snow, če ne veste (in če ne veste, kje ste bili zadnjih nekaj let?), ki prepeva, oz. recitira tisti komad Informer, za katerega nihče ne ve v katerem jeziku je napisan in še en kup drugih. Če je res, da so fantki z očali bolj pridni, je ta fantek prav gotovo izjema, se pravi, da potrjuje pravilo. Na ženske je nor, bil je zaprt zaradi obtožbe umora, itd, itd... Sicer si pa preberite sami v enem njegovih redkih intervjujev:

Kaj bi želel, da bi ti napisali na nagrobnik?
Baraba je šel k hudiču, ja, šel sem k hudiču (zapoje).
Kakšno pasmo muzike na smrt sovražiš?
Opero. Na živce mi gre. Sovražim jo. (Poskuša odpeti nekaj a la Pavarotti, pa mu ne uspe) Aaaarrrgggh, človek, pa to je grozno!
Ali bi bil zelo obupan, če bi začel postajati plešast?
Pa ja!!! Obožujem svoje lase. Ful se rad zajebavam z njimi, preizkušam različne stile, si jih puščam dolge...
Definiraj "ljubezen"!
Bolečine v predelu srčne mišice, kreganje, sovraštvo, nekdo, za katerega lahko skrbiš, nekdo, s komer si lahko deliš stvari.
Kaj si se naučil od nasprotnega spola?
Naučil sem se, da moraš s puncami delat drugače kot z drugimi. Da moraš z njimi delat s spoštovanjem in biti pozoren do njih. To me je pa moja prejšnja bejba naučila.
A misliš, da si zaslužiš vse to, kar imaš?
Ja, valjda! Saj sem že ful stvari dal skozi, recimo, bil sem v zaporu zaradi stvari, ki jih sploh nisem storil. Ko sem bil v največjem sranju, se mi ni niti sanjalo, da bom kdaj imel tak lajf, kot ga imam zdaj. Ampak: šel sem na potovanje v New York in poglej me zdaj, kje sem.
Brez česa ne bi mogel živeti na svetu?
Brez žensk. Mater, ja, res ne bi mogel živeti brez žensk. Če si zaljubljen, je pa stvar čisto drugačna. Enkrat do zdaj sem bil zaljubljen in rečem ti, s to stvarjo je ful dela.
Ali bi znal skuhat kakšne mega špagete?
Nič takega za dol past, ampak take čisto normalne: Vzameš lonec vode, jo zavreš, daš špagete noter, jih vzameš ven, poliješ z omako, ki si jo prej pogrel v mikrovalovni in evo ti.Ampak jaz grem vseeno raje k McDonaldu.
Kdaj si zadnjič seksal?
A ima ta cajteng ful veliko naklado? A nima? No prav, tri dni nazaj. V Nemčiji smo bili na enem takšnem promocijskem potovanju. Ravno spoznala sva se. A kako ji je ime? Tega se pa ne spomnim več.
Kaj je najbol čudna stvar, ki si jo kdaj jedel?
Pito iz nekega čudnega Floridskega sadja, ki ima mega dober okus. Star sem bil deset let in mojo mamo je opeklo sonce in se je zdravila tako, da se je zdrgnila z aloo (kaktus, op. Ž). Tisto aloo je potem spravljala v hladilnik in jo potem po pomoti strpala v tisto pito. Nagravžen okus, res. In je potem še rekla: "Če si jo razrezal, jo boš pa še pojedel!"
Kaj je bilo najslabše obdobje tvojega življenja?
Ko se bil v zaporu zaradi dveh naklepnih umorov. Najmanj, kar bi lahko dobil, je bilo 15 let. Eno leto sem bil v zaporu, ko sem čakal na proces. Tam so me potem oprostili vseh obtožb in moj najboljši prijatelj je pričal zame. Spomnim se pa ceste pred mojo celico in avtobusne postaje, kjer so ljudje z blazno turobnimi obrazi čakali na avtobus - kaj bi takrat dal, da bi bil eden od njih.
Ali si od česa odvisen?
Ja, od punc! Ha ha, vsi moji odgovori se vrtijo okrog punc, ampak res sem odvisen od njih. Posebej zdaj. Lahko bi šel k katerikoli punci in ji rekel "Ljubim te!!!"
Kaj ti diši najbolj na svetu?
Ko je moja mama v našem starem okolišu čistila hišo. Imela je odprta vrata in ven je prihajala R&B muzika. V resnici je to moj drugi najljubši vonj, ampak ne bi zdaj o tem.
Kdo je tvoj najboljši prijatelj?
A lahko naštejem dva? Danny Broderick in Terry Patterson, tip, ki je pričal zame na sodišču. Rasel sem z njima. Vsi smo enaki, smejemo se vsemu kar delamo in radi si govorimo zgodbe.
Kdaj si zadnjič jokal v javnosti?
Ko mi je pred tremi leti za rakom umrla babica. Takrat sem zadnjič jokal.
Kaj delaš, da bi bil svet boljši?
Poskušam ljudem dopovedati, da zapor ni taka fina reč. Če bi bil, bi bil jaz še zmeraj tam.
Ali ti je bil kdaj všeč kdo istega spola?
Hudiča, NE!!!!
Katere besede najbolj pogosto uporabljaš?
Najpogosteje uporabljam "A štekaš?". To največ uporabljam, a štekaš? Ha, ha.
Kaj imaš zdaj v walkmanu?
Nimam walkmana, na stolpu sem pa poslušal Sade in Dr. J. Njegov album je za fentat. Svoje stvari tudi poslušam.
Koliko si star navznoter?
Njah, zares sem star 23, navznoter pa 14. Še vedno se zabavam, če streljam z vodno pištolo. Navzven bi lahko bil tudi 90, ker me včasih ful boli hrbet. Jaz sem otrok, nikoli ne bom odrastel.

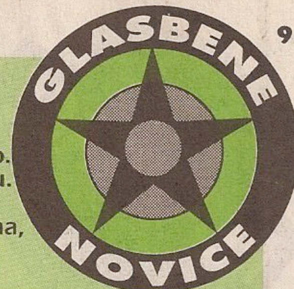
Hvalahvalahvalahvala!!!!!

PIVO & CVETJE & ROKENROL

Že devetindvajset let je običaj, da slovenski narod teden dni rine v Laško in veselo žlampa pijačo, kateri je veselica namenjena, pobruhava naokrog in se zabava ob bendih, ki igrajo po vseh vogalih. Torej, to je predvsem teden piva in ne toliko cvetja.
Zdaj bi bilo dobro, da vas opozorimo na bolj zanimive bende, ki so tam nastopali. Ampak bilo jih je toliko in na vseh, tudi najbolj nemogočih mestih, da sem jih sicer našla kar precej, vendar predvsem veliko takih, ki jih nima smisla omenjati. Iskala sem Heleno Blagne, ki pa je bila žal izgubljena nekje med množico. Pa Naceta Junkarja, ki mu organizator ni hotel dati bonov za malico, ker je pel preveč po svojem občutku, ki ga pa takrat menda ni imel ravno dosti, tudi nisem videla. Vem samo toliko, kot sem uspela slišati iz bolj obveščenih virov. Pa vendar.
Največji koncerti so bili na športnem igrišču. Kakih petsto oboževalcev je prišlo tja, ko so igrali Lačni Franz in Avtomobili, tudi Don Menthonyiji jih niso imeli prav dosti manj, zato pa je bilo verjetno veliko razočaranje za Tomaža Domicelja in skupino California, ki jih je občudovalo samo kakšnih petdeset izgubljenih primerkov, ki niso vedeli, da so istočasno le malo stran razturali Demolition Group v kombinaciji s Polsko malco, It's Not For Sale, Safirji in alpskimi zabavnjaki, ki so popestrili odmore.
Ampak najbolj pomemben dogodek je bil vsekakor dvodnevni koncert domače skupine Šank Rock, saj so oba koncerta tudi posneli in bodo septembra izdali kaseto in CD ploščo s temi posnetki, snemali pa so tudi videokaseto, ki bo izšla prav tako septembra.
Torej, bili so odlični. Pa saj tudi sami pravijo, da so v živo najboljši. Prav zato so se odločili, da bodo snemali živo ploščo, kar sicer v Sloveniji ni ravno običaj. Razen kakšnih večjih, po možnosti dobrodelnih koncertov. Ampak to je čisto nekaj drugega. Čeprav nam zdaj kar dobro kaže, saj Šankrockovci napovedujejo, da bodo posneli še svoj "unplugged" koncert. Fantje namreč v zadnjem času, ko je to tako popularno tudi na MTV-ju, zelo veliko igrajo izklopljeni po manjših placih naokrog po Sloveniji.
Ne smem pa pozabiti, da so imeli tudi zelo dobro predskupino Mercedes band, ki tudi ravno snema, ampak kar v studiu. In to je to. Kakšnih štirih tisoč ljudi je norelo na tem koncertu, koliko pa jih je bilo v Laškem nasploh, si sploh ne morem predstavljati, dejstvo je, da je bilo mesto v zgodnjih jutranjih urah zasuto s plastičnimi lončki, v katere so točili pivo, avtomobili so bili parkirani še kilometre stran iz mesta... Žur! In če ste ga že zamudili letos, vam prav lepo svetujem, da iste napake ne ponovite še drugo leto.

Sonja

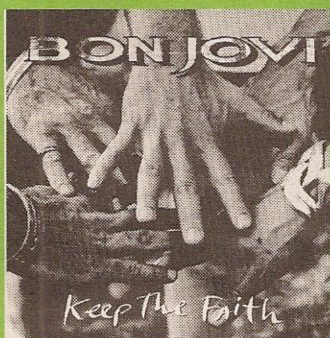
Madonna se vrača na koncertne odre. Ob koncu septembra bo mala velika provokatorka začela veliko evropsko turnejo. Njena prva dva koncerta bosta v Londonu.
Manchesterski pop romantiki **James** napovedujejo izid svojega novega albuma, ki ga je sproduciral **Brian Eno**, za sredo septembra.
Oktobra bo **Michael Jackson** nastopil na znamenitem stadionu **Maraccana** v **Riu De Janeiru**. Kot je napovedal, bo več tisoč vstopnic razdelil siromašnim otrokom v tem brazilskem megapolisu.
Johnny Cash, ena največjih legend ameriške zabavne glasbe, si je za sodelavce na svojem novem projektu izbral zelo zanimive patrone. Komade mu bosta spisala **Nick Cave** in **Tom Waits**, producent plošče pa bo **Rick Rubin**.
V New Yorku so prejšnji teden organizirali znanstveni simpozij na temo **Nova glasba**. S svojimi referati so kot posebni gostje na prireditvi sodelovali tudi **Boy George**, francoski kulturni minister **Jack Lang** in **Chuck D**, član famoznih **Public Enemy**!
Zapleti okrog novega albuma skupine **Nirvana** so se očitno razrešili. Ta naj bi izšel 16. septembra, naslovljen pa naj bi bil **In Utero**.

COCKTAIL!

Izšel je ponatis legendarne plošče Marka Breclja Cocktail. Ta plošča je z besedili g. Breclja in glasbo mojstra Bojana Adamiča in drugih temeljito pretresla slovensko pop sceno sedemdesetih. Cocktail je Brecelj snemal davnega leta 1974, še preden je začel resno delati s skupino Buldožer. In zdaj imate končno tudi vi priložnost, da zahvaljujoč ŠKUC-ROPOT-u, spoznate Cocktail, ki je že v trgovinah, potem pa vam preostne le še to, da počakate na pravo promocijo, ki jo napovedujejo za začetek septembra.

(sj)

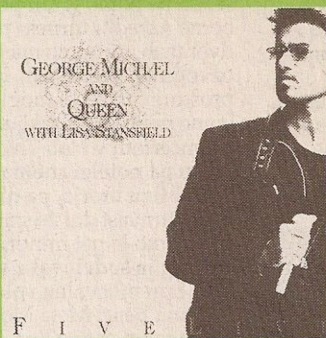
VITRINA

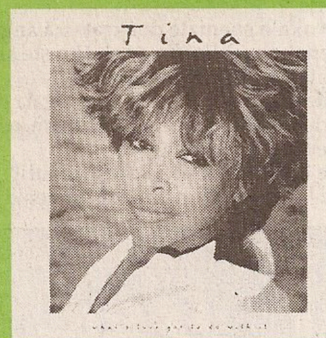
BON JOVI - Keep The Faith
Končno tudi pri nas. Odlično rockanje fantov iz New Jerseya. Bon Jovi so svojo zadnjo zakladnico uspešnic tako zelo natrpali, da z lestvic ne bodo mogli splezati gotovo tja do srede 1994. Naslovno, In These Arms, Bed Of Roses že vsi poznamo, I Belive in Dry Country nas bosta zasvojile še pred jesenjo, ko pridejo I Want You in Woman In Love itd.

DIRE STRAITS - On The Night
To je sicer drugi live album znane angleške zasedbe Dire Straits, vendar daleč boljši od zadeve Alchemy iz leta 1984. DS se na tej fantastično dobro posneti koncertni plati predstavljajo s pestrim repertoarjem, ki zajema nekaj strejših komadov (Romeo And Juliet, Private Investigation) ter zadnjih uspešnic (Calling Elvis, Heavy Fuel, On Every Street). Ne manjkata pa seveda Money For Nothing in Walk Of Life.

GEORGE MICHAEL & QUEEN - Five Live
Gre za mini LP ali CD s polovično minutažo, vseeeno pa je teh 1/2 ure tako dobrih, da je ta naslov obvezno treba imeti v zbirki. 6 štikov, od tega dva posneta na koncertu v spomin na Freedieja (Somebody To Love in These Are The Days Of Our Lives), štirje pa na Georgevem solo koncertu v Londonu. Album je posvečen Freddieju, denar od prodaje gre v sklad za raziskave aidsa, George Michael pa na ovitku vse lepo prosi, naj bomo pazljivi...

TINA TURNER - What's Love Got To Do With It
Tole pa je soundtrack ali glasba iz biografskega filma o Tini Turner. Najboljša babica tako spet ubija nekaj muh z enim samim zamahom. Film, pa muzka s filma na vinilu, pa turneja, pa spet vsi lužco spustit. Kar pa se muzike tiče, so na tem CD-ju v večini zelo stare Tinine uspešnice, ki pa so na novo posnete. Fino.

CD-je so nam prijazno posodili v Digitaliji, na Gregorčičevi v Ljubljani. **(tjaži CD)**

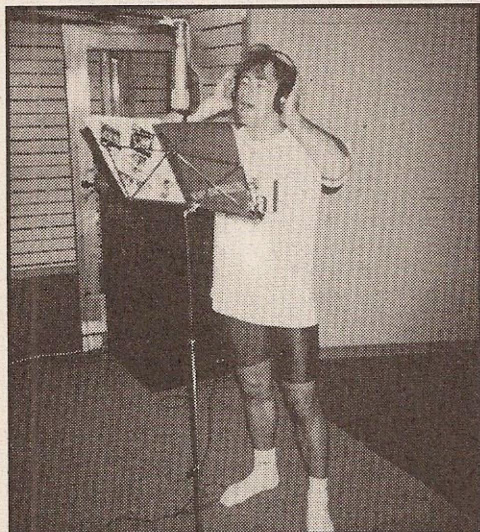

Pop Design

"Glasba ni pomembna, važno je koga poznaš"

To, da se Pop Design odpravljajo v Ameriko, se govori že kar nekaj časa. Zdaj pa se končno približuje trenutek, ko bodo dizajnčki poleteli naravnost do obljubljene dežele in tam naredili strašen bum, in samo če bomo imeli strašno srečo, jih bomo morda še kdaj videli na našem koncu. No, da pa ne bi bili prikrajšani za najnovejše informacije, smo jih seveda obiskali v Dekanih, kjer so fantje preživeli zadnji mesec pred odhodom.

No, kaj je zdaj z Ameriko? Vsi smo mislili, da ste že tam, da boste tam vse posneli, potem pa vas najdem na morju, v Dekanih!
Tone Košmrlj: Snemamo v studiu York, potem pa gremo še v New York. Zdaj se pač privajamo na spremembo. V Dekanih snemamo kitare, vokale in še nekaj stvari, v Ameriki pa bomo naredili glavni del - tam bomo vse skupaj zmiksali. Miks je bil tudi glavni razlog, da smo želeli ven, v tujino, saj je to najpomembnejši del snemanja.
Vendar pa je že tudi tukaj dela z vami vaš novi ameriški producent Bob Coulter.
Najprej smo bili res odločeni, da gremo res čisto vse posneti v Ameriko, vendar smo kasneje ugotovili, da so aparature povsod enake, pomemben je le človek, ki naredi zvok, tako da smo povabili Boba v Slovenijo, ki je zdaj naš producent. Tako smo prihranili veliko denarja.
Vse vokale snemate dvakrat - za angleško in slovensko verzijo. Za angleško ste se morali naučiti pravilne izgovorjave.
Vili Resnik: Pri tem nam je pomagala prijateljica, ki je dolgo živela v Ameriki in nam je povedala, kakšen mora biti sleng.
Boste tudi v Ameriki kaj nastopali?
Tone: Ja, imamo že nekaj dogovorjenih nastopov.

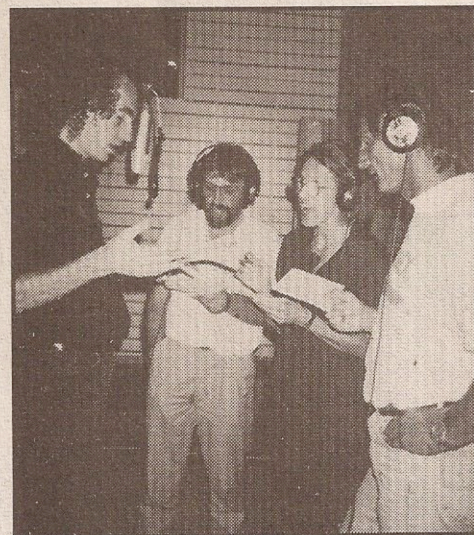
Vili Resnik

Snemanje v studiu Jork: Rudi Korošec (studio Jork), Toni Jurij (producent in snemalec - studio Tivoli), Bor Zuljan (isposojen od Šank Rocka - snema kitare) in producent Bob Coulter.

Ravno takrat, ko bomo tam, bo v New Yorku festival rock skupin, dogovorjen pa imamo tudi nastop v enem od bolj znanih klubov, kjer bomo posneli nekaj materiala, ki ga bomo uporabili za videospot. Pa tudi vse naše delo, od začetka snemanj naprej, že snemamo in bomo posnetke prav tako uporabili. Potem pa bomo posneli še enega na slovenskih gradovih v začetku septembra.
Če se snemanje ne bo zavleklo, boste v tam ostali tri tedne. Septembra potem izidejo plošče, kako pa bo s promocijo?
Tone: Sredi septembra izideta najprej kaseta in CD plošča v angleškem jeziku, oktobra pa bo izšla še slovenska inačica. S promocijo bomo začeli osemnajstega septembra, odločili pa smo se, da ne bomo igrali po manjših krajih, ampak bomo naredili turnejo po slovenskih športnih dvoranah, saj bomo imeli veliko opreme - močno ozvočenje, veliko luči, laserje,... - ki jo v manjše prostore niti ne bi mogli postaviti. Turnejo pa bomo predvidom zaključili tik pred novim letom s koncertom v Hali Tivoli.
Kako pa poteka snemanje tu v Dekanih? Ste čisto blizu morja, pa nimate kaj dosti barve.
Vili: Štirinajst dni že spimo po dve uri, do morja pa imamo le pet minut, pa ga še nismo videli.
Kdo pa je sodeloval z vami pri tem projektu?
Vili: Spremljevalne vokale so prispevali Janez Bončina Benč, Meta Močnik in Marko Bitenc, pomagali pa so še Bor Zuljan, Lučo Kodermac, Jani Hace in prijatelji iz studia York.
Vaš producent je sodeloval že z mnogimi svetovno znanimi glasbeniki. Boste sodelovali tudi s kakšnimi glasbeniki v Ameriki?
Vili: Bob se suče v krogu najbolj znanih svetovnih glasbenikov in res smo se že nekaj časa pogovarjali z njim. Zaenkrat načrtujemo, da bomo sodelovali s saksofonistom, ki je med drugim delal tudi z Davidom Bowiejem. V Ameriki je zelo pomembno, čigav prijatelj si in s pravimi prijatelji lahko dobiš ljudi, ki so pripravljeni pomagati.
Glede na to, da je vaš novi producent pozna kar precej pomembnih ljudi, se lahko zgodi tudi, da boste uspeli.
Vili: Joj, poglejte no! Naš klaviaturist pravi, da moramo uspeti. Vendar pa to ne gre čez noč.
Na začetku si vedno majhen. Zaenkrat gremo tja le zato, da bomo naredili dober material. Če pa bomo zanimivi za Američane, se utegne zgoditi tudi, da bomo ostali tam leto ali dve.

Tone je se je potem odpravil gledat morje s svojima potomcema. Vili si je v studio privlekel blazino in malo zadremal, drugi so šli na pijačo, jaz pa sem malo poklepetala še s producentom **Bobom Coulterjem.**
Kako si prišel v Slovenijo?
Bob: Tone je slišal za moje delo v Ameriki in me je poklical ter vprašal, če me zanima sodelovanje z njimi. Poslal mi je zadnjo ploščo in jaz sem jo poslušal in se mi je zdelo, da bi lahko bilo zabavno, če bi prišel. In sem prišel.
In kako so ti všeč Pop Design?
Pop Design so super. Gledal sem jih na koncertu in bil sem presenečen, ko sem videl, kako vsi uživajo na konbcertu.
Ali imajo po tvojem mnenju kaj možnosti, da bi uspeli tudi v Ameriki?
Kdo bi vedel. Po mojem glasba sploh ni tako pomembna. Bolj je važno, koga poznaš. Poznam veliko dobrih skupin, ki niso uspele in veliko slabih, ki so uspele. Mi bomo poskusili uspeti!
S kom pa si delal v Ameriki?
Delal sem z veliko rock in rap bendi, kot so B 52, Red Hot Chilli Peppers, pa s Keithom Richardsom, LL Cool J,...
Kakšna je razlika med producenti v Sloveniji in v Ameriki?
Pop Design so imeli ves svoj material že pripravljen, še preden sem prišel sem. Tako da sedaj samo snemamo pesmi, kot so si jih oni zamislili. V New Yorku bom najel nove ljudi, ki bodo posneli še nekaj materiala in bomo vse skupaj malo spremenili in zmiksali. V Ameriki pridejo skupine v studio z nedodelanimi idejami, ki jih potem dokončno oblikujejo v studiu. Zato seveda tudi samo snemanje traja tam dlje časa.

Bob Coulter, Marko Bitenc, Meta Močnik in Benč med snemanjem spremljevalnih vokalov.

Sonja

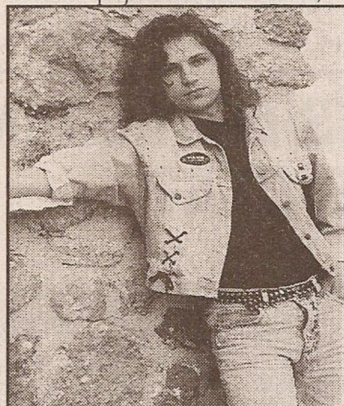
Chateau

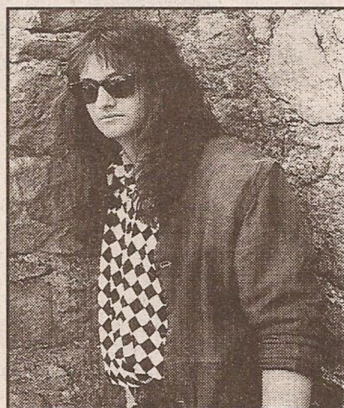

Zvone, Matjaž, Stane, Sandi in Miran so Chateau. Velenjski bend, ki dela že sedem let. Dolgolasi rockerji. Chateau je bend, ki ima za sabo zmago na Pop delavnici, uspešnice, ki se vrtijo na radiu, svoj krog poslušalcev, igrajo po vsej Sloveniji... Zvone Hranjec je njihov šef in avtor glasbe, z njim sem se pogovarjala tisto vroče popoldne.

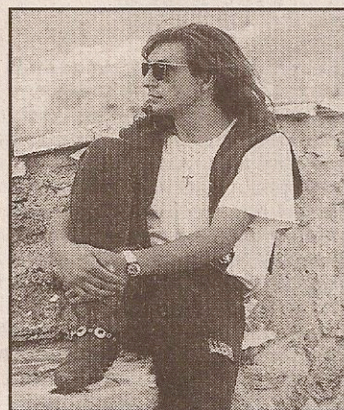
Za nami sta Pop delavnica in Melodije morja in sonca, največja glasbena festivala pri nas. Na Pop delavnici ste sodelovali kot gostje, na MMS vas ni bilo...
Ja, na Pop delavnici smo nastopili kot gostje. Predstavili smo novo kaseto z naslovom Avantura. Letos se nismo prijavili kot tekmovalci,

Zvone Hranjec, kitara, vokal

ker smo ves pripravljeni material porabili za kaseto in ni nič ostalo za Pop delavnico. Smo pa na festivalu tudi že tekmovali in dve leti nazaj zmagali s skladbo Objemi me. Veliko se govori o kuhinji na Pop delavnici,

Aleksander Ževart, bas, vokal

vendar iz lastnih izkušenj vem, da ni tako. Ali vsaj ni vedno tako. Kajti mi smo znagali brez dogovarjanj. Skladba je bila všeč žiriji, zato so nam dali prvo mesto. Na MMS pa se nismo prijavili. To ni naš cilj. MMS je drugačna glasba. Če bi šli tja, bi izgubili imidž. Kar se denarja tiče, bi se bilo verjetno bolje prilagajati, toda potem izgubiš imidž.
Vaša zadnja kaseta Avantura je izšla aprila. Kakšna muzika je na njej?
Zgledovali smo se po ameriškem rocku. Poudarek smo dali na vokale, zbor. Hoteli smo narediti glasbo v stilu Def Leppard. Pri nas se še nobena skupina ni ukvarjala s tem, z močnimi zbori. Na kaseti sodeluje tudi nekaj gostov. Aleš Klinar, Benč, Tomaž Domicelj in dva fanta iz benda Spin. Takšno sodelovanje se mi zdi

Matjaž Ograjenšek, vokal

zelo v redu. Tudi mi smo pomagali Domiclju in Agropopovcem. Največji hit s kasete je Lola, ki se vrti po vseh lokalnih radijskih postajah Slovenije in je na lestvicah osvojila prvo mesto. Na Valu 202 pa je prepovedana. Prepoved so nam obrazložili s tem, da je tekst neprimeren. Tekst pa je le prevod originalnega. In medtem ko je naša verzija cenzurirana, se original, z enakim tekstom, mirno vrti dalje. Čudno je, da jih naša verzija moti, angleška pa ne. Kaj mislijo, da nihče ne razume angleško?

V tem času veliko nastopate po Sloveniji.
Igramo predvsem svoje stvari, pa nekaj tujih pesmi. Staro rock klasiko. Vendar se tega izogibamo, če se le da. Radi bi igrali samo svojo glasbo. To je naš cilj. Drugače se počutimo kot hotelski bend. Ustreči temu, ustreči onemu, zaigrati to... S sabo

Stane Odlazek, bobni, vokal

vozimo dobro ozvočenje z light showom. To je zelo drago, toda enostavno mora biti. Ozvočenje nam postavijo v dveh urah, nas pa pripelje kombi. Sami si ne upamo voziti. Igra se pozno v noč, kaj se spije in dolga je pot nazaj domov. Zato brez šoferja ne gremo nikamor.
Veliko pijete na koncertih?
Na špilih pijemo normalno. Pivo.
Droge?
To pa ne. Pivo je dovolj.
Kdaj greste spet v studio?
Konec julija. Posneli bomo naš največji hit Objemi me v angleščini. Sledil bo tudi videospot. Spote si plačujemo sami, zato tudi so takšni,

Miran Vavče, klaviature, vokal

kot so. Veliko se ne splača vložiti, ker se ne povrne. Za novega se dogovarjmo v Zagrebu. Tam so trenutno daleč pred Ljubljano in tudi bolj konkurenčni so, bolj poceni. Ponuja se neka možnost, ki pa je ne bi rad vnaprej razkril. Naj ostane skrivnost. Poskusili bomo srečo malo širše, kajti Slovenija je majhna in rock bendi so v njej zelo omejeni. Da bi prodali več kaset, bi morali igrati povsem drugačno glasbo. Pripravljamo pa tudi material za novo kaseto in CD, ki naj bi izšel konec leta. Do sedaj smo pozornost posvečali predvsem kvaliteti glasbe, sedaj pa omavareman bolj poskrbeti tudi za tekste.

Anja

video igre SEGA zastopa

Logos d.o.o., Ižanska2/a, 61108 Ljubljana, tel: 061/222 270, fax: 061/214 853.

Kviz kar tako

Ja, počitnice so. Morje, poležavanje, sonce, lenaža, zabušavanje... Pa postane dolgčas. Možgani se začnejo upirati. Uporabi me!, kričijo. Oh, kje so testi?, pomisli človek na robu obupa. Kaj bi dal za eno tako fino, težko kontrolko! In na pomoč priskoči Ž. Deset vprašanj. Dobro razmislite, izkoristite vse male sive celice, ki so vam na voljo, in odgovorite nanje. Potem pa obrnite Ž na glavo in preverite, kako uspešni ste bili.

1. Biceps je:
a) tetoviranje kožnih por z rudninskim oljem
b) dolga dvoglava mišica
c) grški zdravnik iz 4. st.pr.š.

2. Opero Figarova svadba je skomponiral:
a) Wolfgang Amadeus Mozart
b) Giuseppe Verdi
c) Johan Sebastian Bach

3. Upor sužnjev proti Rimu, ki ga je vodil Spartak, se je odvijal:
a) med letoma 183 in 185
b) med letoma 73 in 71 pr.n.š.
c) med letoma 1466 in 1468

4. Sliko z naslovom Oltarna podoba je v šestnajstem stoletju naslikal italijanski slikar:
a) Tizian
b) Holbein
c) Rafael

5. Sekstant je:
a) glasbeni inštrument
b) pripomoček pri plovbi
c) vrsta hruške

6. Bratje Marx so bili:
a) manj znani bratje Karla Marxa
b) avtorji znamenitega Kapitala
c) ameriški filmski in gledališki igralci

7. V Parizu je leta 1924 na olimpijskih igrah osvojil zlato medaljo v gimnastiki Slovenec...
a) Miroslav Cerar
b) Leon Štukelj
c) Peter Horvat

8. Igralka s fotografije je igrala v uspešnicah Hudson Hawk in Green Card. Ime ji je...
a) Andie MacDowell
b) Jennifer Leigh
c) Kim Basinger

9. Vzgon potopljenega telesa je enak teži izpodrinjene tekočine. Zakon je odkril...
a) George Boole
b) Isaac Newton
c) Arhimed

10. Kateri izmed naštetih filmov ni delo poljskega režiserja Romana Polaskega?
a) Chinatown
b) Batman
c) Rosemary's child

11. Roman z naslovom Teta Liza je napisal:
a) Franz Kafka
b) Jean-Paul Sartre
c) Honore de Balzac

12. Nemška klasična filozofija je obdobje miselnega razvoja v letih med 1781 do 1831. Njeni predstavniki so:
a) Buddha, Fichte, Hume, Descartes
b) Hegel, Platon, Kant, Aristotel
c) Kant, Fichte, Schelling, Hegel

13. Pesnik Rainer Maria Rilke je bil po rodu:
a) Nemec
b) Anglež
c) Nizozemec

14. Ingver je:
a) kemična spojina
b) rastlina, ki raste na Daljnem vzhodu
c) vrsta bičkarjev

15. Odvzem tkivnega delca iz živega organizma v medicini imenujejo:
a) biopsija
b) infiltracija
c) inhibicija

Rešitve:
1 b, 2 a, 3 b, 4 a, 5 b, 6 c, 7 b, 8 a, 9 c, 10 b, 11 c, 12 c, 13 a, 14 b, 15 a

TRAČ!

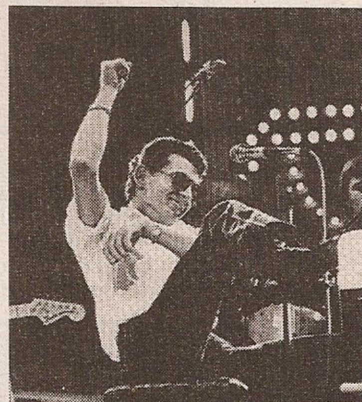
Ali ste vedeli, da ima **Dylan Dog** letos okroglih 40 let. Pa jih sploh ne kaže, a ni res? "Rodil" se je namreč pred toliko časa v Angliji. Naredili so ga za agenta Scotland Yarda, pa je odpovedal in začel na svoje. Od takrat se ukvarja z vsem, kar je zanimivo, čudno, nenavadno ipd, ipd. Saj veste, vampirji, zombiji, volkodlaki, nevidni človek in take reči. Nikarte me zdaj ne vprašajte, kdo pa sploh je ta tip, ker vam bom v zobe zabrisala, da ste totalni loleki in malo bebasti! Tip je eden od najbolj MEGA strip herojev zadnjih nekaj desetletij. In če še vedno ne veste, kdo je to, je res zadnji čas da si nabavite nekaj številk tega stripa (naslov je valjda Dylan Dog, kaj bi drugega), ker stvar čisto zares spada v splošno izobrazbo.

Magic in njegova ljubka ženička **"Piškotek" Johnsonova** sta se nekega nedavnega dne zbudila, pogledala ven in opazila, da dežuje. Na kak drug dan to sploh ne bi bila nobena frka, za ta dan pa sta imela povabljeno manjšo družbico, 250 gostov na rojstni dan njunega sinčka Ervina III. Na vrtno zabavo sta povabila tudi goste iz Sesamy Streeta in podobne. Ampak Magica taka

KONCERT FATS DOMINA IN JERRY LEE LEWISA?

Res je, da živimo v devedesetih. Velja tudi trditev, da smo na prehodu v 21 stoletje, in da so časi dobrega starega rock'n'rolla že zdavnaj za nami. Večina ljudi zdaj posluša techno, rap, pop, metal, hard rock. Nekateri med temi preživljajo na svoj lasten način čase komun in hipijade skupaj z glasbo, ki ji pravijo stari rock. Torej, če bende kot so Rolling Stonese, Beatles in Doors uvrščamo med stare rockerje, kam bi lahko dali Jerry Lee Lewisa, Chuck Berryja, Bo Diddleya in Fats Domina. Ljudje, ki so stari šestdeset let in katerih življenjepise najdemo po vseh možnih glasbenih enciklopedijah, po njihovih žilah pa tečejo poleg ribosomov in krvnih tvorb še drobna zrnca rock'n'rolla.

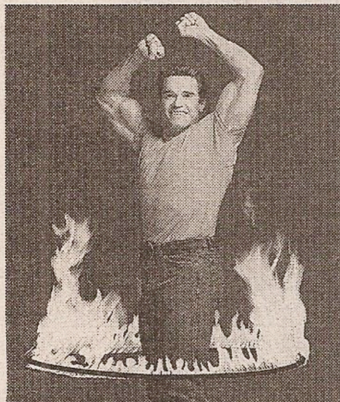
Torej odpravil sem se na koncert dveh še živečih legend, ker je to poletje že vso v znamenju dinozavrov po zaslugi Stevena Spielberga. Potem, ko sem se na štop odpravil v sosednjo državico, se je začel popoldan smrtnih nevarnostih. Ko sem prispel, sta

Jerry Lee Lewis se je po stari navadi zapil in se je na koncert kratko malo požvižgal.

me hotela dobesedno pretepsti in oropati dva velika možakarja. Nesporazum smo uredili tako, da sem jih povabil na hladno karlovačko pivo. Pri uporabi primestnega avtobusa, ko sem hotel obiskati nekatere prijatelje, sem se znova znajšel v nevarni situaciji. Pijani voznik avtobusa je spravljal v življenjsko

postranska zadeva, kot je dež, še nikoli ni ustavila: nebodigalen je dečko zavrtel telefon in najel šotor. Ne velik. Samo za čez tenis igrišče. In rešil stvar. Kaj hočeš lepšega?
DINOZAVRI!!! Ja, dinozavri so to sezono definitivno IN. A zakaj? Ja bog vas nima rad, kje pa živite? Zaradi **Jurassic Parka** menda. Samo ne mi rečt, da še niste slišali za ta novega Spielberga. Se pravi, če se pojavite na ulici oblečeni kot dinozaver... Nenenene, malo resnobe bi bilo na mestu, resno. **Spielberg**

je totalno povozil **Schwarzenegerja** (Last Action Hero), če gledamo izkupičke prvih 10 tednov predvajanj.
Julči se je poročila!!! Julči, ja una ta srčkana iz Pritivuman. Pa da vidiš kakšno rugobo si je našla! Za crknit. Mora imet pa tip en tak megamegamega IQ (country pevec **Lyle Lovett**), če hoče tako faco odtehtat. Ne, resno vam govorim, tip je totalen bljak. Ampak, Julči, mi smo fini ljudje, mi šimfamo samo ljudi, ki jih (ali pa jih ne) poznamo, zato ti želimo en

koš poljubčkov in mnogo srečnih let (vsaj dve ali tri, potem se bosta pa itak ločila).
Rekli smo žě, da je **Jurrasic Park** povozil Švarcija, ampak there's more: The Firm je podrl Jurrasica! Samo tale podatek si poglejte, tako, za sline cedit: v prvih šestih dneh predvajanj je kasiral 44.5 miljona dolarjev. A si lahko predstavljate koliko sladoledov (recimo Ježkov) je to!!???!
V Wimbeldonu **Barbara Streisand** ful navdušeno navija za **Agassija** (ki si je nedavno tega obril dlake na prsih, kaj mu je bilo, ne vem, ampak upam, da je imel vsaj dober razlog, ker je razočaral en velik kos navijačev, predvsem žensko polovico), tako navdušeno, da se je Drejček skregal s svojo žensko. Ta nikakor noče razumeti, da sta Barbi in Drejček SAMO prijatelja. Čudna ženska!
Duff in **Gilby** bosta izdala vsak svoj album po koncu turneje. Ja, ja, tisti Duff in Gilby G'N'R.
O **Axlu** še vedno ne mislimo nič povedat. Prav ti je, Axl.

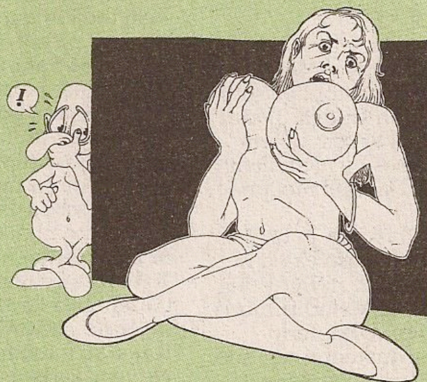
---

nevarnost nabito poln avtobus. Smrtonosni vonj mu je udaril v središče drobcenih možganov in ga skorajda pokopal. Tipo je pohodil gas in začel prehitevati mercedese, bemfle in vse živo, kar ga je zmotilo na cesti in se prvič ustavil šele na končni postaji s sunkovitim pritiskom na zavore. NOREC!!! Jaz pa sem na vso srečo živ in zdrav prispel na koncert.
Celotno zadevo je organizirala HVIDRA, skupnost hrvaških vojnih veteranov, ves zaslužek naj bi bil namenjen prav njim. Koncert se je odvijal na nogometnemu igrišču Dinama. Organizatorji so počakali, da se stemni in nato začeli z obljubljenim velikim rock spektaklom. Na oder so začeli posamično prihajati črni glasbeniki. S tem so ustvarili nekakšno napetost in neučakanost med občinstvom, ki so ga sestavljali starejši upokojeni rockerji in mladi rockabiliji. Ko se je na odru zbralo kakšnih 12 glasbenikov, oblečenih v bele srajce in črne smokinge se je show začel. Že pri prvih takti je bilo čutiti, da je ozvočenje O.K. Vendar se v vlogi frontmana ni pojavil niti Jerry "Killer" Lewis niti Fats Domino. Po dveh priredbah Jamesa Browna in ene znanega komada Ottisa Redinga Sittin In The Dock Of The Bay se je lačno občinstvo ogrelo za prvo zvezdo večera, Fatsa Domina.
Težko opisljivi so ti prizori popolne usklajenosti izvrstnih glasbenikov. V eno uro in pol dolgem nastopu smo imeli priložnost slišati vrhunski jazz, funk in rock'n'roll. Poleg tega je bil tu tudi mojster sladkih in spevnih melodij Fats Domino. Po dveh bisih in vrsti veličastnih improvizacij spremljevalne skupine so vsi čakali na drugo zvezdo večera. Sledilo je hudo razočaranje. Na oder je stopil eden od organizaterjev in nam s kislim nasmehom sporočil, da Jerry ne bo nastopil zaradi zdravstvenih težav. Ker sem bil k sreči preskrbljen s press kartico sem se poglobil v zadevo in povprašal, kaj se dogaja? Kmalu sem prišel do bolj iskrenih in natančnih informacij. Jerry Lee Lewis je obtičal nekje v Dublinu ob popivanju whiskija in je poslal faks, da ga v Zagreb ne bo. Ali bi Jerry sploh moral priti v Zagreb ali je pa to bila samo zlovešča potegavščina organizatorjev, da bi privabili čim več ljudi, na vem. Vem pa da je bil Fats res dober.

Dražen

ODA ŽENSKI

Poletje, aaahhh, čas, ko se uživa, ko lenariš, razmažeš se v kaki senci kot paklc masla, pa kak leden drinkec zraven, prž, prž, kot kak kuščar, pa gledaš ljudi okoli sebe. Bomba.
Pa pride mimo kak tipo. Okej, če nima ravno bicepsov kot kak Rambo, ga niti ne pogledaš, tipi niso zanimivi. Pa se prišeta mimo tebe kaka megadobra bejba, kaka taka, ki zna migat z boki, svilena koža, slast slast, se ti sline cedijo, ko se tisti zadnji krik lepote guga mimo tebe... Božji dar. A res?
Če pogledamo malo zgodovino, je letošnje stoletje v primerjavi z lanskimi samo rahlo bolj posvečeno ženski lepoti in njeni privlačnosti. Vedno so se morale ženske podrejat moškim, skrivat svoja telesa, kot da so nevemkakšna sramota... Eh. Težko je zaštekat, ampak zakaj je Kajn ubil Abla? Zakaj moški zatirajo ženske? Tu smo. Kajn je Abla proč spravil zato, ker je bil Abel boljši od njega. Vedno zatiramo tiste, ki so boljši od nas, ne moremo dovoliti, da bi nekdo boljši blestel, vedno ga je treba tunkati v drek. Ampak lahko ti zippota povaljaš v blatu, še vedno bo zippo, cepec pa ostane cepec, pa če je tudi genij.
Za kaj gre? So ženske boljše od moških? Tega nisem rekel. Naj bi bili enakopravni. Težko reči, kdo je danes v podrejenem položaju. Moški, ki se slinimo in plazimo za ženskami, da bi nam naklonile vsaj nasmeh, ali ženske, ki morajo po tistem usodnem nasmehu prenašati vse možne pizdarije, ki se jih njihovi dedci spomnijo.
Ženska je lepša od moškega. Poglej si malo linije telesa. Pri ženski je vse v eni potezi, od ramen do stopal ena sama gladka poteza, seksi vijuga, nobenih vogalov, vse linije telesa so lepo povezane, zlivajo se ena v drugo. Moški, po drugi strani, pa je zelo kockasto osnovan, robat, linije telesa se prekinjajo, ne prelivajo se, ampak se lomijo ena v drugo. Zato moški niso lepi. Ženske rahlo bolj padajo na tipe, ki imajo malo več mišic, zato, ker so mišice same po sebi lepe in seksi in...
Uh, še zmeraj to nič ne pove. Pove pa nekaj drugega. Zakaj je Bog ustvaril dve tako različni bitji, obe po svoji podobi? Očitno eno od teh dveh bitij ni po njegovi podobi. Šit. Kaj pa zdaj? Poglejmo malo razvoj dogodkov:
Bog naredi Adama po svoji podobi. In ga gleda. Šit, ni dober. Ves kockast in tak čuden, robat, slabo izdelane linije. Sicer je ponosen na Adama, ker mu je tako dobro uspel, ampak, saj veste, ko nekaj delaš prvič v življenju, takoj vidiš, kaj moraš na naslednjem modelu narediti še boljše. Kot družico mu je začel delati Evo. Tokrat je imel že boljši grif in je Evi poleg ostalega naredil še telo, ki je bilo bolj po njegovi podobi. Aha! Tu si, tico! Prvi zaključek: Adam sicer je narejen po božji podobi, ne nosi pa božje podobe. Škart roba. Eva je narejena po božji podobi. Je torej bog ženska? Ni nujno. Mogoče je moški z ženskim telesom, ker je Adama vendarle prvega naredil, torej kot moškega. Žensko je delal potem, ker, če bi šel delat še enega tipa, bi malo čudno zgledalo, ne?
No, kaj se je dogajalo potem? Glede na to, da jima je obljubil večno življenje (in sta res živela okoli 1000 let), je bilo vseeno, ali bo ženska sama. Konec koncev je Bog le moški, torej je Adam nepotreben. Ampak, Bog ne dela napak, zato Adama ne bi smel uničiti. Moral se ga je znebiti na bolj orokavičen način. Pazil je na vsak njegov korak in ga upecal, kako se je basal z jabolkom. Aha! VEEENNN! Pa reče Adam, še s polnim gobcem pečka in jabolka: "Ampak saj je ona tudi jedla..." Kaj čmo, Bog je pravičen in moral je, sorry, but jebiga, zabrisat ven oba. Ampak je bil pa ljubosumen, da bo Adam lahko natepaval njegovo Evo, zato ji je dal mesečne probleme in take vaje, njemu pa libido sumljive zanesljivosti. Saj vemo, fantje, kajne, dol nam pade ponavadi ravno v kritičnem trenutku. Takrat, ko bi moral stat!
Tako je bilo konec free seksa, Adam, ki je bil sicer grd (ne pa butast) je pogruntal, da je v bistvu manj vreden in povrhu še podrejen bolj božjemu bitju od sebe, Evi, zato jo je začel sistemsko zatirat in doma puščat, da bi ratala grda, kar so se naučili tudi njuni mulci in je Kajn čez pol dal Abla, naprej pa že vemo.
Še nekaj. Poperček za konec. Okej, molto vemo o Adamovih otrocih, veliko o njunih sinovih, manj pa o hčerah. Če naj bi se človeštvo množilo, ej, tuuu mač, incest, da se ti v riti zmeša. Težko si je predstavljat, glede na današnja moralna načela, ampak glede na količino sinov, bi rekel, da je Eva fasala še koga drugega, kot samo Adama. Jebeš tako religijo, ki propagira incest. Bom prešaltal, tako kot Izo, med Harekrišna guruje, njim dol visi, kaj je bilo na začetku, glavno, da bo Hari red naredil in da bo življenje ena sama Blaupunkt nirvana. Tako majhna pika, pa tako velika razlika. Ampak na skina se pa ne bom strigel. Ja, pa pižamo bom nosil, da se mi ne bo treba zjutraj preoblačit. Ha!

Easy Mucy

Foto: Vojko Stiplovšek

DARJA ŠVAJGER

Počnem tisto, kar znam!

"Katalinka" jo kliče Benč. Kadi. Čeprav bi morala paziti na svoj glas. No, pa vseeno zelo lepo poje. Na Melodijah morja in sonca je pobrala prvo nagrado strokovne žirije. In nihče ni bil presenečen. Ker so vsi vedeli, da bo zmagala, takoj ko so jo slišali peti. Ker zelo lepo poje. Pa to ni njena edina kvaliteta.

Kje si se naučila peti?
Pela sem že od nekdaj, nakar sem se potem začela resno peti v šoli v Gradcu. Nastopala sem tudi že pred tem, resni nastopi pa so se začeli pojavljati po treh letih študija. Takrat sem pela pretežno jazz, nakar sem potem delala kabaret As Time Goes By na malem odru v Mariborski drami, ki je bil moj prvi večji projekt.
Potem pa sem delala na Televiziji in tam sta me videla Primož Peterca in Sašo Fajon in sta me povabila k sodelovanju za Evrosong. Zdaj pa smo skupaj šli še na Melodije morja in sonca, kjer smo dobili prvo nagrado strokovne žirije in tretjo mednarodno nagrado. V teh dneh bo izšla moja prva kaseta in že pripravljam promocijo. Naslov kasete je V objemu noči, izšla bo pri ZKP RTV Slovenije. Snemali smo v studiu Metro, generalni sponzor je bil Pinus Rače. Na kaseti je deset skladb, dve sta tuji, ostale pa so delo Peterce in Fajona.
Si kdaj v šoli dobila kakšno nagrado?
Mislim, da sem enkrat dobila nagradu na Veseli šoli, dobila pa sem tudi bralne značke. Sicer pa se nisem kaj dosti udejstvovala na tekmovanjih.
Kje si najbolj žgečkljiva?
Povsod in nikjer. Kakor za koga in kakor kdaj.
Kateri je najlepši kos nakita, ki ti ga je kdo podaril?
Zlata zapestnica, ki ima en kamen in je starina. Zelo rada imam star nakit. To, kdo mi jo je podaril, pa naj ostane moja skrivnost.
So ti všeč Sokoli?
Ja. Drugače pa poslušam raznovrstno glasbo - klasiko, jazz, pop... Zelo imam rada Freddija Mercurija, Annie Lennox, Princea...
Kako dobra pevka si?
Mislim, da so zato tukaj drugi, da ocenjujejo. Samega sebe je zelo težko oceniti. Jaz počnem, kar pač znam.
Si bila priden in luškan dojenček?
To bi pa morali mojo mamo vprašat. Mislim, da sem bila kar živahna. Sicer pa so vsi dojenčki luškani.
Kaj si se naučila od nasprotnega spola?
Ne vem, kaj bi ti rekla. Kar nekaj stvari, ampak konkretno ne bi znala povedati.
Kakšen je tvoj idealni moški?
Idealni moški je tisti, ki bo pravi moški. Ko ga bom ugledala, bom vedela.
Kdaj si nazadnje nekaj ukradla?
Ne vem, če sem kdaj kaj kradla. Mogoče sem mojemu psu kaj vzela, kar tako, za hec. Imam velikega bernskega planšarskega psa, ki je moj velik prijatelj in z njim se greva takšne igrice, da si kaj skrivava ali pa kradeva.
Pa ga pelješ vsak dan na sprehod?
Ne čisto vsak dan, ker me vsak dan ni doma, ga pa peljem velikokrat na dolge sprehode. Na dan MMS-ja je bil star dve leti.
Če bi bila piškot, katere vrste piškot bi bila?
Čokoladen.
Imaš rada sladkarije?
Kakor kdaj. Včasih imam obdobja, ko jih imam zelo zelo rada, včasih pa niti pomislim ne nanje.
Ali se ti zdi hecno, kadar se gledaš po televiziji?
To so taki čudni občutki, ker vidiš, kakšne napake delaš. So mešani občutki - prijetni in neprijetni hkrati.
Kaj je tvoja šibka točka?
Mislim, da jih je kar nekaj. Ena je, da kadar v bistvu ne bi smela jesti, ker moram malo paziti na te stvari, ravno takrat me navadno popade božja lakota.
Se ti zdi, da si gospodinjski tip?
Tudi. Sem čisto preprosti, navaden človek kakor vsi.

Sonja

Vroča temnolaska, skrivnostna in pikantna, ženska, s katero s nihče ne more primerjati. Njeni aduti: turkizne oči (dediščina danskega očeta), poudarjene ličnice, zlata polt (darilo peruanske matere) in pravilna doza humorja. To je Helena Christensen!

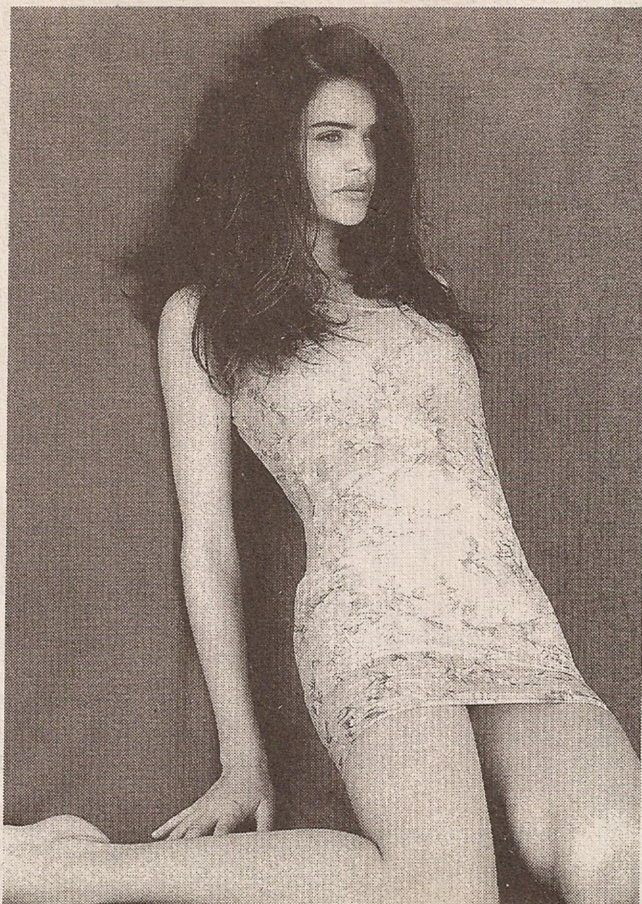
Rodila se je 25. decembra, kar pomeni, da je po horoskopu kozorog s tehtnico v podznaku. Njena mati je bila tista oseba, ki je želela, da njena hči postane manekenka. Zato je pošiljala hčerine fotografije v Pariz, v pariške časopise. Helena je takrat še hodila v šolo in si nadvse želela postati pisateljica ali glasbenica, v vsakem primeru umetnica. Po briljantno opravljeni maturi se je preselila v Pariz in postala manekenka.
Sama pravi, da je ta poklic kot mamilo, ko enkrat začneš, ne moreš nehati. Rada ga ima tudi zato, ker ji omogoča, da veliko potuje. Rada spoznava nove ljudi, dežele, kulture. Kadar potuje, vidi tudi revščino in bedo in takrat si srečna reče: "Imela sem priložnost!" Pozira in ugotavlja, da je le malo fotografij na katerih si je všeč.
Stanuje v Parizu, v četrti Saint Germain des Pres. Ta okoliš obožuje zaradi trga Buci, majhnih restavsracij... Toda le redko se zgodi, da preživi več kot en dan v Parizu in še takrat spi.
Govori dansko, angleško, nemško, švedsko in bolj slabo francosko. Obožuje kitajsko hrano, nasploh pa vse, kar je starinskega, pohištvo, obleke, nakit...
S športom se je ukvarjala, ko je bila majhna - z badmintonom. Zdaj samo hodi, če ne drugače, pa po modnih pistah in zatrjuje, da tako prehodi ogromno kilometrov. Je kar veliko, vendar še več pije. Predvsem vodo in bloody mary z zeleno. Že več kot leto dni živi s pevcem skupine INXS Michaelom Hutchencem. Nadvse rada se smeji, včasih je malo cinična. Vsako poletje odide na obisk k svoji družini v Copenhagen in Peru, kjer obišče svojo babico. Ta ima trgovino z bomboni. Kadar zmore, pa spremlja Michaela v Avstralijo.
Sanja, da se bo nekega dne zbudila in rekla: "Konec je z manekenstvom! Zdaj bom samo še potovala in pisala reportaže za National Geographic!"

Goga

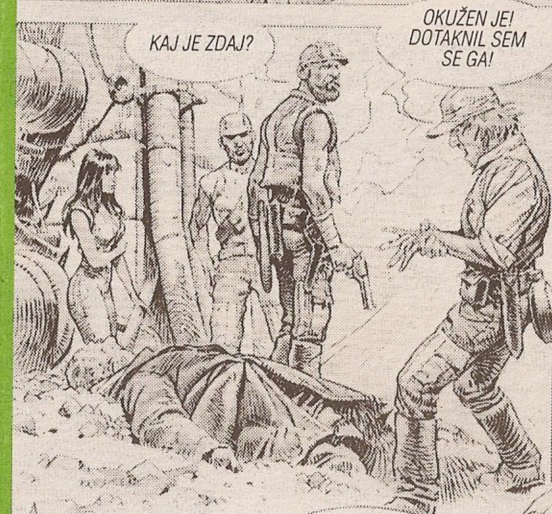
Helena Christensen - eksplozivni cocktail!

PIČKIN SIN, NE BOŠ SE KAR TAKO IZVLEKEL!
AHHH!.. PUSTI ME... PUSTI ME...
NE DOTIKAJ SE GA, PIZDUN!

RAZBIL TI BOM GLAVO... AMPAK... O, JEBEMTI!..
AHHH! AHH!

KAJ JE ZDAJ?
OKUŽEN JE! DOTAKNIL SEM SE GA!

RES JE! HMM. TREBA SE GA JE TAKOJ ZNEBITI... NI DRUGE...
DOTAKNIL SEM SE GA... ZAJEBAL SEM SE... ZAJEBAL...

ŠEFE! PO PRAVILIH JE TREBA NAREDITI TRANSFER...
KAKO PA NAJ TO STORIMO? ŽE CELO VEČNOST BLODIMO PO TEM SEKTORJU... MOGOČE SPLOH NE BOMO NAŠLI IZHODA!

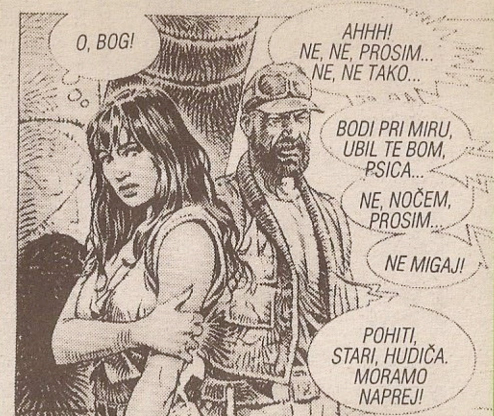

IZGUBLJEN SEM! PIČKA MU MATERINA... PREKLETO... DOTAKNIL SEM SE GA!
DAJ, PIČI GA NARAVNOST V SRCE!
OKEJ!

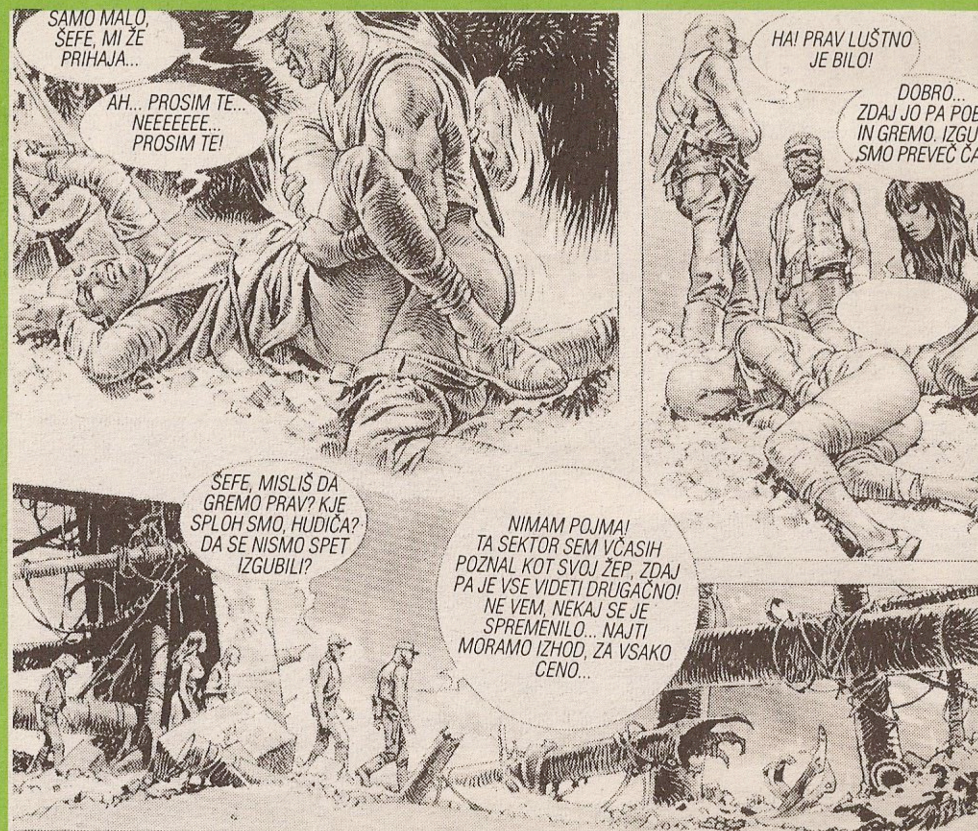

KONEC JE! KONEC JE!
BANG
BANG

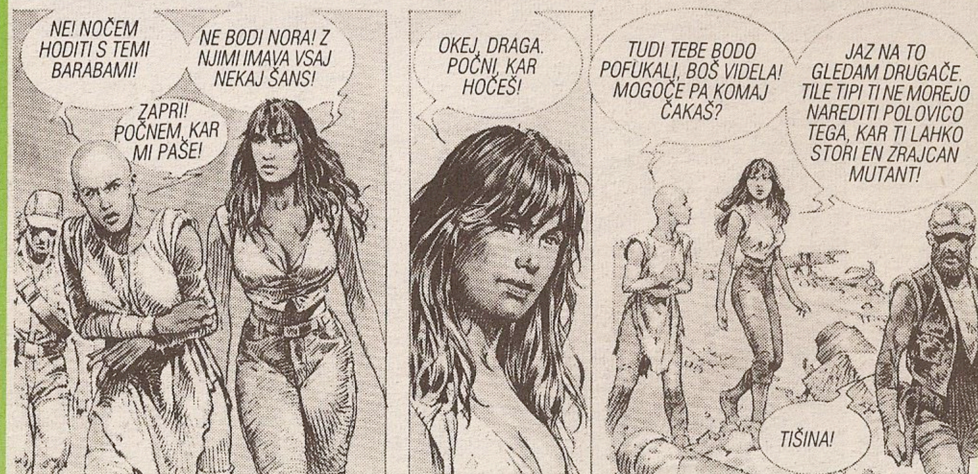

PRASCI UMAZANI! IZPRASKALA VAM BOM OČI!
ČAKAJ, KAJ HOČEŠ ZDAJ?

HEJ, ČAKAJ...
PUSTI ME! NE DOTIKAJ SE ME, KURBA UMAZANA!
TI, ZDI SE MI DA POTREBUJE TAMALA ENO DOBRO LEKCIJO, KAJ PRAVIŠ?
SRANJE, DOTAKNIL SEM SE GA... POPUŠIL SEM... JEBA...
DAJ, NEHAJ! JAMRAŠ KOT KAKŠNA BABA... RAJE SI OGLEJ ŽENSKE...

NAJPREJ JAZ, ŠEFE... TAMALI JE TREBA POKAZATI, KDO JE TU GOSPODAR!
KAJ? NE PRIBLIŽUJ SE! GABIŠ SE MI!
GABIM SE TI, KAJ?

O, BOG!
AHHH! NE, NE, PROSIM... NE, NE TAKO...
BODI PRI MIRU, UBIL TE BOM, PSICA...
NE, NOČEM, PROSIM...
NE MIGAJ!
POHITI, STARI, HUDIČA. MORAMO NAPREJ!

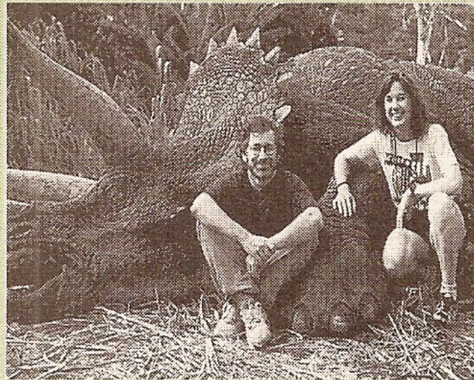
POGLEJ, ŠEF! KOT DA SE JE VSE STOPILO!
ŠE NIKOLI NISEM VIDEL ČESA PODOBNEGA! AMPAK... SKRBI ME TA VROČINA, ČUTIŠ?
TALE TIP JE ČUDEN... PREVIDNO, DROONA...
AAHHH!
SRANJE... OKUŽEN JE!
GRHH!
OGABNO!
AHHHH!
AHH... NE... NOČEM... NE!
KAJ SE DOGAJA? KAJ SE DOGAJA?
PRAV JE IMEL! OKUŽIL SE JE!
AUUHHHH!
GROZLJIVO!

Zvezde in njihove počitnice, kako, kje, kdaj in s koliko denarja?

Dobro znano je, da nekateri Američani služijo precej velike vsote zelenih in zatohlo smrdečih dolarčkov. V to skupino sodijo politiki, zviti švercerji portorikancev in mehičanov, mafija, mafijski politiki in zvezde. Po lahko prisluženemu denarju ponavadi prihajajo na vrsto lahkotne in prijetne počitnice. Po vrsti tajnih in skrivnostnih telefonskih pogovorov z Ameriko smo prišli do vročih in potrjenih informacij o tem, kako bodo zvezde preživele počitnice. Pa začnimo kar lepo po vrsti!

Najbolj priljubljeni bilder Arnold Schwarzenegger se je odločil, da se bo vrnil k svojim koreninam. Gre na vljudnostni obisk v svojo rodno vas v Avstrijo. Tam ga že nestrpno pričakujejo. Sicer njegov duh že nekaj časa živi v tej vasici. Pravijo, da je celo izredno priljubljen. Vsi vaščani so že večkrat gledali njegove filmske uspešnice in ga na ta način spoštujejo. Ker se pa tiče žensk, je to posebna zgodba. S puncami je Arnie imel veliko srečo že od malih nog. Baje je imel zelo tesne zveze s svojo učiteljico v osnovni šoli, ko je pa začel bildati, je njegova kariera avstrijskega Casanove bliskovito naraščala.

Steven Spielberg in producentka Jurassic Parka kathleen Kennedy.

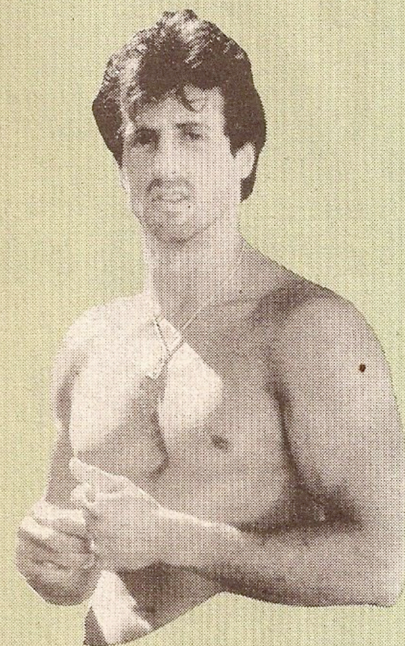
Poleg načrtovanega obiska v svojo rodno vas in morebitnega varanja žene z bivšimi sošolkami namerava Arnie med počitnicami zapraviti najmanj 500 tisoč dolarjev.

Clint Eastwood je bil še pred kratkim zaposlen s snemanjem filma The Perfect World s prijateljem Kevinom Costnerjem. Zdaj se odpravlja na divljanje po zahodu s svojim najnovejšim Cadillacom, za katerega je odštel več kot 150 in manj kot 300 tisoč dolarčkov. Avto je opremljen z usnjenimi sedeži, zlatimi oblogami in diamanti. Na vratih je narisana zvezda ameriških policajev, na tablicah pa je vgravirano ime Harry.

Sharon Stone se je odločila odpotovati na Vzhod. Najprej na Japonsko, kjer bo hodila na drag, vendar učinkovit tečaj za gejše. Potem

Sharon Stone

Sylvester Stallone

se gre učit v Indijo za trebušno plesalko, na koncu pa bo vse to znanje prinesla v enega od haremov na Bližnjemu Vzhodu in osrečila kakega zavaljenega šeika.

Sean Penn je spet na sceni. Dve leti nazaj se je izkazal kot odličen režiser s svojim prvencem Indian Runner in je že takrat zaprisegel, da se z igralstvom ne bo več ukvarjal.No, z že Al Pacinom snema nov film. Sean Penn je izjavil za tisk, da je bil to zanje prevelik izziv, in da se mu ni mogel upreti. Letos bo torej počitnice preživel v delavskem, garaškemu vzdušju.

Silvester "Rambo" Stallone je spet splezal v vrh akcionarjev s filmom Cliffhanger. Po vrsti zabebljenih komedij v stilu Oscarja se je, kot je sam izjavil, vrnil h koreninam. Privoščil si je manjši komplet zlatih uteži, za katere je plačal 100 tisoč dolarjev in si je vanje tudi dal vgravirati podobo prsi svoje bivše žene. Zdaj je spet na konju in ponudbe kar padajo. Da bi ostal v formi mora redno dvigovati uteži, za to pa je seveda potrebna ustrezna motivacija.

Steven Spielberg je letos preplavil svet z dinozavri. Tipo je zaslužil ogromne gmote denarja, ampak za to je garal huje kot kakšen zamorec. Nekaj zelo čudnega pa se je zgodilo med snemanjem. Baje se je zaljubil v te živali in je hotel imeti zase vsaj en organ, značilen za dinozavre (šapo, krempelj, karkoli...). Svoje želje je podrobno razložil najboljšim svetovnim kirurgom. Kljub temu, da je ponudil veliko denarja, so kirurgi morali zavrniti to velikodušno ponudbo, ker takšna operacija preprosto ni mogoča. Ubogi Spielberg zdaj preživlja težke trenutke v svoji multimilijonski bajti in išče osamljene dinozavrčke. Če poznate kakšnega, se mu oglasite na številko 991 619 444 3721, vesel vas bo.

Dražen

Vrrrrrrrrrrrrrrruuum? Boink?!!!

Tokrat bom pa malo spremembe naredil. V naslednjih dveh cifrah nič o avtomobilih, ampak o vožnji. Do zdaj sem vam že kar nekaj lepega materiala pokazal, tako da boste lahko izbrali kako luštno kripo. V glavnem, kaj se je zgodilo? Nič novega. Mucka je prijel, kot vsako poletje, reisenfiber, popokal je kufre, 200 DEM in izginil v znano - neznano. Giro po Sloveniji.

Začelo se je v sredo, ko sem dobil nekaj keša. Za prvi cilj sem si zadal Gorico. Klasična vožnja, avtocesta. Ob enajstih zvečer sem šel iz Ljublane, ami 8, letnik 1972, je zadovoljno predel celo pot in v Branik sem prišel ob nekako treh zjutraj. Oh, še nekaj. Če kupujete star avto, poskrbite, da bo vsaj letnik 1972. Po tem letniku so zaradi naftne krize začeli delati iz tanjših, lažjih materialov in to se krepko pozna na gnilobi. Moj ami je še Tomosov, da se pohvalim.

Na Mura se dobro žura!

V Braniku sem poskrbel, da me je cel kraj spoznal. Vsaj brapbapbap mojega motorja. Najmanj šestkrat sem ga prevozil po dolgem in počez, ker v temi nisem videl hišnih številk in sem kar na pamet bljuzil, da bi mogoče našel Janis. Končno sem obupal in zaspal kar v avtu. Zjutraj, ko sem vstal, sem ugotovil, da sem parkiral pred njeno bajto. Ludnica. V četrtek sva šla skupaj v Gorico, malo pogledat k Foto Lado, naredit par spačkarskih razglednic in to, potem pa sem šel k Viliju Raholinu v Ručin (to je malo naprej od Kanala). O Soča, srečna draga &%$#*, šit, spet sem nekaj zamešal. Bistra si hči planin in to. Čudovito. Bajno. Prekrasno. Čisti orgazem narave. Vilija ni bilo doma. Sledilo je namakanje na soncu in v Soči, potem spet Janis in zvečer smo šli nazaj v Ručin. Vili Raholin je točno tisti, ki je bil nekaj časa lastnik Jovankobrozinega amija 6. Ne veste te zgodbe? Jovanka je sesula prvo šestico, ki so ji jo dali, naslednji dan je dobila drugo, ki je končala v muzeju v Bistri. No, tista prva šestica je doživela častitljivo starost pri Viliju iz Ručina. Pojdite kdaj zvečer tja, ne morete falit, pred gostilno visi Citroenova zastava. Pa dober rock'n'roll se vrti tam.

O, Soča, srečna draga...

Iz Gorice smo naslednji dan odrinili proti Murski Soboti. Tja smo prišli ob pol enih zjutraj. Vmes pa smo se za nekaj ur ustavili v Celju, kjer smo bili zmenjeni z Markotom. Ujel sem ga na ulici, ga par sto metrov lovil in s 110 na uro padel mimo njega in ga nekako ustavil. Potem nas je peljal k nekim jezerom malo ven iz Celja in spet smo uživali v čudoviti naravi in pikpikpikniku. Dobrodošla pavza. Pot do Murske smo opravili v enem šusu, s tem, da sem v Radgoni skoraj zletel s ceste, ko sem gledal njihovo osvetljejno cerkev. Človek bi rekel, če je kje raj, potem je v tej cerkvi. V Murski smo srečali ene frajerje z Oplom, ki so nas povabili na morje. Njihovo morje je opuščena gramozna jama, ki jo je zalila voda. Tam smo ga veselo žurali do treh, štirih.

Potem smo šli na Brod na Muri, cilj naše poti. Ko smo se vkampirali, smo zakurili ogenj in si do pol sedmih pekli narabutano koruzo. Drugega nismo imeli. Nekaj pred nami je tja prišel tudi Dr. Ozi, ki ga je Igor prav živalsko zbudil tako, da je zapeljal pred njegov šotor in se obesil na hupo. Ozi je vstal, si skuhal kavo, se ravno vživel v dober žur, mi pa smo dol popadali od utrujenosti. Škoda. Ni bilo lepo. Najprej zbudiš človeka, potem pa dol padeš. Ob pol devetih so nas zbudili in nahranili, potem pa smo šli z busom nazaj do Radgone, kjer smo se vrgli na rafte. Cilj: hrvaška meja. Kompletna slovenska Mura. Luuuudnica!!!

Pot je potekala v treh etapah, prva je bila do našega kampa, kjer smo dobili nove zaloge piva za naprej, druga do Babičevega mlina in tretja nekje pred mejo. S prve etape imam tudi fotke, vendar naprej od tam ne, ker sem aparat pustil v kampu. Šlo je pa za to, da smo se šli rečne pirate in bi kaj kmalu uničil drago opremo. V našem raftu nas je bilo šest. Eden iz Kranja, drugi iz Celja, Tanja iz Gorice in še trije razturatorji iz Brežic. Napadali smo druge čolne in poskrbeli, da v njih nihče ni ostal suh. Najbolj se nam je zameril LJ raft, ker so imeli Uniona gor in ga niso hoteli deliti z ostalimi. Zato smo jih na koncu prav živalsko napadli. Z ene strani raft iz Murske, z druge mi in smo jih obkolili. Potem je prišlo do nesreče, ko so nas hoteli prevrniti, kar jim sicer ni uspelo, ampak en Brežičan je padel name, jaz na naslednjega in oni še na četrtega in smo kot domine popadali v reko. Poraz popoln. Ampak hec je bil pa za znoret.

Ah, Babičev mlin. O tem bi vam lahko napisal še nekaj strani, ampak, kot vidite, placa zmanjkuje. Pa še fotk nimam. V glavnem. Babič je, kot je ugotovil Dr. Ozi, tudi en ljubitelj veteranov. Upravlja z zadnjim mlinom na Muri, zadnjim plavajočim mlinom. Kljub vsem težavam in nesrečam (požari, poplave, led...), kljub temu, da dovolj zasluži, da bi si zrihtal še boljše življenje, on vztraja pri svojem mlinu. Tako, kot mi, spačkarji. Zato nam je bil možakar še bolj pri srcu, kar naenkrat smo začutili veliko ljubezen do starega mlina, ki je v prijetnem vonju sveže moke klepal svojo pesem o Muri...

Kaj se je dogajalo potem, vam bom napisal v naslednji cifri. Želim vam, da bi tudi vi kdaj naredili tako pot po Sloveniji, spoznali njene lepote. Ne rabim Novigrada, ne rabim nič, v Sloveniji najdem tisto, kar si želim in tisto, o čemer niti sanjal nisem. Dragi moji, Slovenija je raj na zemlji.

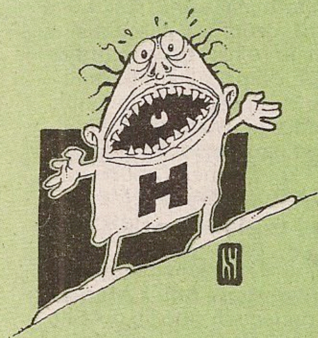
Easy Mucy

Foto: Mucy

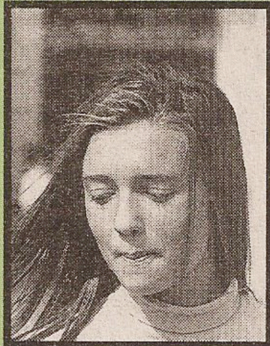
IDEALNE POČITNICE

Zamislite si utopično situacijo: počitnice so, imaš ogomno keša, še več časa, nobenih obveznosti. Kam bi potem šel žurat?

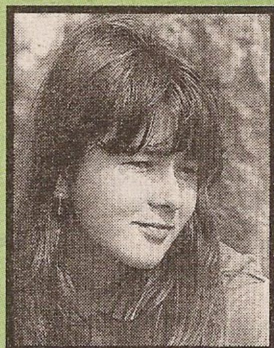

Karolina, 16 let, Gimnazija Kranj
Če denar res ne bi bil noben problem, potem bi se odpravila na križarjenje po morju po vsem svetu. Na ladjo bi povabila manjšo družbo - približno pet prijateljev.

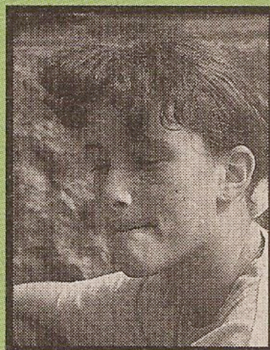
Janja, 16 let, Gimnazija Kranj
Kupila bi si dvajsetmetrsko jadrnico in bi šla za tri leta naokrog. Vozila bi se ob ekvatorju. Najela bi posadko za ladjo, ker tako velike sama ne bi mogla obvladati.

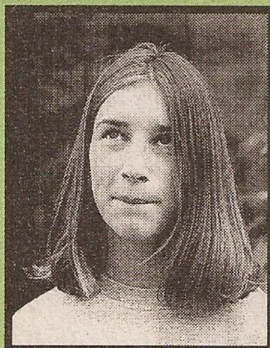
Katja, 13 let, OŠ Vodmat
S fantom bi šla na Havaje. Najbrž bi se kopala in malo jahala. Tam bi ostala čisto cele počitnice.

Tjaša, 19 let, Gimnazija Poljane
Jaz bi šla najraje v Pariz, ker ga še nikoli nisem videla, zdi pa se mi zelo romantičen. Pa poleti je najbrž zelo lep. Tam bi s fantom živela v kakšni ne preveč bogati četrti vsaj en mesec.

Nika, 13 let, OŠ Vodmat
Najela, ali pa kar kupila bi si en zelo dober avto, potem pa bi se odpravila v Grčijo in na Kitajsko, pa še v Egipt bi šla malo piramide pogledat. Ustavila bi se na Havajih in bi se tam malo kopala. S seboj bi vzela fanta.

Hermina, 15 let, Srednja šola za farmacijo
Šla bi v Francijo s prijateljico in bi si tam ogledala vse znamenitosti, vmes bi pa še malo žurala. Tja bi šla z motorjem, stanovala pa bi v luksuznem hotelu. Če bi mi bilo všeč in verjetno bi mi bilo, bi tam ostala kar nekaj časa.

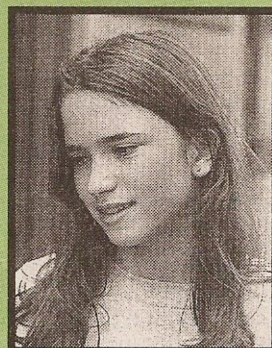
Tanja, 15 let, Gimnazija Bežigrad
Šla bi na otok Fidži. Všeč mi je sonce, podnebje, tako da bi tam zelo uživala. S seboj pa bi vzela

prijatelje, da bi malo žurali. Za cele počitnice.

Janja, 16 let, Šubičeva gimnazija
Na Florido bi šla in bi žurala. Šla bi z zelo dobrim tipom. Stanovala bi v ful dobrem hotelu in bi ostala tam vsaj dva meseca.

Katja, 14 let, OŠ Logatec
S prijateljico bi šla na Azurno obalo. Hodili bi po diskotekah in bi se noro zabavali štirinajst dni.

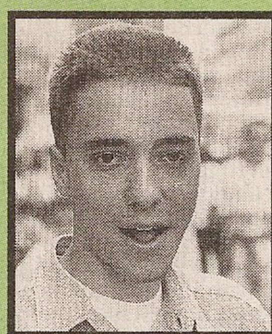
Nataša, 14 let, OŠ Logatec
Jaz bi pa šla na Havaje s prijateljicami in fantom, tam bi stanovali v zelo dobrem hotelu z najmanj

petimi zvezdicami in bi celo noč hodili naokrog po vseh diskotekah, popoldne pa bi šli še malo na plažo.

Katja, 16 let, Gimnazija Bežigrad
Za dalj časa bi šla na Havaje. Tam bi si našla neko službo, tako da bi imela denar za sproti. Šla bi kar sama in to z letalom.

Samo, 17 let, Gimnzija Bežigrad
Šel bi po Evropi in po Aziji, če pa bi imel res veliko denarja, bi šel definitivno z letalom, ker je najhitrejše prevozno sredstvo. Vsekakor ne bi bil samo na enem mestu.

Sonja & Diana

The BEATLES – drugič

Spomladi leta 1959 sta Paul in George obesila šolo na klin. George je začel delati, medtem ko se Paul ni mogel odločiti, ali bi nadaljeval šolanje, kajti ponavljati bi moral zadnji razred. Odločil se je za šolo, saj je računal, da mu bo tako ostalo dovolj časa za igranje in komponiranje.

John pa se je medtem na šoli spoprijateljil z mladim in nadarjenim slikarjem Stuartom Sutcliffom. Čeprav ni igral nobenega inštrumenta, je večkrat prišel na vaje. Ko pa Stu dobi za svojo sliko na razstavi mladih umetnikov drugo nagrado v višini 60 funtov, je John takoj izjavil, da bi se dalo denar koristno porabiti, saj je Stu vedno govoril, da bi rad v Johnovi skupini igral kakšen instrument. Odloči se za bas kitaro, saj so ga lahko tako vsi trije učili. Vendar so bili še vedno brez bobnarja.

V začetku leta 1960 so John, Paul, George in Stu izvedeli za avdicijo, na kateri so izbirali spremljevalne skupine za Billyja Furyja. Tako so se znašli v Londonu in si za to priložnost spet spremenili ime. Stu je dejal, da bi bilo takšno ime, kot so ga imeli Hollyjevi Crickets (črički) zelo primerno, zato je na koščku papirja napisal: "beetles". John, ki nobene besede ni mogel pustiti pri miru, jo je spremenil v BEATLES. Nato so skupaj dodali še besedo "silver" in postali The Silver Beatles. S spremljanjem Billyja Furryja ni bilo nič, saj so izbrali skupino The Rory Storm & the Hurricanes, pri katerih je za bobni sedel majhen tip z zasanjanimi očmi, Richard Starkey, ki pa je raje slišal, če so ga klicali Ringo Starr. Tu se tudi prvič srečajo Ringo in drugi, takrat še bodoči člani skupine, ki je pozneje za osem ali še več let preplavila svet z beatlomanijo.

Toda poraz na avdiciji ni bil nič hudega, saj jim je Larry Parnes ponudil aranžma v Hamburgu, vendar so si morali najprej najti bobnarja. Tako se je po hitrem postopku pridružil skupini še Pete Best. Njegova mati je namreč vodila klub, v katerem so še kot The Quarrymen večkrat igrali.

V Hamburgu so nato igrali najprej v klubu Indra, ki pa so ga zaradi preglasne glasbe in pretepov zaprli. Tako so se preselili v Der Kaiser Keller, ki je bil večji in bolje opremljen klub. Sem jih je po naključju prišel poslušat znan hamburški oblikovalec Klaus Vormann.

Približno v istem času so v Hamburgu odprli tudi nočni klub Top Ten. Lastnik, ki je bil nad Beatli navdušen, jih povabi, naj pridejo igrat v ta klub. Ponudbo seveda z veseljem sprejmejo. Vendar pa Gestapo ugotovi, da George še ni polnoleten in ga deportirajo nazaj v Anglijo. Toda tudi drugi niso ostali več dolgo. Paul in Pete sta namreč v kinu, kjer so živeli, pustila prižgano svečo, ki je zanetila požar in tudi njiju so izgnali.

Prav prvo potovanje v Hamburg jih je marsikaj naučilo, saj so igrali po 9 ur na večer. Njihovi prvi nastopi v Hamburgu so bili togi in tihi, vendar so se kmalu razživeli in postali takšni, kakršne poznamo še danes. Toda kazati so se začele tudi slabe strani igranja vse noči in neredne prehrane, zato so začeli jemati protishujševalne tablete, ki so imele tudi stranski učinek (nespečnost).

V Angliji so po nekaj tednih, ko sploh niso vedeli, da so spet vsi v Liverpoolu, začeli igrati. Januarja 1961 začnejo Beatli redno igrati v klubu Cavern, ki je bil dotlej rezerviran za tradicionalne jazzovske skupine. Ta aranžma jim je pripravil novopečeni prijatelj Bob Wooler. V Cavern so se začele zgrinjati množice mladih obiskovalcev, ki so noreli in omedlevali ob Beatlih. Aprila 1961 so šli ponovno v Hamburg. Stu sprva ni hotel iti, saj sta se s Paulom nenehno prepirala in ker se je zavedal, da je v skupini samo zato, ker je Johnov prijatelj. Ker pa ga zaradi dolge odsotnosti niso hoteli sprejeti na slikarsko šolo, se je vseeno odločil, da gre z njimi, saj ga je v Hamburg vleklo tudi zaradi Astrid. Ko končno pridejo ponovno v Hamburg, se Stu odloči, da jih bo zapustil, saj so ga sprejeli na hamburško likovno akademijo. Paul je zaradi tega presedlal na bas kitaro in si kupil nov model, Hoffnerjev violinski bas, po katerem je postal tudi znan. Skupaj s Tonyjem Sheridanom posnamejo tudi malo ploščo z naslovom My Bonnie. Kmalu zatem se vrnejo v Liverpool.

Se nadaljuje...

Tistega lepega dne....

... sva se dobila na Tromostovju. Bila je sobota. Sijalo je sonce in šla sva na sprehod ob reki. Vsake toliko časa so oblaki prekrili nebo. Takrat sem naredil posnetek ali dva in potem sva šla naprej. Veliko lepih ambientov je tam, kjer Ljubljanica loči stari del mesta od novega in kot magnet vsak dan privablja ljudi, ki hodijo mimo. Starejši se sprehajajo, gledajo čudovite stavbe in kramljajo. Mladi pa... Mladi pa v glavnem posedajo na številnih vrtovih barov in ob pogovoru srkajo hladne pijače. Parčki posedajo na klopicah, odmaknjeni v samoto in si grulijo nežnosti. Prav hecni so, takole sedeči in pozorni, da ne bi bili preveč na očeh mimoidočim...

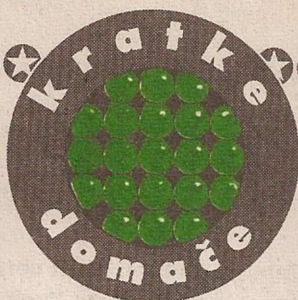
Bila je fantastična. Mirna in od začetka ne preveč zgovorna. No ja, kaj bi lahko pričakoval od nekoga, s katerim se prvič srečaš. Ampak na sebi je imela take fantastične oprijete hlače, ki so se oprijemale njenih lepih, srčastih bokov in so se na koncu zaključile v velikem zvoncu. Pa čevlji, taki s kolosalnimi petami! Nikoli mi ni bilo jasno, kako je mogoče hoditi v čem takem. Zgoraj pa, da ti kri požene. Taka sladka srajčica, ki je delno razkrivala vitek pas. In dolgi, rdeči lasje v krasni kombinaciji z vodeno modrimi, zasanjanimi očmi. Privid šestdesetih let.

Zanimivo je takole špancirati s takim dekletom. Ljudje postanejo pozorni, in če jo zraven še fotografiraš, se kar ustavljajo in opazujejo. Kakšen model je včasih še radoveden in kaj vpraša. Recimo, kje si pa dobil tako dobro dekle? Pa za katero revijo pa slikaš in podobno. Seveda, potem se pa še kakšna skupina mulcev mimo s kolesom pripelje in na svoj način pokomentirajo situacijo, bodisi s kakšno opazko ali pa z izivalnim žvižganjem. Ob takih trenutkih ponavadi pade koncentracija in si je potrebno vzeti malo časa za oddih. Vedno pa tudi ne, včasih ravno ob takih situacijah nastanejo dobre slike.

Kasneje, ko sva končala in se je nad mesto spustil mrak, sva se pridružila množicam, ki so se vseskozi čez dan zadrževali ob mizah bližnjih lokalov in se ob prijetnem pogovoru "mučila" z rezanjem pizze.

Sergij Tratnik

Emancipacija

Tri ženske lahko ohranijo skrivnost le, če sta dve mrtvi.

Usoda

Dobri umirajo mladi, najbrž boste živeli dolgo.

Prehlad

Večina ljudi, ki nas treplja po hrbtu, upa, da bomo kaj izkašljali.

Tarča

Žensko najbolj zanesljivo zadaneš v srce, če meriš kleče.

Žeja

Nekateri ljudje globoko pijejo iz vodnjaka učenosti, drugi samo grgrajo.

Ženska Himna

Racku, racku, racku, racku, racku, racku, racku,racku...

Moška himna

Zdapi, zdapi, zdapi, zdapi, zdapi, zdapi, zdapi, zdapi....

Dnevnik dobre pičke

Kakšen teden nazaj sem hodila po mestu. Imela sem nekaj denarja. Okej, kakšne fine hlačke si kupim, potem pa domov, sem si rekla. Stopila sem v prodajalno in me je zagrabilo. Tista nepremagljiva mrzlica. Začela sem brskati. Pogled se je sprehajal z enega konca na drugi. Kakšna krasna obleka!, pa tista srajčka, nedrček, minica, pa šminke, pa barvice, puder... Morala sem zapraviti. Vse! Potem ko sem obložena z vrečkami prišla spet na ulico, se je oglasila vest. Kako se ne znam upreti želji! Kako lahko zaprvim denar tako mimogrede! V pol ure je šlo vse. Potem pa sem zamahnila z roko in jo pregnala. Zakaj pa je denar? Včasih si je pa treba kaj privoščiti. Si kaj podariti.
Napotila sem se proti domu. Hodila po ulici in misli so mi švigale sem in tja. In potem sem jo zagledala. Sedela je za mizo pred lokalom in srkala kavo. Njene oči so nemirno švigale naokrog. Kot vedno. Temni, dolgi lasje so valovili v vetru. Barbara. Draga Barbara.

Obstala sem. Naj grem mimo? Naj se naredim, da je nisem opazila? V meni se je oglasila nostalgija. Za starim prijateljstvom, za dnevi, ki sva jih preživeli skupaj. Za smehom, norčijami, ki sva jih uganjali. Toda... Tisti večer. Ona in jaz, zaljubljeni, pa njen tip. Pa alkohol. In tisto najino božanje, ki me je tako razpalilo. Že se mi je prepuščala. Toda tip je bil tam in je rekla: "ne morem". Pa me je tip zapeljal domov in se je zgodilo. Kar tam v avtu. Po tem se nisva več sišali.
Pa me je želja odpeljala k njej.
"Živjo," sem rekla.
Dvignila je oči in me pogledala.
"Maša!" je vzkliknila. Razveselila se me je. Njen glas, njen nasmeh in njene oči so govorile o tem.
"Čakaš koga?" sem vprašala.
"Ne, kar prisedi," je odvrnila.
Odmaknila sem stol in sedla. Naročila pijačo, privlekla na dan škatlo s cigaretami in prižgala eno. Nekaj neprijetnega je bilo v zraku. Nekaj neprijetnega, čemur sva se izmikali. Nisva molčali, toda pogovor je bil tako brezzvezen. Prazen. Kako si, kaj počneš, pa tako. Potem, ko je za trenutek zavladala tišina, sem začela.

Opravičila sem se ji. Povedala, kaj mislim o tistem večeru, ki je pretrgal najino prijateljstvo. Kaj se je takrat dogajalo z mano. Da me njen tip sploh ni zanimal. Da mi je bil povsem brezzvezen in neopazen. Da sem videla le njo. Potem pa alkohol in božanje z njo. Ko me je potem tip peljal domov, se je zgodilo. In mi je bilo žal. Ker je tip brezzveznik, ona pa super prijateljica. Ker me ni in me sploh ne zanima, ne privlači.
Nemo me je poslušala. Potem me je prekinila.

"Saj ne krivim tebe. Vem, kako je bilo."
In sva spet prijateljici. Rahla zadržanost, ki se je pojavila ob prvem srečanju, je izginila v nekaj urah. Tistega občutka, ko ne veš, kaj bi rekel, ko moraš pomisliti, kaj lahko poveš in kaj ne, ko se ti zdi, da ti pripoveduje same nepomembne stvari, ni več. Spet je tu stara Barbara. Tista, ki ji lahko vse povem, pred katero mi ni treba ničesar skrivati, ki ji lahko zaupam, za katero vem, da bo tu. Res se razumeva. In razmišljava podobno in podobne stvari naju zanimajo.
Videvava se vsak dan. Greva na kavo, v kino, žurat v disko, kar tako ven. Včeraj sva se sprehajali po starem delu mesta. In dolgčas. Vedno iste face, isti pogledi, isti nasmehi, isti lokali... Nič novega. Nič zanimivega. Samo dolgčas.
"Pojdiva v disko!"
In sva šli. Ob desetih zvečer. Vstopili sva in diskoteka je bila, kot sva pričakovali, popolnoma prazna. Napadli sva D.J.-ja in zvrtel nama je vso muziko, ki sva jo želeli. Noreli sva po diskoteki kot še nikoli. Natakarji so se nabrali ob plesišču in buljili. Pa se nisva ozirali na nič. Zabavali sva se, nek blazen smeh naju je popadel, in plesali.
Medtem se je nabralo nekaj ljudi in vsi so se pridružili natakarjem. Tipi so gledali poželjivo, ženske pa prezirljivo. A mislim, da so bile zavistne.
Ko nama je bilo dovolj, sva sedli za mizo. Opazovali ljudi, ki so zdaj že nagneteni migali po zatemnjenem prostoru diskoteke. Tipe, ki so se lomili po plesišču, frajerje, na katere so se lepila dekleta, pa kako ima tista fino obleko, pa kako je tisti tip osladen, pa lari fari... Pa so pritežili tipi in sva vsakega polili z besedami, da se je poražen odplazil stran. In... Spet dolgčas.
"Igrajva se," sem predlagala. "Kakšno igro se pojdiva."
"Okej," je rekla in domenili sva se za pravila. Prva izbere tipa, mu naredi kaj grdega, druga opazuje in se reži. Potem se zamenjava.
Izbrala sem tipa v črnem. Enega od tistih, ki se je že prej slinil okrog naju. Vstala sem in pičila direktno proti njemu. Zrla sem mu v oči in ko me je pogledal, sem si obliznila ustnice. Se mu nevarno približala in ga pošlatala po jajcih. In se odrežala nazaj k Barbari, ki se je za mizo zvijala v krčih smeha. Med krohotom mi je povedala, kako je tipa zadelo, kako ni vedel, kam bi pogledal, kam bi se dal.
Ni minilo deset minut in že je bil pri nama: "Kaj je punci, a bomo žur naredili danes?" je vprašal in se bedasto zasmejal.
Prijela sem ga za ovatnik, ga potegnila k sebi in zasikala:
"Veš, srček, najin žur bo brez tebe."
In sva odšli mimo njegove osuple face na plesišče. Ozirali sva se naokrog in iskali novo žrtev. Pa sva ga našli. Slonel je na šanku, s komolcem oprt nanj, in vzvišeno pogledoval na vse strani. Dolgi, svetli lasje, razpeta srajca. Frajer. Tisti pravi, težki frajer.
Stopili sva k njemu in začeli pogovor. Imeli sva prav. Tip je mislil, da je največja faca na svetu. In mu je Barbara pokazala. Najprej se mu je nasmihala, ga božala po roki, mu rekla, kako ima fine dlake... Potem pa se mu je približala, obstala ob njegovih ustnicah, kot da ga bo poljubila, in ga obliznila po nosu. Tip je šokiran obstal, midve pa sva umrli od smeha.
Ko sva se umirili, sva se strinjali, da imava dovolj in sva odšli domov. Priznam, da mi je bilo prav fino. Tako sem se narežala kot že dolgo ne. Saj vem, da sva bili otročji, pa kaj. Zabavno je pa le bilo.

astrološka napoved

za čas

od 31.7. 993 do 12.8.1993

OVEN

Ognjeno boste furali... Če mislite izvajati kakšne ljubezenske vragolije, pazite, da boste vsaj malo obzirnosti in romantične duše pokazali, da ne bi že kar na začetku stvari zajebali. Zdaj je pravi čas, da naduvate svoj ego - vam bo kmalu prav prišlo.

BIK

Če se bo le dalo, boste blesteli v svojem domačem okolju - še najbolje bo, če se starci odrolajo, potem pa udri, pa žur in hrana in pijača - do jutra in še naprej. Vsake toliko časa se bo pojavil kakšen občutek slabe vesti - pa se vam ni treba pustiti motiti. Vse bo O.K.

DVOJČKA

Kjerkoli boste, boste med množico ljudi, in boste lahko besedičili, blesteli, zabavali in sploh skrbeli za kar se da the best vzdušje. Prišel bo trenutek, ko boste morali zaigrati veliko vlogo - mogoče bo to celo ena od velikih priložnosti, na katero morate biti pripravljeni, da boste pravilno reagirali v pravem trenutku.

RAK

Zdi se, da je to najbolj primerno obdobje za nabiranje denarja - mogoče tudi zapravljanja, a je bolj verjetno, da boste celo noč v vrsti pred študentskim servisom čakali, da bi dobili najbolj the best job, s full keša. Le pridno delajte, da se boste potem lahko tudi tako zabavli.

LEV

Če se le da, se kraljevsko razuzdavate, všeč vam je, če lahko malo zaigrate, da zablestite in pokažete vse svoje čare in bogatstvo. Ni videti, da bi si kakšne resnične težave nakopali, bo pa absolutno premalo cekinov za vse, kar bi si še radi privoščili.

SAJ JE RES PA NI!

Ej, blazno! Tumač! Mislim, ni za verjet! Kaj danes zmorejo te mašine! Zvok imajo boljši kot CD-ji, grafiko, da se ti strga, hitre so pa tako, da se je treba na stol privezat.

A si že kdaj videl kako tridimenzionalno sliko ali animacijo, ki jo je izrisal računalnik? Kak ray-tracing pri videu kakega tehno-komada? Ali pa kaj podobnega? Če si, potem veš, da je vse tako hudičevo sterilno čisto. Sence so ostre, robovi, da se urežeš, gibi togi, ostri in nič zamazani. Ob taki zadevi vsak blefer izusti: "To je pa z računalnikom narjeno!" Ja čudno, saj se vidi, ne! Ampak, he, he, dragi bleferji, še malo, pa se boste blamirali! Totalno vas bomo razkrinkali! Danes mašine niso več glupe in znajo stvar narediti tako, da noben hudič ne more ugotoviti, s čim je bila slikca narejena. Softver, ki to počne, je namreč blazno izpiljen in deležne so ga samo drage grafične postaje a la Silicon Graphics. Torej, s takimi programomi se da narisati (zmodelirati) sceno, in kugle ter eno počiš s palico, se bo vse dogajalo kot zares! Raztur! In ko takole narediš animacijo, ti pride kak genijalec in ti zateži, kao, tole pa nima nobene umetniške vrednosti! Not so fast! V roke vzameš še bolj zakompliciran program in si izbereš funkcijo, ki ti slike predela tako, da so videti kot bi jih narisal kak impresionist. Ali pa si izbereš Vangoghize, Fresco, Relief... Skratka, ne le da se da z računalnikom narditi komad, ki je tak kot koncertni posnetek, tudi slike in animacije se nič ne razlikujejo od "pravih". In čez leta bodo cele filme delali z računalniki... Ja, pa še nekaj je... Nekaj, kar je še bolj tumačistično. Nekaj, česar ne morem dojet... Super bratca Mario, Nindža želve, dinozavri... pa take zadeve. In česa ne morem dojet? Tega, kako lahko folk znori za takimi kretenskimi stvarmi. Poglej, v Ameriki so dinozavri kamor

ki je tako realistična, da je absolutno nemogoče odkriti, da ni fotografija. Kar poglej tisto biljardersko sceno! A vidiš les? Mislim, kot pravi! Pa slika palice je na začetku neostra, v fokusu pa je. Da o mehkih sencah niti ne govorim! Mogoče se ti to ne zdi nič posebnega, toda računalniki so pač take zadeve, da težko prenašajo vse, kar ni natančno izračunano. To pa še zdaleč ni vse. V bistvu se ta prava frka šele začne! Z animacijo, namreč. Najbolj revolucionarno pri takih programih je, da lahko vsakemu zblojeni kugli določiš maso, težnost, prožnostni faktor in podobne tumačarije. In, ko vsem določiš kar jim gre, poženeš animacijo in vse skupaj se zgodi natančno tako, kot bi imel prave kugle. Torej, če narediš biljard mizo pogledaš, kot da jih niso poznali že prej! Dobro, Jurassic park, pa to, ampak, da je vse živo v obliki dinozavrov, je pa tu mač. Podobno je bilo s temi želvami, znoreval sem, ko so povsod bile te idiotske želve... Potem ti pa v Delu napišejo, da v filmu Želve III igrajo Michelangelo, Donatello... ja, super zasedba, no, ni kaj! Nakar vprašam enega šestletnega froca, če ve, kdo je to Rafael, pa mi pove, da je to tista želva, ki ima rdeče okrog oči... Au, jada! Dobro, naj ima folk želve, dinozavre, pa Mario Bros. Ne bom več težil. Bye!

Metod

★ ★ ★

BEVERLY HILLS 90210

Se še spomnite Brandona v prvi epizodi, ko ga je prišlo obiskat njegovo nekdanje dekle iz Minnesote? Operacija je bila uspešna in bolnika sta preživela. Brandon je uporabil kondom, drug drugemu sta izrazila najglobllja čustva in bila srečna. Saj tako menda mora biti. Gospoda in gospo Walsh bi kot starša moralo skrbeti. Moralo bi jima biti neprijetno. Vendar sta Brandonu zaupala in izkazalo se je, da sta imela prav.
Kot se je pokazalo kasneje, spolnost v resnici sploh ni bila glavni dogodek te epizode. Osrednja tema so bile vrednote dekleta iz Minnesote in to, kako jih lahko načno tiste z Beverly Hillsa. Ta epizoda je postavila spolnost v širši kontekst, v okvir življenja, kjer je tudi njen prostor.
Kritiki te nadaljevanke so zagnali krik in vik, ko je prišla na vrsto Brenda – v zadnji epizodi prve serije: pomladnem plesu. Že res, da verjetno številni odrasli niso gledali te nadaljevanke, ko so jo začeli predvajati. Tisto, česar ne veš, ne boli. Lahko pa da vseeno gre za dobro staro dvojno moralo: kar velja za Brandona, ne velja za Brendo.
Silna reakcija cenzorjev na ljubljenje Brende in Dylana je tem bolj presenetljiva, ker se je Brenda na koncu epizode odločila, da se bo izogibala spolnim odnosom. Takole pa misli o tej zadevi Chuck Rosin: "Ta film naj bi predstavljal tisto, kar mislijo štirinajst do osemnajstletni otroci. Reflektorje usmerjamo na njihove simpatije in antipatije, probleme in skrbi te generacije, ne pa njihovih staršev. Za to oddajo se zanimajo in se odzivajo nanjo celo mlajši. Zanima jih obnašanje gimnazijcev, ker bodo kmalu to postali tudi sami. Prepričan sem, da so krik in vik okoli Brendinega prvega spolnega odnosa zagnali starši teh mlajših otrok. Vendar jim je Brenda vzela orožje iz rok z izjavo, da še ni pripravljena in da je položaj zanjo preveč zapleten."
"Položaj, ko imamo osebo, ki najprej poskusi spolnost, potem pa izjavi, da ni pripravljena, pač ustreza resnici. Predstavljamo le tisto, kar se v resnici dogaja. Gre za generacijo MTV, otroke, ki hočejo vse in to takoj, in ki so le na videz ravnodušni. Vendar si ta generacija želi vsebine. Slišimo jih reči: Moja čustva so zapletena. Ta film naj bi ohranjal v ravnotežju njihovo željo po zabavi, pa tudi razmišljanju."

Jason Priestley
Sleherna resna televizijska drama, ki ima več junakov, mora imeti tisto, čemur odgovorni za program pravijo moralno središče. Ta daje gledalcem trdno oporno točko.
Včasih je to najbolj privlačna osebnost v igralski zasedbi, tak je Harry Hamlin v nanizanki L.A. Law. Drugič je nasprotno, kot v primeru Daniela J. Travantija v seriji Hill Street Blues. V Beverly Hills 90210 pa je to modrooki Jason Priestley. Če ni najlepši on, kdo je potem?
Brandon Walsh je pogosto prikazan zmeden. Starši so mu vcepili pravila obnašanja, vendar se jih je na Beverly Hillsu pogosto nemogoče držati. Nenehno pritiska nanj prebogato in brezdelno okolje, vendar se doslej še ni vdal. Upodobiti osebo, ki je v nenehni nevarnosti, da popusti miku elegatne družbe na Beverly Hillsu, je velik izziv. A Jason Priestley je profesionalec in si je našel svoj lastni način, da ohranja ogenj, ko mu brezkončne nadaljevanke že presedajo - pozablja. Tako začne vsako novo epizodo kot nov, preprost in naiven, kot je treba.

Na enak način se Jason sooča s svojo naraščajočo slavo: pozablja, da je slaven. Na prizorišču snemanja se še naprej obnaša kot eden od skupine, se šali z električarji, draži Shannen Doherty, boksa z Lukom Perryjem, se stepe z Ianom Zieringom. Še zmeraj ima iste "možate" konjičke, kot takrat, ko še ni bil slaven: igra hokej, golf, smuča, gleda nogometne tekme, harzardira v Las Vegasu, posluša Elvisa Costella, skače z mostu, privezan na elastično vrv (temu Američani pravijo bungee jumping).
Pred Beverly Hillsom 90210 je bil vzhajajoči interpret mladostnikov. Televizijski filmi na temo družinskega življenja zmeraj potrebujejo skupino ljubkih otrok, da odigrajo otroke junakov in pomagajo, da so ti videti zreli, rahločutni in dobri. Večji del igralske zasedbe Beverly Hillsa 90210 je prehodil to počasno in garaško pot. Jason se je izvrstno odrezal kot mladi igralec v Sestri Katici (NBC) v vlogi najstarejše sirote Stephanie Beacham. Takrat pa se je pokazala priložnost za nastop v novem filmu Aarona Spellinga o skupini gimnazijcev.
Jason se drži pravila, da je treba reklamno dejavnost ločiti od opravljanja poklica, se pravi igranja. Zato je na primer gledalcem, ki so kar umirali od želje, da bi izvedeli kaj več o njem, pripovedoval o svoji avdiciji in drugem v neki gostilni, več kilometrov stran od gledališča, kjer je potekalo snemanje. Drugo pravilo, ki se ga zvesto drži, je, da svoje družine ne vpleta v svoj poklic in skrbno hrani svoje intimno življenje zase.
Sam smeh ga je in opravičevanje, ko vstopi v Art's deli ("Vsak sendvič je umetnina") s polurno zamudo, ker ga je zadržalo delo. Naroči juho in krožnik vložene zelenjave ter začne pripovedovati zgodbo o Priestleyu. "Ravno smo končali s Sestro Katico in nismo vedeli, ali nam bodo obnovili pogodbo. Imel sem scenarij za Beverly Hills 90210 in sporočili so mi, naj pridem na avdicijo. Tam je bil Aaron Spelling. Sam veliki Aaron Spelling osebno. Vstopil sem v njegovo pisarno in edino, česar se spomnim, so bile silno velike kljuke.
Tam je že bila Shannen Doherty. Bila je že izbrana za vlogo Brende, zato naj bi prebral svoj prizor z njo. Izbirali so med finalisti za vlogo Brandona. Bil je četrtek, snemanje pa naj bi se začelo naslednji ponedeljek."

Se nadaljuje...

DEVICA

Še zmeraj eno malenkost nervozni, oziroma ne čisto sproščeni, pa bo do naslednjega Ž-ja vse 100% okej. Vaša srčeca so seveda željna ljubezni in se zna zgoditi, da srečate kakšno osebo, ki vas bo očarala predvsem s svojo nenavadnostjo in odštekanim humorjem.

TEHTNICA

Nenehno begate, nikjer nimate obstanka, ne da se popolnoma zanesti na vas. Veliko boste imeli opravka z nasprotnim spolom, pa ni verjetno, da bi kakšna resna zadeva iz tega zrasla - prej prepiri, zamere, itd. Težko se boste odločili, kaj bi resnično radi, treba vas bo v neskončnost prepričevati, da boste potem storili nekaj čisto tretjega.

ŠKORPIJON

Nehote se vam dogaja, da ste v središču pozornosti, da se morate dokazovati. Pokazati morate svoje najboljše talente in veliko možnosti imate, da jih resnično pokažete v najboljši luči. Pripravljeni bodite na izzive, bit pa morate spontani in predvsem nenarejeni.

STRELEC

Dobro vam dene poletna sprostitev, je pa premalo folka doma ostalo, da bi se lahko tukaj resnično zabavali. Je daleč najboljše in boste imeli največ od tega, če se s folkom odrolate na kakšno morje ali kaj podobnega - razen če niso starci zdoma. V tem primeru pa res ne potrebujete nasveta, kako si popestriti življenje.

KOZOROG

Skulirali se boste, ne bo več tiste stalne napetosti, ki vas je držala v pripravljenosti in vam ni dala dihati. Zato je primerno, da to umirjeno obdobje izkoristite za počitnice, saj ste mirni in jih boste lahko dobro izkoristili. Mogoče boste srečali prijetno osebico za še prijetnejše urice, ni pa se treba ufuravati, da bo to trajalo ne vem kako dolgo.

VODNAR

To nikakor ne bo dolgočasno obdobje - žurali boste in težili, težili vam bodo, težko boste našli kakšen trenutek, da bi lahko rekli, da ste popolnoma umirjeni. Dobro je, da konstruktivno sfurate ta čas, ko ste polni energije, da jo na pozitiven način izlijete in ne da se rola po vas, ker vas lahko sesuje, če ne drugače, pa kakšno bolezen kje ukradete.

RIBI

Napetost v ozračju počasi popušča, srečujete nove, zabavne in vsečne ljudi, ki jih z lahkoto očarate. Ni vam težko povedati, kar imate v mislih, tudi o ljubezni vam ni težko govoriti. Če boste slučajno srečali koga, na katerem boste oči pustili, vedite, da to ni le slučaj, da morate narediti pravo potezo, kajti zelo verjetno je to pravi človek za vas.

KAKO SE SPEDENAT

Okej, si nekje na počitnicah, karkoli, pa se moraš malo spedenat za zvečer, da padeš u lajf, pa razturiš vse živo in folk gleda za tabo, tipi ti zavidajo, bejbe dol padajo, wauuu, mačooo, wau, glej kakšen tip! In kako to narediti? Red Hot Sonja & Easy Mucy stručko team odgovarja na vsa pereča vprašanja modnega sveta. Ah!

Če si že na morju, potem je najbolj važno, da nisi ves opečen. Ker če si opečen, potem se je itak težko spedenat, ker te po ramah vse peče in je brez zveze, ker moraš držat punco stran od sebe, potem je pa brez zveze, a si spedenan al nisi. Mislim, finta, te objame, ti pa zatuliš kot mešani neandertalski cerkveni zbor. Da best.

Okej, nisi ocvrt ko kak kalamar. Kako se obleči? Nič ni bolj gnusnega, kot če imaš ful poraščene prsi in imaš čez kako zlato verižico in se s tem razkazuješ. To se mi zdi ful nagravžno. Za spoznanje je bolje, če je nakit srebrn, kaže vsaj malo okusa, ampak še zmeraj je poden. Razen, če si skupaj s punco, ki ti je kupila verižco z njenim imenom, to se tolerira, če to pokažeš, ko sta skupaj zunaj. Če pa s tistim druge punce pecaš, no way. Potem pa še večje govedo izpadeš.

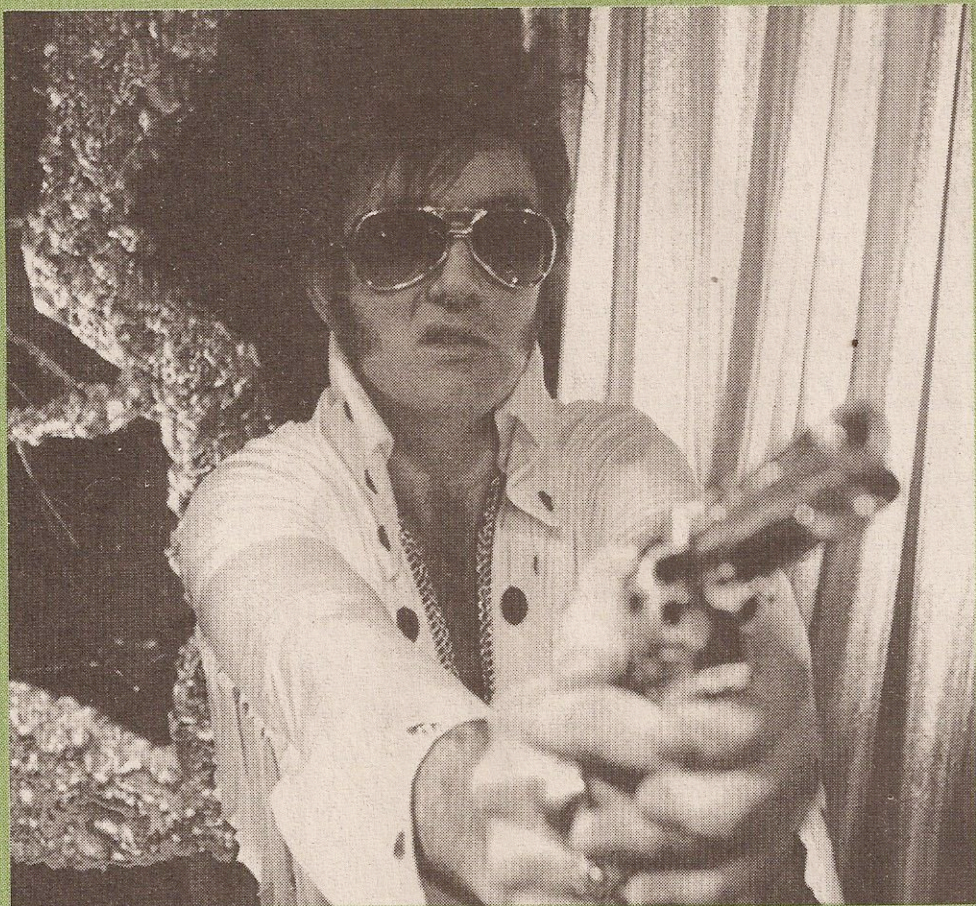
Daj nekaj reci, Mucy, kaj je zdaj moderno? Morava najti neko tako foro, a veš.

Sončne špegle, tudi ponoči, to najbolj upali, tudi Pero Lovšin jih ima. Blues Brothers sistem. Samo potem moraš pazit. Najprej si moraš podnevi pogledat teren, da se ne boš kje ubil. Punca se mora počutit varno zraven tipa, ne pa da tipaš po zidovih, ker nič ne vidiš, mislim. Kul. Dobro, ne?

Eno tako fino srajco moraš imeti. nima veze, kakšno, za na morje so fine tudi tiste rožaste. Samo ne sme biti kakšen grd material, kakšna sintetika. Punce ful ne marajo sintetike, pa tudi svila ni treba da je, to je za ženske. Nekaj, 100% bombaž, pa je. Lahko so kake take platnene, kaki taki bolj hladni materiali. Pa ne prozorne. To je za punce. Pa en kul ful dober pas mora biti, res dober, res fino usnje, zato ker so moški itak prikrajšani, ker ne morejo ne vem koliko nakita nositi in zato je ful kul pas ful debest. Pa netast ne sme biti preveč. Samo šnala, tisto za zapenjat, mora biti kul. Jeans je kul, samo zdaj ni več moderno, da imaš strgane, to je samo znak, da si od lani nisi mogel drugih kupiti, al pa še slabše, da nimaš nobenega okusa. No, en tak tipo zraven ene luštne bejbe v beli srajci, spodaj zavezani, da se popek vidi, pa to, ej, a ni to kul par, no?

Oh, še čevlje. Superge so kul, samo smrdijo kot kuga. Moška moda je tak dizaster. Kaj platnenega. Belo odpade. Se prehitro umaže in koj zgledaš kot kak klošar. S tako pojavo že narediš vtis, samo kaj moraš še narest, da bo ženska dol padla?

Red Hot ima za vas en blazno dober nasvet.

Če ti imidž negre najbolj od rok,ti predlagamo "Elvis Look".Vsaka Beyba, ki obvlada vsaj osnove dobrega okusa, bo garantirano (čist nora nate) tvoja!

Je bil en tipo, tako neupadljiv, ampak zanimiv za pogledat, pa se je ob strani držal, nič ni silil, samo gledal me je, vsake toliko časa, ampak ni imelo nobene zveze, ker je bil v družbi z neko kolegico, jaz pa tudi nisem bila sama, tako da ni bilo nič. Potem je pa šel. Čez čas je prišel nazaj (ura je bila štiri zjutraj) in je prišel do mene in mi je ponudil eno rožo in sploh nisem štekala, za kaj gre in me je vprašal, kaj, a nočeš, jaz sem pa rekla, seveda hočem. In sem dobila eno krasno vrtnico. In sem čisto dol padla. Mislim, bi hodila s takim tipom, normalno, seveda, ej, takega, ki te tako preseneti, da dol padeš, ne najdeš vsak dan.

Kaj pa tisto moje darilce zadnjič za rojstni dan? A je bilo dovolj šus zate?

Saj si videl, da je bilo, mater, saj si videl, da ne vem koliko cajta sploh nisem k sebi prišla...

Saj pravim, moraš presenetit. To je to.

By the way, jaz sem ji dal en težek morbusgravis od mašnic in vrtnico na vrhu, notri pa... Katera ugane, dobi mojo telefonsko. Če bo pa tipo, pa cifro od Sonje. Važi? Važi! Debest.

Okej, Sonja, preden končava, povej mi, kaj naj tipo naredi, če je ortodoksen metalec, pa se noče tako zašminkirat? Valjda ne bo svojo najbolj krvavo in zdrapano Metallica majico gor dajal?

Saj to sploh ni važno, a veš, moraš narediti vtis, pa ni važno kako, okej, eni zgledajo fuldebest, ampak če so dolgočasni, potem itak ni važeno, ker ti takoj tak tip dol pade. Bolje je narediti dober vtis še kako drugače...

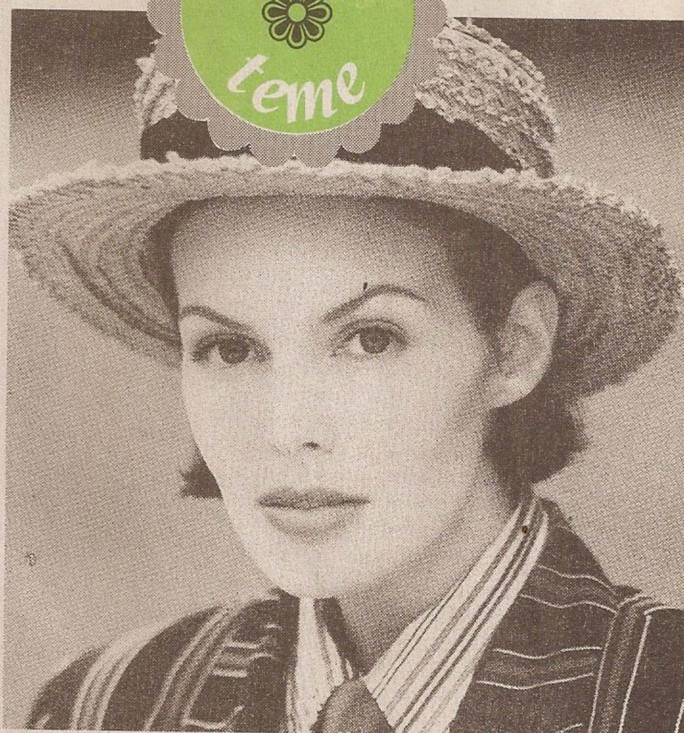
Kajpajestvemmislimuno, nekaj, kar ne bi pričakovala, ki bi se znal pogovarjat, mislim... Da bi me nesel, a razumeš, če bi imela petke, da bi me dvignil in me nesel čez mesto, da ne bi pri tem vzdihoval pa stokal, pa krepaval od napora, ampak da bi pel pesmice zraven in bi rekel, da česa tako lahkega v življenju še ni, da on, ne vem...

Sonja, saj ti si res en pereščcek, mislm, kakšne tipe pa ti to najdevaš, da sopihajo pod tabo? Okej, na tebi že, ampak POD???

Saj, a veš, uni, ki pridejo, ki so prestali preizkus, niso sopihali, a veš. Oproščeno je bilo samo, če so začeli sopihati po 500 metrih po blatu. Ampak važno, da si čevljev nisem uničila.

Tukaj je zdej the end. Medtem ko vi to berete, pa se Mucy & Sonja obračata na kaki plaži kot polpet na žaru, pa sopihata, vsak po svoje. Kako, uganite sami.

Red Hot Sonja & Easy Mucy

Živijo!

Tvoja rubrika mi je ful všeč, moja mama se kar križa, kaj je danes vse moderno, ful je zažgalo tisto o maturantskih, ko sem ji pokazala Ž, sploh ni več težila, da moram kupit eno trapasto obleko. Imam pa ful en problem in zato tudi pišem. Moje obrvi so ful čudne, sploh nimajo dobre oblike. Zanima me, kako se to naredi, hotela sem jih že pobriti, pa mama ni bila preveč navdušena.

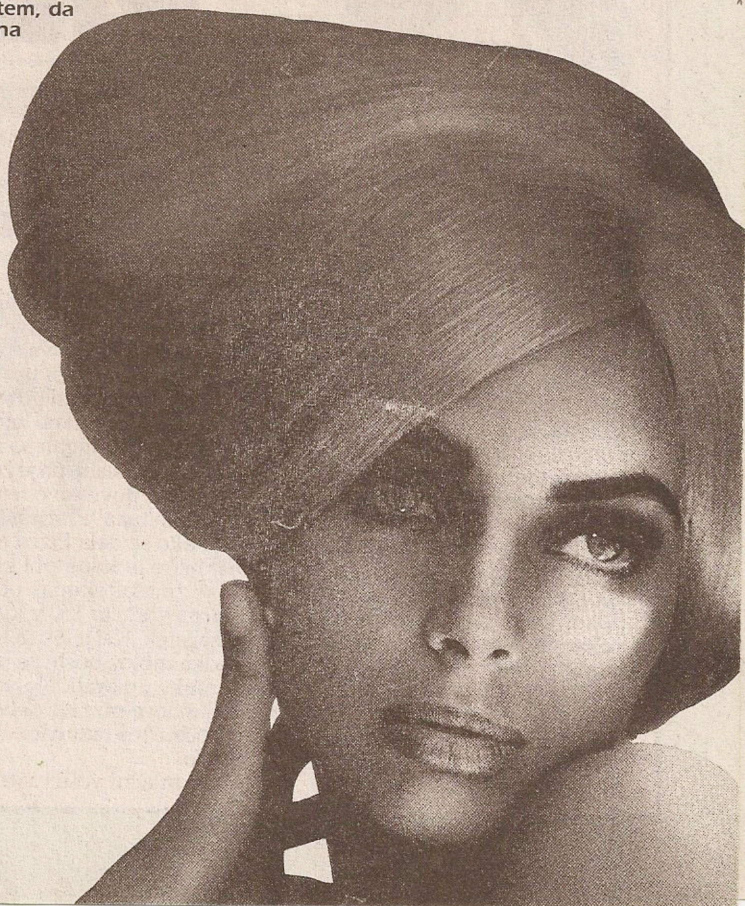
Čao, Mojca, Trzin

Moda je taka zadeva, da se kdaj pa kdaj vsi nad njo pokrižamo. Resnično me veseli, da ti je uspelo prepričati mamo, da trapasta obleka na koncu niti ni tako pomembna, kar pa se obrvi tiče, jih nikar ne brij. Preoblikovanje obrvi je najhitrejši in tudi najbolj dramatični način, kako spremeniti obraz. Vendar pa se z leti tudi brez pudra, svinčnika in drugih pripomočkov obrvi začnejo redčiti in svetleti. Prednost svetlih in tankih obrvi je v tem, da jih hitreje in lažje preoblikujemo, vendar pa na žalost z leti postanejo še svetlejše in tanjše.
Trenutno lahko na trgu najdeš nešteto sredstev, osnova pa sta vsekakor puder in svinčnik. Najprej naneseš puder za obrvi s čim tanjšim čopičem, s trdimi ščetinami, nikakor ne uporabljaj mehkega, ker boš v trenutku razmazana do ušes. Potem s trdim, suhim in dobro ošiljenim svinčnikom začneš s kratkimi gibi nanašati barvo od korena nosu navzven. Zelo kvalitetni svinčniki so Cover Girls Pro Brow Enchancer in Lancome Definer. Tiste, ki imate raje močnejši videz, namesto svinčnika uporabite tekoči eyeliner. Za tanjše obrvi nanesite barvo samo v center, za močnejše pa razmažite barvo čez celotno obrv. Ščetkajte jih navzgor, nato pa fiksirajte s posebnim gelom za obrvi ali pa z maskaro, ki naj bo brezbarvna.
Glede barve ni nikakršnih pravil. Tisti bolj konzervativni pravijo, da se morajo obrvi ujemati z barvo las, kar pa še zdaleč ni res. Blondinke si lahko omislijo rjave ali črne, rjavolaske rdeče...
Za bolj dramatičen look je treba obrvi populiti. Najbolj neboleča metoda, ki jo uporabljajo v tujini je, da obrvi najprej posprejamo s posebnim sntiseptikom in se šele potem lotimo puljenja. Če se boste odločile za to, nikar ne pretiravajte, držite se naravne linije. Dlake pulite eno po eno, začnete pod sredino in končate na robu. Nikoli in nikdar jih ne strižite niti ne brijte! In zapomnite si, da populjene obrvi kdaj pa kdaj ne zrastejo več nazaj.

Teja Hegeduš

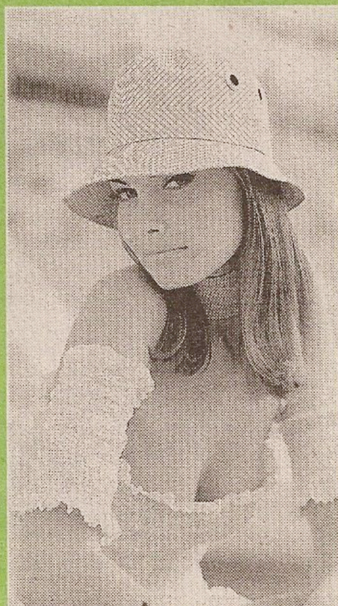

make up

BRAUN BOJA

Ciao, cofke! E, da, da, da, opet ja! Saj veste srčki moji mali, morje pa sonce pa vse te zadeve... Ah, quel romantique. A ni tako strahotno mega, ko prideš z morja taka fino rjavo zapečena, taka fina zlatorjava barva mora bit, in si potem oblečeš eno tako cunjo, ki pusti čimveč kože zunaj in upadeš v šolo, potem pa vse kolegice dol padejo, saj veš: "Ja Francka, kje si pa tako mega barvo dobila, to je pa za umret, ja tu mač...."
In tako dalje. Fajn filing, a ni?

AMPAK! (Saj veste, zmeraj je en ampak.) Torej: ampak, za tako fino braun barvo je treba delat! Celo garat! Celo mučit se! Tako je to, ja. Tisti, ki so vam rekli, da je lepota zabavna, so vas lepo nategnili, to sploh ni res. Lepota, ali vsaj kul videz je stvar, ki zahteva veliko dela, časa, predanosti, skratka, tista "zalepotojetrebapotrpet" reč definitivno velja. Je pa tudi res, da se cela stvar krasno obrestuje. Danes bomo torej, makarončki moji, spoznali lekcijo "Kako da pocrnim, al' da ne izgorim" v desetih slikah. Prvo kot prvo, ne se ravnat po tistih čudnih revijah, v katerih piše: "Če imaš roza lase in kodrlajsaste oči, pomeni, da imaš takointako kožo in si lahko na soncu 7,6547 minute na dan..." To je čisti bulšit in nonsens. Vsaka mačka sama najbolje ve kakšno kožo ima in koliko časa je lahko na soncu. Je pa res, da je treba zadnja leta malo bolj pazit, zato ker je sonce res malo čudno zaradi ne vem kakšnih ozonskih jam ali česa. Tako da prva dva dneva res lahko začnete malo bolj previdno, potem pa: navali narod! Najboljše je, če vam rata, da se nikoli ne zapečete do rdeče barve. Tista bronasta, malo indijanska, je okej, ampak vsi rdeči odtenki se vam bodo pa slej ko prej odluščili, pa če se na pol prelomite vsi skupaj. To ti je to, in če te opeče bolj proti koncu počitnic: bad luck, toliko več barve bo šlo dol. Lahko pa poskusite naslednji trik, če vas je že opeklo: toliko časa si lepiš tisto luščečo se kožo s kremo nase, da se pigment preseli v nižje sloje povrhnjice. Jasno, da to prišpara precej barve, ampak oluščile se boste pa vseeno. In zna se zgoditi, da boste potem tako fino zebrasto lisaste.
Da se ne oluščiš obstaja precej fint, ampak zdaj je za vse že malo pozno, ena je naprimer da greš prej v solarij, potem ti je to skoraj ziher prišparano. Tiste Braunemon tabletke in podobna jajca NE pomagajo pet posto. Tudi tiste autobronze kreme ne delujejo. O solarijih se bomo pa kdaj drugič pogovarjali. Če katera ve za kakšnega dobrega in bi to informacijo rada zaupala še komu, pošto s tako in podobno vsebino hvaležno sprejemamo. In če ve katera kak drug trik iz kozmetike velja enako.
Dobro, zdaj pa k poglavitni točki hvatanja braun boje, da dobiš tako mega lepo rjavino. Caka je v... v... res je, v VLAGI. Koža mora biti nujno vlažna, če hočete, da bo fino zapečena, ne preveč, ne premalo, ravno prav. Ja, vlaga je tisti bistveni faktor, če ni koža vlažna, dobite potem čudno sivorjavo barvo, ki ni za nikamor. In starikavo kožo. In gube pri sedemnajstih. In histerični napad zaradi vsega tega. Ena fina, ne preveč mastna in ful vlažna krema, ki si jo napackaš (če ti jo vmasira kakšen dober tip je dvojno do trojno učinkovita) nase tolikokrat, kot se le da, je popolnoma nepogrešljiva. Kakšen body milk ali kaj podobnega. Ni važno, če ni drugega, je tudi Nivea dobra, samo da je. Po vsakem kopanju, tuširanju (človek ne bi verjel, ampak nič ne izsuši kože tako kot voda!), sončenju, po vsem, kar se spomnite, si namažite teleščka s kremico. NUJNO!!!
Je pa jasno tudi tu fora. Sonce in voda sta, vsaj kolikor jaz vem, najbolj mega sredstvo proti mozoljem, če ju znaš ustrezno uporabit. Za mastno kožo ni nič bolj mega, kot če si fris opereš z navadno žajfo in se takoj potem spraviš za par ur na sonce. Garantiram viden uspeh po nekajkratni ponovitvi. Potem pa si faco jasno spet namažemo s.... no, s čim?... ja no, madona, kaj vam že cel čas trobim? Z VLAŽNO kremo, jasno! Samo bognedej, da bo mastna. Če ne postopek lahko ponavljamo v nedogled pa ne bo nič iz vsega tega.

Mateja

PIZZA MARKO!

Mater, pa ne spet s temi recept blesarijami! No, ja, zakaj pa ne? Danes pa res nekaj megakuldebest. Pizza! Sicer jo lahko dobiš za vsakim vogalom, ampak tale je nekaj spešl, recept od enega pravega mojstra, ki je kake 3 mesece razvijal recept. Tipo se je kompletno vrgel v to in si vse sproti zapisoval na računalnik, dokler ni ven dobil najboljše kombinacije. Sem probal tisto njegovo pizzo, ej, če bojo kaj takega ponudili v kaki pizzeriji, potem bo v Italiji državljanska vojna, tako se bojo zasekirali, mone. Marko, ta moj kolega, študira v Ljubljani in je obenem še velik popotnik. S sabo vozi celo kuhinjo v prtljažniku, v hladilniku ima že pripravljene pizze, zraven ima še plinski štedilnik in si jih lepo pogreje, kadar mu pač zapaše. In kjer mu zapaše. Kljub temu, da so iz zmrzovalnika ven vzete, so tiste pizze še vedno boljše od tistih v restavracijah. Verjemite, sem probal.
Problem pri pizzi je v tem, da tiste fine stvarčice, olive in to, lahko gor vrže vsak vajenec, testo je pa vedno najhujši problem. Ali dobiš opeko, ali ga je polna pečica ali pa postane lepenka. V kuharskih knjigah so recepti za testo tako slabi, da je že skrajni čas, da kaj povemo o tem.
Tatatarita taaa! Pizza Marko!
No, kako se dela Pizza Marko? Kilo ostre in kiloinpol gladke moke zmešaš skupaj, pol litra mlačne vode in 150 g kvasa. To za začetek. Kaj je ostra in kaj gladka moka, boste že na vrečki od moke prebrali. No, to je za veliko dozo pizz, če delate žurko in hočete res razturit z dobro jedačo.
V tisti mlačni vodi raztopiš 5 ščepcev soli, čajno žličko sladkorja in zmešaš s kvasom. Pazi! Kvas moraš najprej fino razdrobiti, če ne se ti ne bo lepo raztopil. Kvas iz vrečke, tisti suhi, je zanič. Tako kot cimet v prahu v kuhanem vinu, ki ti naredi puding, ne pa vino. Povrhu potreseš malo kakršnekoli moke, da prekriješ gladino in daš v na pol odprto pečico na 1500 stopinj. Ne, hecam se, na 50, to pa res. Čim manj. Še nekaj! Tista mešanica s kvasom mora biti v krepko višji posodi, kot se zdi, da je dovolj. Če ne, boš imel polno pečico kvasa. Ko začne vzhajati, ga vliješ na moko, ki mora biti prav tako topla. Finta je v tem, da ful prihraniš s časom okoli kvasa. Zakaj mora biti tudi moka topla? Zato, da kvas lepo naprej vzhaja in ne pade na hladno. Prišparaš si par ur čakanja. No, kvas rukneš v eno posodico, moko v drugo in ju skupaj greješ, da ima oboje genau enako temperaturo. Potem tisto vzameš ven. Moki dodaš 5 žličk soli, 1 dl olja in še pol litra mlačne vode. Ko zliješ vodo gor, se ne zmeša vsa moka z njo in potem, ko to mesiš, je do stropa vse usrano, no, do komolcev si pa res usran, ampak počasi začne iz tiste svinjarije nastajati testo. Oj, da ne pozabim. Prej si umij roke! S kuhovnico pa ni fora mešat. Moraš se z obema rokama vreči na delo. Potem oblikuješ kroglo in pustiš vzhajati. Testo zna vzhajati slabo uro. Fertik je takrat, ko ima še enkrat večjo prostornino, kot na začetku. Vsaj dvakrat moraš premesiti. Da je rahlo. Ko je testo vzhajano, ga razrežeš na 4 dele, vsakega od teh pa še na tri dele. To je za 12 pizz, diametra 25 cm, oz. za štiri take, čez pol mize, odvisno od tega, koliko imaš gostov in koliko imajo pajčevin v želodcu. Potem tisto razvaljaš.
Ko je pizza pripravljena, jo pečeš 15 minut na 200 stopinj, s tem da zadnjih 8 minut dodaš še jajca

Dunajska 217, Ljubljana
tel.: 061 345 678

Specializirana trgovina za:

MOUNTAIN-BIKE, SNOWBOARD IN WINDSURFING.

ŽELIM POSTATI NAROČNIK REVIJE Ž

IME IN PRIIMEK

DATUM ROJSTVA

ULICA IN HIŠNA ŠTEVILKA

POŠTNA ŠTEVILKA, KRAJ

NAROČNINO BOM PORAVNAL VNAPREJ, PO PREJEMU POLOŽNICE

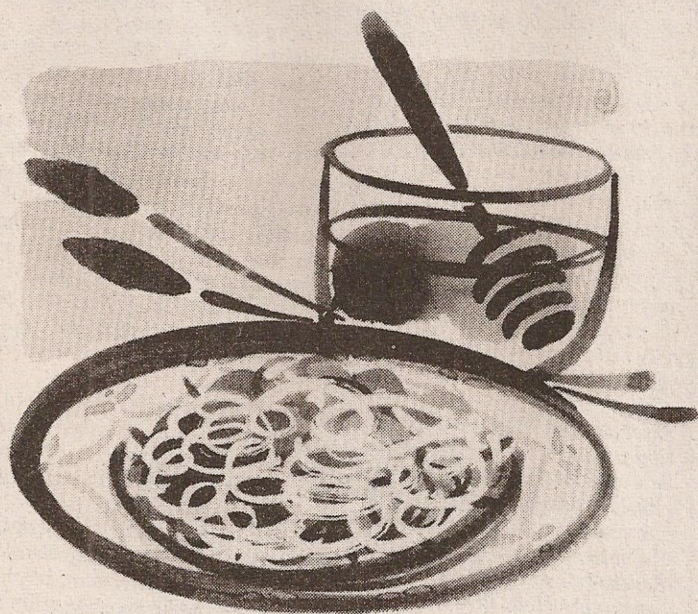
☐ ZA 6 MESECEV S 15 % POPUSTOM
☐ ZA 1 LETO Z 20 % POPUSTOM

DATUM

PODPIS NAROČNIKA

NAROČILNICO POŠLJITE NA NASLOV
D.p. DELO - REVIJE p.o.
NAROČNIŠKA SLUŽBA
LJUBLJANA, DUNAJSKA 5
ALI NAS POKLIČITE NA TEL. ŠT.
118 255 int. 23 28

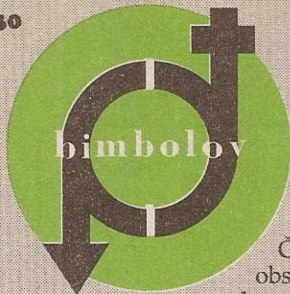
NAROČILO VELJA DO PREKLICA

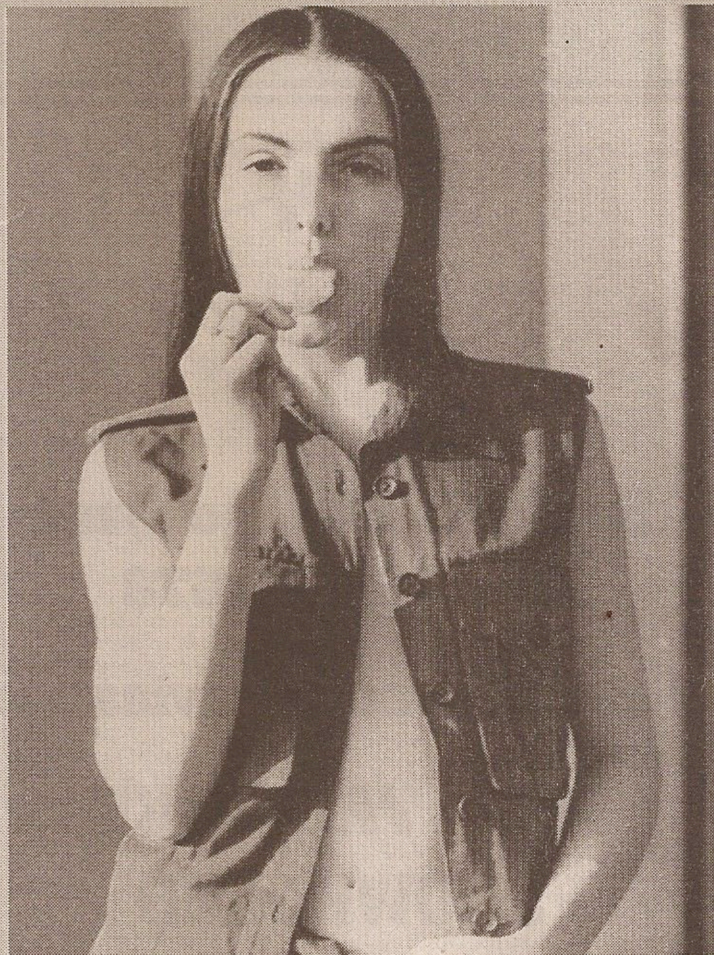
na vrh. Če hočeš, seveda. Zdaj pa tisto, kar dela pizzo mega. Kaj noter zmetat? Ej, kar imaš na zalogi. Picast okus dajeta predvsem origano in paradižnik. Pravilo je, da najprej na testo daš paradižnik, potem pridejo gor mesnate zadeve in malenkost olja, par kapljic samo, da vse skupaj ne odplava. En špric. Na vrhu pa potem gobice, origano, olive, začimbe, kako ribico, kalamarček, tako da fino zgleda. Origano je fino zamešat tudi že v paradajz. Ja ja, na vrhu ne pozabi še na sirček in še origano za čisto na vrhu. Če misliš potem še kak jajček gor vreči, na sredini malo razmakni tisti sir, če ne se ti bo beljak razlezel po celi posodi in zažgal in bo vse skupaj en totalen gravž. Z olivami moraš biti zelo previden, ne smeš jih dati preveč, ker imajo zelo močan vonj in ni potem dobro. Najboljše so tiste, filane, s kako papriko ali že kaj in jih potem še razrežeš malo in potreseš po pici. Luštno, ne? Najhujši šus, ki sem si ga izmislil, ki pa ni vsem čisto po okusu, pa je, da na še vročo pico zliješ malo konjaka in potem prižgeš in ko še gori, serviraš. Efekt je blazen, flambirana pica, ampak to je stvar okusa. Probaj, pa boš videl.

Marko tako veselo potuje okoli, pa prav fora je, ko vsi na potovanjih mlatijo kake glupe konzerve, on pa fino: pizza, a bo kdo pico jedel? In potem zadiši po celem kampu... Kaj več mi pa Mare ni mogel povedat, ker se mu mudi, mora do julija narediti še 50 000 pic, ker se odpravlja na neko mega potovanje, mislim da bo šel malo na Finsko, na svetovno srečanje spačkarjev, potem pa še po Rusiji, do kamor se bo pač dalo, oz. dokler bo imel za bencin, pa tako. No, če ga hočete kaj bolje spoznati, samo sledite tovornjakom, ki razvažajo moko. Vsi peljejo v eno smer: v Celje. Ali pa vprašajte kakega mesarja, kam mora vsak teden poslati 15 kil šunke za pizzo. V Celje, ne? Tam je Marko, kadar peče pizze. Kadar jih ne dela, pomeni, da jih veselo mlati nekje par tisoč kilometrov stran.

Easy Mucy

Zdravo, Jonas!

Čisto na kratko bi rada komentirala pismo, ki je bilo objavljeno v bimbolovu, čeprav je Frendica že dobila kar ustrezen odgovor. Če Ž ne bi obstajal, si sploh ne bi mislila, da obstaja toliko obupanih, nesamozavestnih in zakompleksanih deklet. Žalostno, a resnično. Kaže, da je vsem tem edini smisel življenja biti všeč tipom (in ker mu taka, kot je, ni všeč, se mu popolnoma prilagodi), ga zapeti in na koncu verjetno postati od njega popolnoma odvisna in se mu v celoti podrediti.
Moti me tista njena izjava, da so bejbe pod 164 cm miniaturne, brezzvezne in zoprne po značaju. Jaz sem visoka 152, nisem ravno osamljena, in še nekaj: Zadovoljna sem sama s seboj! In ne verjamem, da si ti s svojimi 165 cm kaj srečnejša od mene. (Ali pač?) Vem, da si že slišala, da vedno obstajajo izjeme. Ker jaz poznam nekaj "dolgonogih" in "bolj manekenskih", ki se zaradi svojega videza imajo za zelo pomembne. Torej nimajo prav prijetnega značaja, čeprav so tako visoke. Ja, ja! Torej, kar veliko sanjaš o dolgih nogah, kaj? Ali jih celo že imaš? Pa ste ženske res bolj srečne, če ste visoke? Ali pa je to bolj zato, ker je všeč tipom? Pa saj ne, da bi tebe zanimalo, kako se iz povprečne spremeniš v dobro pičko. To zanima 90% bralk, ne tebe! Seveda, zdaj se bo našel kakšen vegetarijanec, ki bo začel moriti, naj objavijo kakšen indijski recept. Ker to blazno zanima bralce, ampak ne njega...
Ni se treba mučiti z besedami kot sta diskriminacija in rasizem, če jih me znaš uporabljati! Če pa že govorimo o diskriminaciji, bi lahko rekli, da se je pojavila nekakšna diskriminacija žensk - od žensk samih! Dandanes same sebi pravite: babe, bejbe, pičke...
Razočarana sem. Malo več ponosa in samospoštovanja!
In če že ves čas govorimo o dobrih pičkah: če živijo tako bedno, kot tista v Ž-jevem Dnevniku, potem res ne vem, zakaj si katera še želi biti dobra pička.
In nima smisla govoriti, da si proti oslarijam, s katerimi se v pismih ubada folk. Tvoje pismo je dosedaj največja oslarija.

Nataša, Ljubljana

Hm, ni kaj pripomniti, povedala si vse, Nataša. Jaz bom pa danes o nečem drugem razglabljal. Namreč zanima me, zakaj se ženske včasih tako bedasto obnašate, kadar bi rade prišle do določenega tipa, pa ne gre vse po načrtu. In takoj, ko nekaj ne gre ravno gladko, se začnejo pa scene, histerija, obup, frustracija, solze...
Poglejmo si na primer en takle primer, danes sem prav razpoložen za pripovedovanje lepih zgodbic:
Njo je ravnokar pustil frajer, nekaj dni se meče po tleh, joka, tuli, nori, se zapira v sobo, potem pa, ko ga jebe, saj je dosti drugih tipov, ni problema. In začne punca spet malo skrbeti zase, začne spet hoditi ven s prijateljicami, joj, kako je to fajn, sem že pozabila, kako je, če greš v disko in si lahko ogledaš katerega koli tipa hočeš, še pogovarjaš se lahko z njimi in pustiš da ti plačujejo pijačo, pa še spogleduješ se lahko, če se ti le da! In ti ni treba skrbeti, da bi kdo postal ljubosumen, ni ti treba tako paziti, kaj rečeš, s kom se pogovarjaš, koga pogledaš in komu se nasmehneš. In pustiš, da te tipi osvajajo, prav paše ti njihova pozornost. Kar naj se trudijo, zakaj pa ne?
In tako mine nekaj prijetnih tednov, potem pa se punca počasi začne zavedati, da že nekaj dni preživlja več časa z enim od prijateljev, kot pa z drugimi, prijeten je, postaven, pravzaprav zelo seksi. In se pravzaprav nič konkretnega med njima ne zgodi, le videvati se začneta bolj pogosto, njuni prijatelji pa z zanimanjem opazujejo, kaj se bo iz vsega izcimilo. In se jima zgodi, da se kje na kakšni zabavi malo zamuckata, nič posebnega, pa drugič že malo bolj in tako naprej...
Kasneje se pa izkaže, da tipček ni ravno navdušen nad njo, da se v njem iskra pač ni vnela in da bi bilo pametno, da se iz tega čudnega razmerja izvleče, dokler je še čas. In se tako zgodi, da sta oba povabljena na neko zabavo in se on tam pojavi z neko drugo žensko, s katero tudi najbrž nič konkretnega nima, ali pa tudi ja. Naša punca pa se ful zasekira, pade v šok, ne more verjeti, da so moški prav vsi enaki, svinje, prasci in kurbirji. Ampak se pretvarja, da nič ni, prijateljice jo prav pozorno opazujejo, saj so opazile to čudno situacijo, ampak tudi nobena nič ne reče. Vsi se pretvarjajo, kot da nič ni.
Ona pa se zdi še bolj vesela kot ponavadi, glasno pozdravlja znance, se na široko objema s frendicami, vriskanje, kričanje, cepetanje, smeh. Pa ja, naj vsi opazijo, kako je lepa, privlačna in dobrovoljna. Scena se pa pripravlja,.. nekaj je treba storiti, da bo tisti tip vedel, da ona pa ni kar tako...
In začne zvračati kozarce štok kole. Štok kole! Najbednejša pijača pod soncem! Pizda, to me pa tako razjezi, ko vidim ljudi piti štok kolo! Mislim, če se že lotiš alkohola, potem imej vsaj stil in uživaj v njem. Osebno se ga redko dotaknem, kadar pa, pa vsaj vem kaj pijem. Recimo kakšen dober škotski viski, z malo vode ga pomešam, da pride vonj bolj do izraza, pa led... Ali pa kak francoski konjak, v vroč kozarec ga natočiš in ga potem pridno ujčkaš po rokah. Ali pa kakšno štajersko vince, včasih hudo zapaše, da ga lepo srkaš ob kakšnem dobrem zrezku. Pa če se lotim pizze ob v vročem popoldnevu tudi v šusu sunem dobro mero pivca po grlu.
Ne pa štokkolo! Raje crknem! Fantje in dekleta, piti štok kolo je isto, kot da se s fičotom voziš po Monte Carlu. Dolgčas! Bljak!
No, in se ga naša punca nabuta do amena, se začne spotikati in klecati, se objemati z vsakim, ki pride mimo, prepevati, noreti, plesati, kričati, smejati. Evforija, norenje, žur. Pa se ji začne vrteti, pa ji postane slabo, pa začne fefljati, ker je ustnice več ne ubogajo, pa začne vsakemu razlagati, kakšna pizda je tisti tip, pa da ga ne šljivi pet posto, pa da je kreten, pa da je tako ali tako več ne zanima, pa se ji začne spahovati, pa se obrne in gre bruhat, pa jo prijateljice podpirajo in spravijo na noge, pa se začne cmeriti, pa ne more več hoditi, pa začne zmerjati, pa potem dve sedita pri njej, da si ne bi kaj naredila, da ne bi kam padla, pa jo je treba očistiti, pa jo dajo spat, pa noče biti pri miru in hoče narediti nekaj korakov, pa spet pade, pa jo dajo spet ležat, pa sedijo pri njej, pa jo hočejo odpeljati domov, pa se ne pusti nesti...
Skratka, kompleten poden, kompletno sranje. Pa grejo potem h tistemu tipu in mu rečejo, daj, stopi ti k njej, zaradi tebe je taka, pa nihče ne šteka, da nima tipček kaj narediti, ženska je pač pijana, nimaš kaj. In jo potem odpeljejo domov, da starši totalno popizdijo, češ, kaj ste ji pa vlivali v grlo, zakaj ste jo silili piti, ona nikoli ne pije, barabe neodgovorne!
Saj ni treba na široko razlagati, kajne, saj smo podobne scene že vsi doživeli. Ženska (ali pa tipček v podobni situaciji, saj je vseeno) se začne obnašati samouničevalno, da bi ljubljeni osebi pokazala, glej, kako trpim, ker me ne maraš. To je tista otroška finta, ko si želiš, da bi potem umrl in bi bilo potem vsem žal, da ti niso kupili novega kolesa. Ja, ja, vse prevečkrat svoje drage izsiljujemo s svojim trpljenjem. Za konec pa še nauk današnje zgodbice:
Za bimbolov ali ribolov alkohol ni dober, pa da ga jebeš!

Jonas Ž.

avtor: DOBRO ZNAN
SO OD ČREV ZAKLANE ŽIVINE
ŽIVIJO V BARKOVLJAH
DVIGUJE SE NAD BOKO KOTORSKO
IMA GA HRIPAVI ROCKER COCKER
NICK NOLTE
HUMORISTKA PUTRIH
NEPREGAŽEN SNEG
REŽISER KUROSAVA (FILM 7 SAMURAJEV)
DESKA ZA OBOJ
MLAD BARON
PEVKA ŽNIDARIČ
IGRALKA MACGRAW
ČRT ŠKODLAR
KAJ DOBREGA ZA NA KRUH
ERBIJ
ILIRSKO GIBANJE
risar: ŠE BOLJ DOBRO ZNAN
ORODJE ZA STRUGANJE
PLATINA
HUDODELSTVO
BOGINJA NEBA V EGIPTU
PLES, KI NOČE IZ KRIŽANK
ŽIVE NA IRSKEM
KIRSTIE ALLEY
Z NJO UGOTOVIŠ SKLON
STARA PUŠKA S ŠIROKO CEVJO
RIMSKA ŠTIRI
OVRATNA RUTA
GOSTA TKANINA
SEKIRA ZA PODIRANJE DREVJA
ZAPELJIVA IGRALKA STONE
RIŽ, MESO, ZAČIMBE
VITAN MAL
RADIOAKTIVNI ASTATIJ KRAJŠE
LOVRO TOMAN
OTROŠKO VOZILO
NAJLEPŠA MED NAJLEPŠIMI
TURIST. MESTO V ISTRI
ŽENIN ALI MOŽEV OČE
IME ŠAHISTA PIRCA
SRŠENAR
JE NA POHORJU
MESTO V MOLDAVIJI
GORAN IVANIŠEVIĆ
NAUK O ATOMIH
GOL KIP
SLADEK JUŽNI SADEŽ
ČRNILO
FRED ASTAIRE
MUSLIM. HALJA
RICHARD GERE
ZA DODATNO LEPOTO NOHTOV
POTUJEŠ IN UŽIVAŠ V AFRIKI
FELIKS PO NAŠE
PRITOK DONAVE V ROMUNIJI
POVRŠINA Z LEPO TRAVO
"Ž" VSAKO DRUGO SREDO
PRIZORIŠČE VOJNE V BOSNI

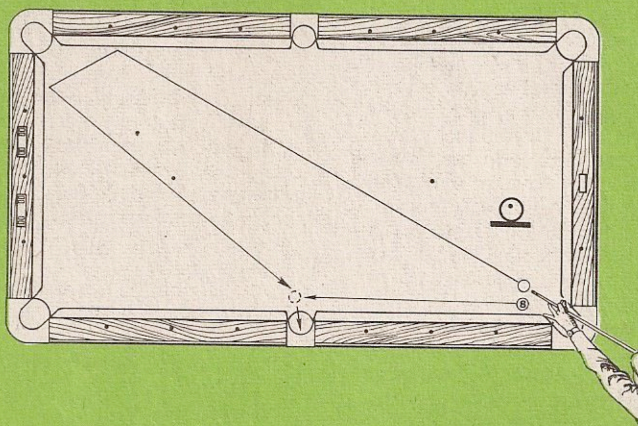
✪ Izdaja: DELO - REVIJE, p.o., zanj direktor Andrej Lesjak, skupaj z agencijo FAKTOR p.o., zanjo direktor Ivo Gajič keroNerovođa ✪ Naslov uredništva: Ljubljana, Dunajska 5, telefon h.c. 118-255, fax 114-102 ✪ Glavni in odgovorni urednik: Jonas Ž. Žnidaršič ✪ Strokovni sodelavci in sodelavke: Matjaž Ambrožič, Tine Guzej, Sonja Javornik, Anja Hrvat, Egist Zagoričnik, Easy Mucy, Milo Van Pašeknez, Sergij Tratnik, Mateja Jeras, Dražen Štader ✪ Tehnično urejanje: Zvone Kukec ✪ Tisk: d.p. DELO, Tisk časopisov in revij ✪ Oglasno trženje: FAKTOR, Koblarjeva 34, Ljubljana, tel. 444-144, 443-070, fax 441-995 ✪ Prodaja: DELO REVIJE - MARKETING, Dunajska 5, Ljubljana ✪ Kolportaža: tel. 122-292, 318-971 ✪ Rokopise in fotografije vračamo objokane. ✪ Po mnenju Ministrstva za informiranje R Slovenije sodi Ž med informativne edicije, za katere se plačuje 5-odstotni prometni davek.
✪ Kajnajzdejnapišemdabosmešno? ✪

BILJARD

Biljardni rendez-vous

Ja, biljardni randi. To je udarec, ki ga, žal, nikdar ne boste mogli uporabiti med igro. Še pa lahko z njim imenitno zabavate, ko je igre že konec. Ideja je v tem, da potopite osmico v sredino in sicer tako, da najprej poženete belo čez dve ogradi, potem pa še osmico proti srednjem žepu, da jo bela krogla še med gibanjem zbije v pozemlje. Najprej trenirajte brez osmice, in ko vam uspe vsaj trikrat potopiti belo od dveh ograd v sredino, poskusite srečo še z osmico. Kadar vam bo ratalo, bodo šli gledalci v luft!

Jonas Ž.

DAN V PUŠČAVI

Galaksija Milky Way, 9. julij, 2002

Čez poletje je Antja pasla kamele po bednih travicah na robu puščave Pejnourit. Ničesar ji ni manjkalo. Nič, razen moških. Včasih je mimo prišel kak zmešan popotnik, ampak taki so bili povečini na smrt utrujeni. Tako je to. Punca, 18 let, se je skregala s svojim tipom, kar naenkrat je bilo zanjo konec sveta in šla je ravno tja, k svojemu oldtimer dedku past kamele. Deda je bil senilen do kraja in z njim si ni mogla kaj dosti pomagati. Ko je bila na paši, si je v fantazijah zamišljala, kako je namesto dedka z njo en strašen macho, ki jo komaj čaka v koči. Tako, ene petkrat na dan. Ampak machota ni bilo. Le Chief kameljek jo je prav bulasto gledal, ko si jo je drgnila. Tako so minevali dnevi in karavane so se počasi premikale skozi puščavo. Potem pa se se je zgodilo nekaj strašnega in čudovitega obenem. Nekega večera se je grozno zabliskalo. BUMTRAS je treščilo in dolga počasna strela se je potegnila čez obzorje. Tisto, kar je že bilo, je padlo na tla par kilometrov proč od nje. Potem je bilo spet vse tiho in mirno.

Zjutraj je osedlala Chiefa in odpeketala sta proti kraju, kjer je strmoglavilo letalo. Po dobri uri jahanja in zmerjanja kamele, naj vendarle pretakne v višjo prestavo, je prišla do kraja nesreče. Letalo je bilo zarito v pesek. Pravzaprav Antja še ni videla takega letala. Preveč škatlasto. Stopila je bliže. Chief Kamela se je ustrašil in je odpeketal domov. Antja je bila tako ujeta v puščavi. Sonce se je ravno dvignilo in do večera bi morala počakati v senci razbitine. Super. Brez vode, brez kamele, brez tipa, no ja, je še kaj novega? Čudni stroj je zgledal malo preveč vesoljsko za njene pojme. Potipala je površino. Hladna. Kakšen prijeten občutek! Potem je našla nekakšna vrata. Brez kljuke, seveda. Kljuke se na modernih letalih ne spodobijo. Pa kaj, notri je vse tako in tako sama pašteta. Zaslišalo se je tiho brnenje in vrata so počasi zdrsnila vstran. Iz odprtine so se spustile stopnice. Antja je s strahom in zanimanjem gledala, kaj se bo zgodilo. Flegma punca. Ven je prilezlo nekaj človekolikega, v belem skafandru in počasi lezlo dol. Človek ji je obračal hrbet, tako, da je sploh ni videl. Previdno je stopil na tla, naredil korak in dejal:

- Žvek žvek žvek žvek, žvek žvek žvek.

Kar naj bi pomenilo nekaj kot: majhen korak za človeka in velik korak za človeštvo. Potem se je obrnil in zagledal Pohotno Antjo.

- Ah!
- Ja, ah. Kdo si pa ti?

Mali zeleni sploh ni bil majhen. Zelen pa je verjetno postal, ker se je neznansko ustrašil. Glede na to, kako jo je ucvrl nazaj v svoj lunarni modul, je Antja ugotovila, da je tipo ena mevža. Šla je za njim. Vrata so se za njo mehko zaprla. Skafandrko je živčno pritiskal na množice gumbov in vse, kar je izvlekel iz svoje ladje, je bil en ubog pšššššš. Spet se je ustrašil, ko jo je zagledal, vendar ne tako, kot prej. Zdaj je hitro skočil in potegnil iz predala nekaj, kar bi lahko bila pištola. Nameril je vanjo in kratek blisk jo je popolnoma ustavil. Stala je kot iz granita. Šele zdaj si je Skafandrko Pogumni upal priti bližje. Končno se je spomnil sneti čelado. Ko ga je Antja zagledala, se ji je hotelo zmešati, saj je bil tipo en čisto krasen dolgolas blondinec, ful kul mačooo. Skafandrko je hodil okoli nje in si jo ogledoval. Gledal je, kakor da prvič vidi žensko.Odmaknil je poncho, ki ga je imela na sebi. Še bolj se je začudil. Začel se je tipati po prsih, ker mu en okrogel par dejstev ni šel v račun. Potipal je še njo. Mehko. Zamislil se je. Antja je komaj čakala, da ji bo končno kaj naredil, ampak ne. Končno je spet prijel pištolo in jo odčaral. Antja je hotela takoj skočiti nanj, vendar se je zbala, da jo bo spet zacopral in da mogoče v drugo naredi tudi kakšno neželeno luknjo skoznjo. Umaknila se je, se zložila na sedež in počasi začela slačiti cunje s sebe.

- Kako ti je ime?

Tipo se je zmedel. Govoril je zelo nerodno.

- Jaz iz druga planet.
- Kaj?
- Jaz jaz vesolje. Jaz iz vesolje na planet bum, mašina fuč.

Govoril je kot Tarzan.

- Kje si se pa naučil govoriti po naše?
- Persil pomirja. Poslušala radio in se naučila.
- Persen. Naučil.
- Naučil... Kdo ti?
- Jaz sem pa Antja. Pohotna Antja.
- Jaz Roarrr. Zakaj imala take okrogle dve na prsi?
- Še nisi nikoli videl ženske?
- Ti ženska!?!
- Ja, a sem kaj seksi?
- Jaz nikoli videla ženska. Pri nas do polnoletnost ne smela videla ženska.
- Še nisi polnoleten?
- Jaz bila polnoleten. Zato pobegnila.
- Zakaj?
- Ker mi pokazala ženska.
- Kaj, ti ni bila všeč?
- Ne ne ne ne, ne videla. Moj oče povedala, da ženska huda zverina. Da ženska baubau.
- No, jaz sem ženska in nisem noben bavbav. A znaš fukat?
- Fukat?

Lepo. Najde si tipa, ta pa pojma nima. Antja mu je odpela kombinezon in ga slekla. Razočaranje na višku.

- Kje imaš pa tisto, podolgovato? Ravno? Rahlo ukrivljeno? Debelo? Kakršnokoli, samo da je za rabo?
- Hm... Mislila... Na glava.
- Ne mislim na nos, tiča, madona, kje ga imaš?!?

Na robu obupa.

- Ne razumela. Kakšna tiča?
- Tisto, madona, ki ti zraste in... ah, kaj, saj ga nimaš. Mi pa vsaj prste zarini, če ga že nimaš.

Pokazala mu je kje in kako in se je pridno lotil dela. Začela je stokati in sopsti. Tipu je to zgleda godilo in se je še bolj trudil. Ampak, kakšen pomen ima rajcati se s tipom, ki ne more imeti spolnih odnosov z njo? Odprla je oči in zavpila od presenečenja. Njegov nos je bil že kakih dvajset centimetrov dolg in se je pridno debelil. Poljubila ga je na sredo obraza.

- Kako te bo jutri glava bolela!

Egist

